IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2012. november 15.)

a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országként azonosíthatónak tekintett harmadik országok értesítéséről

(2012/C 354/01)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 32. cikkére,

mivel:

1. BEVEZETÉS

(1) Az 1005/2008/EK rendelet (a továbbiakban: IUU-rendelet) létrehozza a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat (a továbbiakban: IUU-halászat) megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendszert.

(2) Az IUU-rendelet VI. fejezete meghatározza a nem együttműködő harmadik országok azonosításával, a nem együttműködő harmadik országként azonosított országokkal szembeni lépésekkel, a nem együttműködő országok listájának összeállításával, a nem együttműködő országok listájáról való törléssel, a nem együttműködő harmadik országok listájának nyilvánosságával és a sürgősségi intézkedésekkel kapcsolatos eljárást.

(3) Az IUU-rendelet 32. cikkével összhangban a Bizottságnak értesítenie kell a harmadik országokat arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országként azonosítják őket. Az ilyen értesítés előzetes jellegű. A harmadik országok nem együttműködő országként való azonosításának eshetőségéről szóló értesítést az IUU-rendelet 31. cikkében megállapított kritériumokra kell alapozni. A Bizottságnak továbbá ezen országokkal szemben a 32. cikkben meghatározott valamennyi lépést meg kell tennie. A Bizottságnak az értesítésben fel kell tüntetnie különösen az ilyen azonosítás alapjául szolgáló lényeges tényeket és megfontolásokat, továbbá az érintett országok számára lehetőséget kell biztosítania a válaszadásra, valamint az azonosítást cáfoló bizonyítékok, vagy adott estben a javításra irányuló cselekvési terv és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedések ismertetésére. A Bizottság az érintett harmadik országoknak az értesítés megválaszolásához megfelelő időt, a helyzet orvoslásához pedig ésszerű időt köteles biztosítani.

(4) Az IUU-rendelet 31. cikke értelmében az Európai Bizottság azonosíthatja azokat a harmadik országokat, amelyeket az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Egy harmadik ország akkor azonosítható nem együttműködő harmadik országként, ha elmulasztja a nemzetközi jog szerint a lobogó, a kikötő, a forgalomba hozatal szerinti vagy a parti államként rá háruló azon kötelezettségek teljesítését, hogy intézkedést hozzon az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.

(5) A nem együttműködő harmadik országok azonosítása az IUU-rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi információ áttekintésén alapul.

[1] HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

(6) Az IUU-rendelet 33. cikkével összhangban a Tanács összeállíthatja a nem együttműködő országok listáját. A többek között az IUU-rendelet 38. cikkében megállapított intézkedések ezekre az országokra vonatkoznak.

(7) Az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében a harmadik ország lobogója szerinti államok kötelesek értesíteni a Bizottságot azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről, amelyeket halászhajóinak teljesíteniük kell.

(8) Az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság az említett rendelet végrehajtásához kapcsolódó területeken igazgatási együttműködést folytat a harmadik országokkal.

2. A BELIZE-ZEL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(9) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. március 17-én elfogadta Belize lobogó szerinti államként küldött értesítését.

(10) 2010. november 8. és 12. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett Belizeben az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával.

(11) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó belize-i rendelkezésekkel, illetve a Belize által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(12) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2011. február 7-én elküldték Belize-nek.

(13) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos belize-i észrevételek 2011. február 23-án érkeztek meg.

(14) 2011. június 7. és 10. között a Bizottság újabb ellenőrző látogatást tett Belize-ben az első látogatás nyomán hozott intézkedések nyomon követésére.

(15) Belize 2011. április 4-én, 2011. július 12-én, 2011. november 14-én és 2012. január 27-én újabb írásbeli észrevételeket nyújtott be.

(16) Belize az Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság (IATTC), az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT), az Indiai-óceáni Tonhalbizottság (IOTC) és a Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet (SPRFMO) szerződő fele. Tagsággal nem rendelkező félként együttműködik a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságban (WCPFC). Belize ratifikálta az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) és a halállományokról szóló ENSZ-megállapodást (UNFSA). Elfogadta az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló 2003. évi megállapodását (FAO-megállapodás).

(17) Annak megállapítása érdekében, hogy Belize eleget tesz-e a (16) preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (16) és a (18) preambulumbekezdésben felsorolt regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti ([1]) vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

(18) A Bizottság az ICCAT, a WCPFC, az IOTC, az IATTC, az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) és a Délkelet-atlanti Halászati Szervezet (SEAFO) által megfelelési jelentések vagy a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajókról készített listák formájában közzétett, rendelkezésre álló adatokból származó információkat, valamint az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma által a 2006. évi *Magnuson-Stevens Fisheries Conservation and Management Reauthorisation Act* 403. szakasza a) pontjának értelmében a Kongresszushoz intézett 2011. januári jelentésből (a *National Marine Fisheries Service* [NMFS] jelentése) származó, nyilvánosan hozzáférhető információkat használt fel.

3. BELIZE NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(19) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Belize-re háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

([1]) A forgalomba hozatal szerinti állam és a kapcsolódó intézkedések tekintetében lásd a FAO jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési tervének 65–76. bekezdését és a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó, 1995. évi magatartási kódexe 11. cikkének (2) bekezdését.

3.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(20) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján megállapította, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáira történő felvételüket követően több hajó is Belize lobogója alatt közlekedett ([1]). Ezek a hajók a következők: Goidau Ruey No 1, Orca, Reymar 6, Sunny Jane, Tching Ye No. 6 és Wen Teng No. 688.

(21) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében a lobogó szerinti államot terheli a felelősség. A Bizottság úgy véli, az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepelnek olyan IUU-hajók, amelyek a listákra történő felvételüket követően Belize lobogója alatt közlekedtek, egyértelműen jelzi, hogy Belize nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. Az említett számú IUU-hajója miatt Belize nem teljesítette eredményesen az arra vonatkozó kötelezettségeit, hogy betartsa a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és biztosítsa, hogy hajói nem folytatnak az ilyen intézkedések hatékonyságát aláásó tevékenységet.

(22) A halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a lobogó szerinti állam köteles gondoskodni arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási előírásait. A lobogó szerinti államoknak egyúttal gyors vizsgálatokat és bírósági eljárásokat kell lefolytatniuk. A lobogó szerinti államnak továbbá megfelelő szankciókról kell gondoskodnia, meg kell akadályoznia a jogsértések ismételt elkövetését, és a jogsértőket meg kell fosztania a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. E tekintetben az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan IUU-hajó szerepel, amelyek a listákra történő felvételüket követően Belize lobogója alatt közlekedtek, rámutat arra, hogy Belize nem teljesítette a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti kötelezettségeit. A Belize-re vonatkozó megfelelési és végrehajtási kötelezettségek teljesítésének elmulasztása egyúttal sérti a FAO-megállapodás III. cikkének (8) bekezdését is, amely kimondja, hogy a felek végrehajtási intézkedéseket hoznak a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult és a FAO-megállapodás rendelkezéseivel ellentétes módon eljáró halászhajók tekintetében, adott esetben a nemzeti jogban jogsértéssé nyilvánítva az ilyen rendelkezések megszegését. Az ilyen jogsértések vonatkozásában alkalmazandó szankcióknak elég súlyosnak kell lenniük ahhoz, hogy hatékonyan biztosítsák a FAO-megállapodásban foglalt követelmények betartását, és hogy a jogsértőket megfosszák a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól.

([1]) Lásd a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók uniós listájának összeállításáról szóló, 2010. május 28-i 468/2010/EU bizottsági rendelet mellékletének B. részét (HL L 131., 2010.5.29., 22. o.).

(23) A 2010. november 8. és 12. közötti ellenőrző látogatás során gyűjtött információk is megerősítik, hogy Belize nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikke szerinti megfelelési és végrehajtási kötelezettségeit. Az ellenőrző látogatás során kiderült, hogy az érintett belize-i hatóságok nem jogosultak tájékoztatást kérni a Belize lobogója alatt közlekedő halászhajók üzemeltetőitől, bejegyzett tulajdonosaitól és haszonélvezőitől, valamint nem folytathatnak ellenük közigazgatási vizsgálatokat. Az ellenőrző látogatás ezenfelül működési hibákat tárt fel a gazdasági szereplők tevékenységeit ellenőrző engedélyezett megfigyelők rendszerében, különösen a belize-i kizárólagos gazdasági övezeten kívüli kirakodások tekintetében, mivel egyes engedélyezett megfigyelők egyben a Belize lobogója alatt közlekedő hajók haszonélvezőinek képviselőjeként jártak el. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a haszonélvezőkkel szembeni eredményes intézkedések fontosságát a FAO, valamint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) vonatkozó dokumentumai is megerősítik, amelyek kiemelik a haszonélvezőkre vonatkozó információk jogellenes tevékenységek elleni küzdelemben játszott jelentős szerepét ([2]), valamint a halászhajók és a haszonélvezeti jogviszony nyilvántartásának szükségességét ([3]).

(24) Ezenfelül, a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 20. cikke szerint az államoknak közvetlenül vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek révén együtt kell működniük a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedései teljesítésének és végrehajtásának biztosítása érdekében. Az említett cikkben ismertetett célzott követelményrendszer meghatározza az államok kivizsgálásra, kölcsönös együttműködésre és az IUU-halászati tevékenységek szankcionálására irányuló kötelezettségeit. Előirányozza továbbá, hogy a bejelentés szerint korábban a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseinek hatékonyságát aláásó tevékenységeket folytató hajók esetében az államok mindaddig igénybe vehetik a regionális halászati gazdálkodási szervezetek eljárásait az ilyen hajók tevékenységének megakadályozására, amíg a lobogó szerinti állam megfelelő intézkedéseket nem hoz. E tekintetben az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan hajó szerepel, amelyek a listákra történő felvételüket követően Belize lobogója alatt közlekedtek, azt bizonyítja, hogy Belize a végrehajtás területén folytatott nemzetközi együttműködés tekintetében nem teljesítette a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit.

(25) Emlékeztetni kell arra is, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 118. cikkével összhangban Belize köteles együttműködni a nyílt tengeri területek élővilágának védelme és az ahhoz kapcsolódó gazdálkodás területén.

([2]) OECD, „Ownership and Control of Ships" (A hajók tulajdonosi viszonyai és ellenőrzése) című jelentés, forrás: http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf

([3]) FAO, „Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership" (A halászhajók, szállító hűtőhajók, ellátóhajók és a haszonélvezeti jogviszony átfogó nyilvántartása), 2010. márciusi jelentés a FAO Halászati Osztálya által készített tanulmányról (forrás: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf), illetve a FAO jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terve, 18. bekezdés.

E tekintetben az a tény, hogy több olyan IUU-hajó, amely a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepel és az e listákra történő felvételét követően Belize lobogója alatt közlekedett, továbbra is folytat halászati műveleteket, azt jelzi, hogy Belize nem teljesíti a lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. A jogellenes halászatot folytatóként elismert halászhajók veszélyeztetik az élővilág védelmét és kezelését.

(26) Az a tény, hogy Belize nem tartotta be a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szereplő, IUU-és a listákra történő felvételüket követően Belize lobogója alatt közlekedő hajókkal kapcsolatos kötelezettségeit, egyúttal sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 217. cikkét is, amely előírja, hogy a lobogó szerinti állam célzott végrehajtási intézkedésekkel biztosítja a nemzetközi szabályok betartását, a feltételezett jogsértések kivizsgálását és bármely jogsértés megfelelő szankcionálását.

(27) Az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan IUU-hajó szerepel, amelyek a listákra történő felvételüket követően Belize lobogója alatt közlekedtek, egyúttal azt is jelzi, hogy Belize nem tudja megvalósítani a FAO jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési tervében (a továbbiakban: az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv) foglalt ajánlásokat. Az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 34. pontjában foglalt ajánlás szerint az államoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult halászhajók ne folytassanak IUU-halászatot, illetve ne támogassák azt.

(28) Fontos továbbá megjegyezni, hogy Belize szerepelt az NMFS jelentésében. Az NMFS jelentése szerint a francia hatóságok két, Belize lobogója alatt közlekedő hajót észleltek az IATTC-területen. A két hajó IUU-halászati tevékenységével kapcsolatos állításokat megcáfolták, mivel Belize magyarázattal szolgált. Az Egyesült Államok hatóságai ugyanakkor Belize-t „érdeklődésre számot tartó" országként azonosították ([1]).

(29) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Belize elmulasztotta a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem lépett fel megfelelően a korábban a lobogója alatt közlekedő hajók által folytatott, dokumentált és ismétlődő IUU-halászati tevékenységgel szemben.

([1]) Az NMFS jelentése, 99. o.

3.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikke (5) bekezdésének b), c) és d) pontja)**

(30) A Bizottság megvizsgálta, hogy Belize hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.

(31) A rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Belize nem teljesítette a hatékony végrehajtási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan IUU-hajó szerepel, amelyek a listákra történő felvételüket követően Belize lobogója alatt közlekedtek. Ezen IUU-hajók létezése azt jelzi, hogy Belize a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségeknek. A fenti helyzet továbbá egyértelműen rámutat, hogy Belize nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeket; ez a bekezdés a lobogó szerinti államokra vonatkozó megfelelési és végrehajtási szabályokról rendelkezik. Belize e területen elért eredményei a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményekkel sem állnak összhangban, amelyek többek között előírják, hogy a szankcióknak elég súlyosnak kell lenniük, és meg kell fosztaniuk a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól.

(32) A fenti magatartásával Belize nem bizonyította, hogy eleget tesz az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. Az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan IUU-hajó szerepel, amelyek az említett listákra történő felvételüket követően Belize lobogója alatt közlekedtek, bizonyító erővel támasztja alá, hogy Belize a halászhajói felett nem gyakorol teljes körű joghatóságot.

(33) Mindemellett Belize hatékony végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket az ilyen halászatból származó haszontól.

(34) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulása, jellege, körülményei, mértéke és súlyossága tekintetében a Bizottság a Belize lobogója alatt közlekedő hajók 2012-ig tartó, ismétlődő és rendszeres IUU-halászati tevékenységeit vette figyelembe.

(35) Ami a belize-i hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([1]) alapján Belize magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a kilencvenharmadik). Ezt a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) II. melléklete is megerősíti, ahol Belize az alacsonyabb közepes jövedelmű országok között szerepel. Tekintettel az ország besorolására, nincs szükség a belize-i illetékes hatóságok meglévő kapacitásának vizsgálatára. Ennek az az oka, hogy Belize e preambulumbekezdésben ismertetett fejlettségi szintje nem tekinthető olyan tényezőnek, amely aláássa az illetékes hatóságok más országokkal történő együttműködésre és a végrehajtási intézkedések meghozatalára alkalmas kapacitását.

(36) A (35) preambulumbekezdésben foglalt elemzés ellenére azt is meg kell jegyezni, hogy a 2010. novemberi ellenőrző látogatás során szerzett információk alapján megállapítható, hogy a belize-i hatóságok nem annyira a pénzügyi erőforrások, mint inkább a feladataik ellátásához szükséges jogi és közigazgatási környezet és jogosultságok hiányával küzdenek.

(37) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (5) bekezdésének b), c) és d) pontja értelmében – megállapítható, hogy Belize elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

3.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(38) Belize ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét. Elfogadta a FAO-megállapodást. Ezenfelül Belize az IATTC, az ICCAT, az IOTC és az SPRFMO szerződő fele. Tagsággal nem rendelkező félként együttműködik a WCPFC-ben. 2011 végéig Belize egyúttal a NEAFC tagsággal nem rendelkező együttműködő fele is volt. A NEAFC azonban 2012-re vonatkozóan nem újította meg Belize tagsággal nem rendelkező együttműködő félként betöltött státusát.

(39) A Bizottság minden olyan információt megvizsgált, amelyet Belize-nek az IOTC és az ICCAT szerződő feleként, valamint a WCPFC tagsággal nem rendelkező együttműködő feleként betöltött státusával kapcsolatban jelentősnek vélt. Mivel Belize 2011 végéig a NEAFC tagsággal nem rendelkező együttműködő fele volt, a Bizottság az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet szempontjából jelentősnek ítélt információkat is elemezte.

(40) A Bizottság továbbá megvizsgált minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Belize vállalta az IOTC, az ICCAT, a WCPFC és a NEAFC által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.

(41) Emlékeztetni kell arra, hogy az ICCAT 2010-ben jelentéstételi hiányosságok miatt figyelmeztető levelet küldött Belize-nek ([3]). A levélben közölte, hogy Belize nem teljesítette teljes körűen és hatékonyan az észak-atlanti germonnal kapcsolatos helyreállítási program létrehozására irányuló 05–09. számú ICCAT-ajánlásban foglalt, statisztikák szolgáltatásával kapcsolatos kötelezettségét. Ugyanebben a levélben az ICCAT felhívta a figyelmet arra, hogy Belize nem nyújtott be minden szükséges információt és jelentést, többek között a II. feladatra (méretminták) vonatkozóan, valamint hogy a megfelelési táblázatokat a vonatkozó határidőt követően nyújtotta be.

(42) Egy további, 2011. évi figyelmeztető levelében ([4]) az ICCAT ismét megállapította, hogy Belize nem teljesítette teljes körűen és hatékonyan statisztikai jelentéstételi kötelezettségeit (05–09 számú ICCAT-ajánlás). Mindemellett Belize nem nyújtott be határidőre minden szükséges információt és jelentést, például a nagyszemű tonhal tekintetében az I. feladathoz (flottastatisztikák) kapcsolódóan a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentést és a hajók listáját.

(43) 2012-ben közzétett figyelmeztető levelében ([5]) az ICCAT közölte, hogy Belize nem teljesítette teljes körűen és hatékonyan a 09–05. ajánlás szerinti kötelezettségeit. Ezenfelül megállapítást nyert, hogy Belize túllépte az észak-atlanti germonra vonatkozó kvótát. Belize-t felkérték, hogy nyújtson be az észak-atlanti germon halászatára vonatkozó gazdálkodási tervet, amelyben feltünteti a túlhalászott mennyiségért járó ellentételezés visszafizetésének ütemezését.

(44) A Bizottság továbbá megvizsgálta az ICCAT által arra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, hogy Belize eleget tett-e az ICCAT előírásainak és jelentéstételi követelményeinek. A Bizottság ehhez az ICCAT 2010. évi összefoglaló megfelelési táblázatait ([6]), valamint 2011. évi összefoglaló megfelelési táblázatait vette alapul ([7]).

([1]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/
([2]) HL L 378., 2006.12.27., 41. o.
([3]) Az ICCAT 2010. március 4-i levele, 672. sz. ICCAT-hírlevél, 2010.3.4.
([4]) Az ICCAT 2011. január 18-i levele, 558. sz. ICCAT-hírlevél, 2011.1.18.
([5]) Az ICCAT 2012. február 21-i levele, 658. sz. ICCAT-hírlevél, 2012.2.21.
([6]) ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok, COC-308/2010. sz. dokumentum, 2010.11.10.
([7]) ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok tervezetei, COC-308/2011. sz. dokumentum.

(45) Fontos, hogy a rendelkezésre álló információk alapján Belize 2010-ben nem nyújtotta be az ICCAT-nak a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedésekről szóló, védelmi és gazdálkodási intézkedéseket tartalmazó jelentést. Ezenfelül 2010-ben a nagyszemű tonhalra vonatkozó I. feladat (flottastatisztikák) adatai a vonatkozó határidő lejárta után érkeztek meg. A belső intézkedéseket és a hajók listáját késve nyújtották be.

(46) Emellett a 2010 novemberében Belize-ben tett ellenőrző látogatás alkalmával számos problémára derült fény. A hajómegfigyelési rendszer működési képességeit illetően kiderült, hogy a halászati idények során egyes konkrét esetekben a hajómegfigyelési rendszer jeleinek hiányát vagy zavarait észlelték. A hajómegfigyelési rendszert meglehetősen passzív módon, nem pedig megfelelően arra használták, hogy ellenőrizzék, vajon a fogási tevékenység összhangban áll-e a halászati engedélyek hatályával. Az engedélyezett megfigyelők rendszere tekintetében összeférhetetlenségeket tártak fel, ahol a gazdasági szereplők tevékenységeit – különösen a belize-i kizárólagos gazdasági övezeten kívüli kirakodások tekintetében – ellenőrző egyes megfigyelők egyben a Belize lobogója alatt közlekedő hajók haszonélvezőinek képviselőjeként jártak el.

(47) A WCPFC által szolgáltatott információk ([1]) szerint Belize-t felkérték, hogy pótolja a 2009–2011 évekre vonatkozó valamennyi rendelkezésre álló operatív adat (halászati naplók) benyújtása, valamint a Belize tagsággal nem rendelkező együttműködő státusának megújítása esetén később várhatóan a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen üzemelő halászhajók számának/típusának és nevének benyújtása tekintetében továbbra is hiányzó információkat ([2]).

(48) A WCPFC megfelelés-ellenőrzési rendszerről szóló 2010. évi jelentéstervezete ([3]) megállapítja, hogy Belize nem nyújtotta be maradéktalanul a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatos adatokat. További tájékoztatást kértek, hogy meggyőződjenek arról, a WCPFC szabályok által előírt nyílt tengeri területeken a hajók rendelkeznek automatikus helymeghatározó jeladókkal, és teljesítik a WCPFC által a hajómegfigyelési rendszerre vonatkozóan előírt követelményeket. Ezenfelül kiegészítő információkat kértek a WCPFC (2007-2 számú rendelete) szerint meghatározott védelmi és gazdálkodási intézkedéseknek való megfelelésről és az automatikus helymeghatározó jeladók felszereléséről.

(49) A WCPFC ezenkívül számos más kérdésben további információkat kért Belize-től. További tájékoztatásra volt szükség az észak-atlanti germonra halászó hajók jelenlegi halászati erőkifejtéséről (a WCPFC 2005-3. számú rendelete az észak-atlanti germonról), valamint teljes körű információkat kértek a 2000 és 2004 közötti időszakban sávos marlinra halászó hajók számáról (a WCPFC 2006-4. számú rendelete a Csendes-óceán délnyugati részén élő sávos marlinról). A WCPFC pontosítást kért a halászati erőkifejtésnek a déli szélesség 20°-tól északra eső területekre történő áthelyezésével kapcsolatban (a WCPFC 2009-3. számú rendelete a Csendes-óceán déli részén élő kardhalról). További kiegészítő információkat kértek az uszony testtömeghez viszonyított 5 %-os arányának végrehajtását illetően (a WCPFC 2009-4. számú rendelete a cápákról). Ami a fogásokkal és az erőkifejtéssel kapcsolatos jelentéstételt illeti, további kiegészítő információkat kértek a hajók éves határértékkel összehasonlított számának jelentéséről (a WCPFC 2005-02. számú rendelete a Csendes-óceán déli részén élő germonról). Megállapítást nyert, hogy Belize nem teljesítette az észak-atlanti germon fogásaival összefüggésben a part menti kisüzemi halászatra vonatkozóan előírt hathavonkénti jelentéstételi követelményt (a WCPFC 2005-03. számú rendelete az észak-atlanti germonról). Kiegészítő információkat kértek az Egyenlítőtől északra ejtett germonfogások bejelentése, valamint az Egyenlítőtől északra a germonra irányuló összes éves halászati erőkifejtés halászeszköz-csoportonkénti mennyisége tekintetében (a WCPFC 2005-03. számú rendelete az észak-atlanti germonról). Az időbeli és területlezárások, valamint a halászeszköz-korlátozások esetében Belize-től kiegészítő megfigyelési információkat kértek az enyhítő intézkedések tekintetében (a WCPFC 2007-04. számú rendelete a tengeri madarakkal kapcsolatos enyhítő intézkedésekről). Végül, ami az eresztőhálókat illeti, Belize-től további tájékoztatást kértek a nagyméretű eresztőhálóknak az egyezmény hatálya alá tartozó nyílt tengeri területen kirótt használati tilalmára vonatkozóan (a WCPFC 2008-04. számú rendelete).

(50) Az IOTC 2010. évre vonatkozó megfelelési jelentéséből ([4]) származó információk szerint Belize-t nem megfelelő országként azonosították, mivel nem vett részt a Tudományos Bizottság ülésén, és a Tudományos Bizottság 13. ülésére nem nyújtotta be nemzeti jelentését.

(51) Mindemellett Belize 2010-ben az IOTC által elfogadott több határozat tekintetében nem, vagy csak részben felelt meg. Különösen a 09/02. számú határozatot és a halászati kapacitásról szóló korábbi rendeleteket illetően a 2006. évi jelentés szerint a trópusi tonhalfélékre halászó hajók közül nyolc a 2007-es jelentésben foglaltak szerint germonra és kardhalra is halászott (ami mindössze részleges megfelelést jelent). Ennek eredményeképpen kettős elszámolás történt. Az IOTC-területen működésre jogosult hajók IOTC-nyilvántartásáról szóló, 07/02. számú határozat esetében a Belize által benyújtott egyes adatok nem feleltek meg az IOTC-szabványnak (részleges megfelelés). Ami az IOTC-területen feltehetően jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók listájának meghatározásáról szóló 09/03. számú határozatot illeti, Belize nem véleményezte az IOTC azon kérését, hogy törölje két, IUU-halászati tevékenységet folytató hajó lajstromozását a 2010. évi IOTC-listájáról (részleges megfelelés). A tengeren átrakást végző hajók ellenőrzését célzó regionális megfigyelői programról szóló, 08/02. számú határozat tekintetében

([1]) A WCPFC Belize-hez intézett, 2011. október 8-i levele.
([2]) A WCPFC Belize-hez intézett, 2011. október 8-i levele.
([3]) A WCPFC megfelelés-ellenőrzési rendszerről szóló 2010. évi jelentéstervezete – Belize, WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/29.
([4]) Az IOTC Belize-re vonatkozó megfelelési jelentése, a megfelelési bizottság 8. ülése, 2011., CoC13.

Belize két átrakást hajtott végre a 2010. évi regionális megfigyelői program keretében, a tengeren történő átrakások azonban csak részben feleltek meg az IOTC tengeren történő átrakásokra vonatkozó regionális megfigyelői programjának. Ami a gazdálkodási előírásokról és a halászhajók ellenőrzéséről szóló 01/02. és 05/07. számú határozatokat illeti, Belize semmilyen információval nem szolgált a 2009 évi végrehajtás szintjére vonatkozóan. A kötelező statisztikai követelményekről szóló 10/02., valamint 05/05., 09/06. és 10/06. számú határozatokat illetően Belize a járulékos cápafogásokról mindössze részleges információkat közölt (részleges megfelelés), a tengeri teknőcök méretgyakoriságáról és járulékos fogásairól, valamint a tengeri madarak járulékos fogásairól pedig nem nyújtott be adatokat (megfelelés hiánya). Az IOTC nagyszemű tonhallal kapcsolatos statisztikai dokumentációs programjáról szóló 01/06. és 03/03. számú határozat vonatkozásában Belize nem juttatta el az IOTC-nek a kiviteli és behozatali adatok összevetésének értékelését (részleges megfelelés).

(52) Továbbá, az IOTC 2011. évre vonatkozó megfelelési jelentése ([1]) szerint Belize az IOTC által elfogadott több határozat tekintetében továbbra sem felelt meg, vagy továbbra is csak részben felelt meg. Különösen a 24 méter hosszúságú vagy annál hosszabb, engedéllyel rendelkező hajók listájáról szóló 07/02. számú IOTC-határozat tekintetében egyes kötelező információk hiányoztak, és nem szolgáltattak adatokat az üzemelő kikötőkről (részleges megfelelés). A hajómegfigyelési rendszer 15 méternél hosszabb hajók esetében történő bevezetéséről szóló 06/03. számú IOTC-határozatot illetően a műszaki zavarokról nem közöltek információkat (részleges megfelelés). A kötelező statisztikai követelmények és az IOTC 10/02. számú határozata tekintetében a fogási és a halászati erőkifejtésre vonatkozó adatok nem feleltek meg az IOTC-szabványnak. Az adatokat az egyes hajók tevékenységére vonatkozóan, nem pedig összesített információként adták meg (részleges megfelelés). A méretgyakorisági adatok szintén nem feleltek meg az IOTC-szabványnak. Az adatokat ebben az esetben is az egyes hajók tevékenységére vonatkozóan, nem pedig összesített információként adták meg (részleges megfelelés). Ami az enyhítő intézkedések végrehajtását és az IOTC hatáskörébe nem tartozó halak járulékos fogásait illeti, Belize mindössze részben tett eleget a cápákkal kapcsolatos adatok benyújtásáról szóló 05/05. számú IOTC-határozatnak. A megfigyelők esetében a regionális megfigyelői programról és a 24 méternél hosszabb tengeri hajók kötelező 5 %-os megfigyelési arányáról szóló 11/04. számú IOTC-határozattal összefüggésben Belize korábban arról tájékoztatott, hogy készen állnak a hajóira kirendelhető megfigyelők. A jelenlegi terv szerint azonban a program csak 2013-ban indul. Ennélfogva Belize nem teljesíti az IOTC követelményeit. A megfigyelőket illetően emellett Belize a megfigyelők jelentéstételi kötelezettségeiről szóló 11/04. számú IOTC-határozat előírásainak sem tesz eleget. A statisztikai dokumentációs program kérdésében Belize nem felel meg a 01/06. számú IOTC-határozatnak, mivel az éves jelentésre vonatkozóan nem szolgáltatott adatokat.

([1]) Az IOTC Belize-re vonatkozó megfelelési jelentése, a megfelelési bizottság 9. ülése, 2012., COC09-02.

(53) Ami a NEAFC-ot illeti, Belize 2011 végéig a NEAFC tagsággal nem rendelkező együttműködő fele volt. A NEAFC szabályainak való megfelelés hiánya miatt azonban a NEAFC 2012-re már nem újította meg az ország státusát. Különösen a jelentéstételi kötelezettségek tekintetében merültek fel hiányosságok. Ezenkívül problémák mutatkoztak a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatos követelmények teljesítése terén. Gondokat észleltek az ellenőrzési rendszerrel összefüggésben is. Nem bocsátották az uniós ellenőrök rendelkezésére a szükséges információkat, többek között a hajómegfigyelési rendszer adatait és az átrakási jelentéseket. Ez kedvezőtlenül érintette a NEAFC-terület ellenőrzési rendszerét. A feltárt problémák miatt a NEAFC 30. éves ülésén lezajlott szavazás során Belize tagságának megújításra vonatkozó kérelmét elutasították ([2]).

(54) Az a tény, hogy Belize elmulasztotta a (41)–(45) preambulumbekezdésben említett információk benyújtását az ICCAT részére, azt jelzi, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményében és halállományokról szóló egyezményében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(55) A Bizottság által 2010 novemberében tett ellenőrző látogatás során feltárt és a (46) preambulumbekezdésben említett hiányosságok további bizonyítékként szolgálnak arra, hogy Belize nem teljesítette a halállományokról szóló ENSZ-megállapodásban foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(56) A védelmi és gazdálkodási intézkedésekre vonatkozó időszerű információk, statisztikák, hajókat tartalmazó listák és megfelelési táblázatok benyújtásának elmulasztása miatt Belize nem tudja megfelelően teljesíteni az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. és 118. cikke szerinti kötelezettségeit, amelyek előírják az államok számára, hogy saját állampolgáraikra vonatkozóan fogadjanak el a nyílt tengeri élővilág védelmét célzó intézkedéseket, valamint hogy működjenek együtt a nyílt tengeri területek élővilágára irányuló védelmi és gazdálkodási intézkedések terén.

(57) Az e határozat 3.3. szakaszában említett részletek azt bizonyítják, hogy Belize magatartása sérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményeket.

(58) Mivel Belize nem nyújtotta be az ICCAT-nak az átrakásokkal kapcsolatos információkat, megsértette a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének a) pontját, amely előírja, hogy a nyílt tengeri halászatot folytató hajókkal rendelkező államok ellenőrző intézkedésekkel biztosítják, hogy ezek a hajók eleget tegyenek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek előírásainak.

([2]) Jelentés az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság 2011. november 7–11-i 30. éves üléséről, 1. kötet.

(59) Belize nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt nyilvántartási és időszerű jelentéstételi követelményeket, mivel nem szolgált információkkal az ICCAT részére az éves jelentésekről, az I. feladatról (flottajellemzők), a II. feladatról (a méretminták adatai), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentésekről, a megfelelési táblázatokról és a hajók listáiról.

(60) A Bizottság által 2010 novemberében tett ellenőrző látogatás során a belize-i hatóságok megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti képességeiről gyűjtött információk fényében Belize nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének g) pontjában előírt feltételeket.

(61) Ezenfelül, a (47)–(52) preambulumbekezdésben foglaltak értelmében a WCPFC-től és az IOTC-től kapott tájékoztatás arra enged következtetni, hogy Belize a védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. cikke és a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke szerinti kötelezettségeit.

(62) Mindemellett Belize a NEAFC által feltárt és Belize tagsággal nem rendelkező együttműködő státusa 2012-re történő megújításának elutasítását eredményező hiányosságokra – és különösen a NEAFC felé történő jelentéstétel elmulasztására –, valamint a megfigyelői programban észlelt, többek között a hajómegfigyelési rendszer adatait és a tengeri átrakásokat érintő mulasztásokra tekintettel nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdése f) pontjának sem.

(63) A 2010. novemberi ellenőrző látogatás továbbá rávilágított, hogy Belize nemzetközi kereskedelmi tengerészeti nyilvántartás keretében végzi a hajók lajstromozását, amely nem biztosítja, hogy a Belize lobogója alatt közlekedő hajók tényleges kapcsolatban álljanak az országgal. Az állam és a nyilvántartásban lajstromozott hajók közötti tényleges kapcsolat hiánya sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 91. cikkében foglalt, a hajók honosságára vonatkozó feltételeket. Ezt a megállapítást a Szállítási Dolgozók Nemzetközi Szövetsége (ITF) is megerősíti, amely szerint a belize-i lobogó olcsó lobogó ([1]).

(64) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Belize elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

3.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(65) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([2]) alapján Belize magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a kilencvenharmadik). Emlékeztetni kell továbbá arra is, hogy az 1905/2006/EK rendelet szerint Belize az alacsonyabb közepes jövedelmű országok között szerepel.

(66) E besorolásra figyelemmel Belize nem tekinthető olyan országnak, amelynek közvetlenül a fejlettségi szintjéből adódóan lennének sajátos korlátai. Nem került elő olyan meggyőző bizonyíték, amely arra utalna, hogy Belize az alacsony fejlettség miatt mulasztotta el a nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését. Hasonlóképpen nincs olyan kézzelfogható bizonyíték, amely a halászati tevékenységek megfigyelése, ellenőrzése és felügyelete terén feltárt hiányosságokat a kapacitás vagy az infrastruktúra hiányával hozná összefüggésbe.

(67) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Belize fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

4. A KAMBODZSAI KIRÁLYSÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(68) 2011. október 18. és 20. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett a Kambodzsai Királyságban (a továbbiakban: Kambodzsa).

(69) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó kambodzsai rendelkezésekkel, illetve a Kambodzsa által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(70) Kambodzsa vállalta, hogy a tárgyalt kérdésekre vonatkozó cselekvési tervet a halászhajók teljes – a hűtőhajókat és a halszállító hajókat is tartalmazó – jegyzékével együtt megküldi a Bizottság részére. Kambodzsa az ellenőrző látogatást követően sem választ, sem a nyomon követésről szóló levelet nem küldött a Bizottságnak.

([1]) Az információ forrása: http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenien-183.cfm

([2]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

(71) Kambodzsa a halászatot szabályozó nemzetközi megállapodások egyikét sem írta alá, illetve nem ratifikálta, ideértve az ENSZ Tengerjogi Egyezményét, a halállományokról szóló ENSZ-megállapodást és a FAO-megállapodást, ugyanakkor ratifikálta a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezményt ([1]), csatlakozott a parti tengerről és a csatlakozó övezetről szóló 1958. évi egyezményhez ([2]), valamint elfogadta az Ázsiai és Csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (APFIC) a felelősségteljes halászati gyakorlatok, többek között a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem előmozdítására irányuló regionális cselekvési tervét (az APFIC regionális cselekvési terve) ([3]), továbbá a Délkelet-ázsiai Halászati Fejlesztési Központ (SEAFDEC) ([4]) által kiadott, a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatásokat ([5]). Az APFIC, amelynek Kambodzsa is tagja, tanácsadó szervezetként végzett munkájával az ázsiai és csendes-óceáni térséget érintő halászati kérdések jobb megértését, megismerését, és a kapcsolódó együttműködés javítását kívánja elősegíteni. A SEAFDEC, amelynek Kambodzsa szintén tagja, a halászat fenntartható fejlődésének előmozdításával foglalkozó tanácsadó szervezet.

(72) Annak megállapítása érdekében, hogy Kambodzsa eleget tesz-e a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló nemzetközi kötelezettségeknek, a Bizottság úgy vélte, elsődleges nemzetközi jogi alapszövegként helyénvaló az ENSZ Tengerjogi Egyezményét, pontosabban annak az államok érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott kötelezettségeit ismertető 91., 94., 117. és 118. cikkét, valamint az APFIC és a SEAFDEC által létrehozott, a (71) preambulumbekezdésben említett keretet alkalmazni. Az ENSZ Tengerjogi Egyezményének a nyílt tengeri hajózásról szóló rendelkezéseit (a Tengerjogi Egyezmény 86–115. cikke) nemzetközi szokásjogként ismerték el. Ezek a rendelkezések korábban már meglévő nemzetközi szokásjogi szabályokat kodifikálnak, és közel szó szerint átveszik a nyílt tengerről szóló egyezmény, illetve a parti tengerről és a csatlakozó övezetről szóló egyezmény szövegét, amelyet Kambodzsa ratifikált, illetve amelyhez csatlakozott. Ennélfogva lényegtelen, hogy Kambodzsa ratifikálta-e az ENSZ Tengerjogi Egyezményét. A Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet ehhez az eljáráshoz szükségesnek ítélt.

(73) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, elsősorban az ICCAT, az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmére Létrehozott Bizottság (CCAMLR) a WCPFC, a NEAFC, a NAFO és a SEAFO által megfelelési jelentések vagy az IUU-hajókat tartalmazó listák formájában közzétett, rendelkezésre álló adatokból származó információkat, valamint az NMFS jelentéséből származó, nyilvánosan hozzáférhető információkat használt fel.

([1]) Az információ forrása: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf

([2]) Az információ forrása: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_territorial_sea.pdf

([3]) Az információ forrása: http://www.apfic.org./, RAP PUBLICATION 2007/18.

([4]) Az információ forrása: http://www.seafdec.org/

([5]) Az információ forrása: http://www.seafdec.org/

5. KAMBODZSA NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(74) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Kambodzsára háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

5.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(75) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján több olyan esetet tárt fel, amelyekben kambodzsai lobogó alatt közlekedő vagy kambodzsai halászati engedéllyel rendelkező hajók ([6]) IUU-halászati tevékenységet folytattak. 2010 januárjában ([7]) és 2010 áprilisában ([8]) észlelték, hogy a Draco-1 nevű halászhajó (jelenlegi neve: Xiong Nu Baru 33) a CCAMLR-területen kambodzsai lobogó alatt közlekedve IUU-halászatot folytat. Ezenfelül 2010 áprilisában megfigyelték, hogy a Trosky nevű halászhajó (jelenlegi neve: Yangzi Hua 44) a CCAMLR területén kambodzsai lobogó alatt közlekedve IUU-halászatot folytat ([9]).

(76) Továbbá, a feltételezett IUU-halászati tevékenységekhez kapcsolódó munka keretében a Bizottság uniós fogási tanúsítványok alapján tényszerű bizonyítékokat gyűjtött arra vonatkozóan, hogy egy kambodzsai hajó rendszeresen megsértette az ICCAT védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, minek következtében ezeket a fogásokat IUU-halászati tevékenységnek nyilvánították. Ezek a jogsértések egy olyan kambodzsai szállítóhajót érintettek, amelyre a tengeren erszényes kerítőhálós hajókról halat rakodtak át. Az ICCAT 06-11. számú ajánlásával összhangban az erszényes kerítőhálós hajók számára az ICCAT-területen tilos a tonhalfajok tengeren történő átrakása. Ezenfelül a kambodzsai szállítóhajó nem szerepelt az ICCAT azon szállítóhajókat tartalmazó nyilvántartásában, amelyek az ICCAT 06-11. számú ajánlásának 3. szakaszában előírt módon jogosultak az ICCAT-területen halászatot folytatni.

(77) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. Ezt az alapelvet az APFIC regionális cselekvési tervének 7.1. pontja és a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatások 8.2.2. pontja is megerősíti. A Bizottság szerint a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepelnek olyan IUU-hajók, amelyek a listákra történő felvételüket követően Kambodzsa lobogója alatt

([6]) Lásd a 468/2010/EU rendelet mellékletének B. részét.

([7]) A CCAMLR 2010. február 2-i COM CIRC 10/11. számú dokumentuma.

([8]) A CCAMLR 2010. április 20-i COM CIRC 10/45. számú dokumentuma.

([9]) A CCAMLR 2010. április 20-i COM CIRC 10/45. számú dokumentuma.

közlekedtek, valamint az, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek területén IUU-halászati tevékenységet folytató kambodzsai hajókat észleltek, egyértelműen jelzi, hogy Kambodzsa nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. Azzal, hogy több IUU-hajót üzemeltet, Kambodzsa nem teljesítette eredményesen az arra irányuló kötelezettségeit, hogy betartsa a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és biztosítsa, hogy hajói nem folytatnak az ilyen intézkedések hatékonyságát aláásó tevékenységet.

(78) Megjegyzendő, hogy a lobogó szerinti állam a nyílt tengerek élővilágának védelméhez szükséges mértékben – saját állampolgáraira vonatkozóan – köteles ilyen intézkedéseket hozni, vagy ilyen intézkedések meghozatala érdekében együttműködni más államokkal. Ezt az alapelvet az APFIC regionális cselekvési tervének 3.1. és 4.1. pontja, valamint a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatások 8.1.4. pontja is megerősíti. Az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkével összhangban és azt az APFIC regionális cselekvési tervének 7.1. pontjával és a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatások 8.2.7. pontjával együtt értelmezve a lobogó szerinti állam köteles gondoskodni arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási előírásait.

(79) Az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek hajókat tartalmazó listáiban szerepelnek olyan IUU-hajók, amelyek a listákra történő felvételüket követően Kambodzsa lobogója alatt közlekedtek, egyúttal azt is jelzi, hogy Kambodzsa nem tudja megvalósítani az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési tervben foglalt ajánlásokat. Az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 34. pontjában foglalt ajánlás szerint az államoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult halászhajók ne folytassanak IUU-halászatot, illetve ne támogassák azt. Ezt az elvet az APFIC regionális cselekvési tervének 7.1. pontja is megfogalmazza.

(80) Fontos továbbá megjegyezni, hogy Kambodzsa szerepelt az NMFS jelentésében. Az NMFS jelentése szerint több, kambodzsai lobogó alatt közlekedő hajó folytatott olyan halászati tevékenységet, amely sérti a CCAMLR védelmi és gazdálkodási intézkedéseit ([1]). Az NMFS jelentése Kambodzsát nem azonosítja IUU-halászati tevékenységet folytató hajókkal rendelkező országként, mivel bizonyos intézkedésekkel (a lajstromozás törlése) igyekeztek orvosolni az említett kambodzsai lobogó alatt közlekedő hajók IUU-halászati tevékenységeit. Az NMFS jelentése ugyanakkor aggasztónak tartja, hogy más szankciók alkalmazása helyett a hajók lajstromozásának törlésével kívánják megoldani az IUU-halászati tevékenységek kérdését, ennélfogva az Egyesült Államok hatóságai Kambodzsát „érdeklődésre számot tartó” országként azonosították.

(81) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Kambodzsa elmulasztotta a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem lépett fel megfelelően a korábban a lobogója alatt közlekedő hajók által folytatott, dokumentált és ismétlődő IUU-halászati tevékenységgel szemben.

5.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikke (5) bekezdésének b), c) és d) pontja)**

(82) A Bizottság megvizsgálta, hogy Kambodzsa hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.

(83) A rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Kambodzsa nem teljesítette a hatékony végrehajtási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepelnek olyan IUU-hajók, amelyek a listákra történő felvételük időpontjában vagy azt követően Kambodzsa lobogója alatt közlekedtek. Ezen IUU-hajók létezése azt jelzi, hogy Kambodzsa a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 94. cikke, az APFIC regionális cselekvési tervének 7.1. pontja, valamint a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatás 8.2.7. pontja értelmében rá háruló kötelezettségeknek.

(84) Ezenfelül a megfelelést és a végrehajtást illetően a (68) preambulumbekezdésben említett ellenőrző látogatás során megállapítást nyert, hogy Kambodzsa nem rendelkezik az IUU-halászati tevékenységekre vonatkozó célzott jogszabállyal. A hajók lajstromozásának törlésén kívül más intézkedést nem hozott. Ez utóbbi intézkedés azonban nem vonja maga után a hajók által folytatott IUU-halászati tevékenységek kivizsgálását vagy a feltárt jogsértésekre vonatkozó szankciók alkalmazását. A halászhajó lajstromozásának törlése valójában nem biztosítja, hogy a jogsértők tetteit szankcionálják, és megfosszák őket a tevékenységükből származó haszontól. Mindez még nagyobb jelentőséggel bír Kambodzsa esetében, amely a (96) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a hajók lajstromozását egy az országon kívül található nemzetközi hajónyilvántartás keretében végzi, amely nem biztosítja, hogy a kambodzsai lobogó alatt közlekedő hajók tényleges kapcsolatban álljanak az országgal. A halászhajók nyilvántartásból való törlésére irányuló egyszerű közigazgatási határozat, amely más szankciók alkalmazására nem ad lehetőséget, nem bír visszatartó erővel. Az ilyen fellépés egyúttal azt sem biztosítja, hogy a lobogó szerinti állam az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkében előírtak szerint ellenőrzést gyakoroljon a halászhajók felett. Továbbá, Kambodzsa megfelelési és végrehajtási teljesítménye

([1]) Az NMFS jelentése, 101–102. o.

nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjával, amely előírja, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye rendelkezéseinek fényében minden államnak intézkedéseket kell hoznia és együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a joghatósága alá tartozó állampolgárok ne támogassák az IUU-halászatot, és ne vegyenek részt abban. Kambodzsa ezen a téren elért eredményei nem állnak összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. Ezt az elvet a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatások 8.2.7. pontja is megfogalmazza.

(85) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulása, jellege, körülményei, mértéke és súlyossága tekintetében a Bizottság a Kambodzsa lobogója alatt közlekedő hajók 2012-ig tartó, ismétlődő és rendszeres IUU-halászati tevékenységeit vette figyelembe.

(86) Ami a kambodzsai hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([1]) alapján Kambodzsa közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a százharminckilencedik). Másrészről Kambodzsa az 1905/2006/EK rendelet II. mellékletében a legkevésbé fejlett országok között szerepel. E tekintetben az illetékes hatóságok korlátozott pénzügyi és igazgatási kapacitása olyan tényezőnek tekinthető, amely aláássa Kambodzsa együttműködési és végrehajtási kötelezettségei teljesítésére való alkalmasságát. Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az együttműködési és a végrehajtási hiányosságok elsősorban a szükséges nyomonkövetési intézkedéseket lehetővé tevő megfelelő jogi keret hiányával, semmint az illetékes hatóságok meglévő kapacitásával állnak összefüggésben.

(87) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (5) bekezdésének b), c) és d) pontja értelmében – megállapítható, hogy Kambodzsa elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

5.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(88) Kambodzsa a kifejezetten a halászatot szabályozó nemzetközi megállapodások egyikét sem írta alá, illetve nem ratifikálta. Ratifikálta azonban a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezményt, valamint csatlakozott a parti tengerről és a csatlakozó övezetről szóló 1958. évi egyezményhez. Kambodzsa két tanácsadó szervezet tagja; ezek a SEAFDEC, amelynek keretében elfogadta a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatásokat, valamint az APFIC, amelynek regionális cselekvési tervét fogadta el.

(89) A Bizottság által Kambodzsában tett ellenőrző látogatásból nem következik, hogy Kambodzsa lépéseket tett az APFIC regionális cselekvési tervének vagy a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatások ajánlásainak végrehajtására.

(90) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, különösen az ICCAT és a CCAMLR által közzétett és rendelkezésre álló adatokból származó, jelentősnek ítélt információkat vizsgálta.

(91) Emlékeztetni kell arra, hogy Kambodzsa hosszú ideje rendszeresen kap azonosításról szóló leveleket az ICCAT-tól. Az első ilyen Kambodzsának címzett levelet 2006-ban küldték. Az ICCAT Kambodzsához intézett legutóbbi azonosításról szóló levele 2011-ben kelt ([2]). Ez a levél továbbra is aggasztónak tartja a kambodzsai lobogó alatt közlekedő halászhajók lehetséges IUU-tevékenységeit. Kambodzsa nem válaszolt az ICCAT 2009. december 16-i, 2010. október 4-i és 2011. január 18-i azonosításról szóló levelében foglalt kiegészítő információkérésre. A kért kiegészítő információkat tartalmazó kambodzsai válasz hiányában az ICCAT úgy határozott, hogy 2012-ben fenntartja Kambodzsa azonosítását. Ezenfelül az ICCAT komoly aggodalmának adott hangot a Guineai-öbölben kambodzsai erszényes kerítőhálós hajók által folytatott lehetséges átrakási tevékenységekkel kapcsolatban.

(92) Az ICCAT 2012. évi éves ülésén az ICCAT részletes tájékoztatást kért Kambodzsától a guineai-öbölbeli állítólagos átrakásokról, a Kambodzsa által hozott esetleges válaszlépésekről, Kambodzsa megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedéseiről, valamint a kambodzsai hajólajstromozási eljárásokról és szabályokról, hogy ezek alapján felülvizsgálja Kambodzsa helyzetét.

(93) Az a tény, hogy Kambodzsa elmulasztotta a (91) és (92) preambulumbekezdésben említett információk benyújtását az ICCAT részére, azt jelzi, hogy az ország egyáltalán nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményében a gazdálkodási és védelmi intézkedésekhez kapcsolódóan előírt és lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. Teljesítménye az APFIC regionális cselekvési tervével (7.1. pont) és a Délkelet-Ázsiában folytatott felelősségteljes halászati műveletekre vonatkozó regionális iránymutatásokkal (8.2.7. pont) sem áll összhangban.

([1]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

([2]) Jelentés az ICCAT Törökországban, Isztambulban 2011. november 11–19-én megrendezett 22. éves üléséről, 2011., 323. o.

(94) Mindemellett a CCAMLR 2010-ben több ízben számolt be Kambodzsa lobogója alatt közlekedő hajók észleléséről. Ezek a közlemények megtalálhatók a CCAMLR tagjainak küldött hírleveleiben ([1]), pontosabban az IUU-hajók listáján szereplő Typhoon-1 és Draco I nevű hajók észlelése kapcsán a COMM CIRC 10/11. számú hírlevélben, valamint az IUU-hajók listáján szereplő Draco I és Trosky nevű hajók észlelése kapcsán a 10/45. számú hírlevélben.

(95) A fenti preambulumbekezdésben leírt magatartásával Kambodzsa nem bizonyította, hogy eleget tesz az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. A lobogó szerinti állam részéről a halászhajók lajstromozásának törlése önmagában nem elégséges, mivel ez az intézkedés nem orvosolja az IUU-tevékenységet, nem biztosítja az IUU-halászati tevékenység törvényben előírt közigazgatási és/vagy büntetőjogi szankciókkal történő büntetését, és lehetővé teszi, hogy a halászhajó továbbra is szabadon folytassa a nemzetközileg elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedéseket sértő működését.

(96) Ezenfelül a (68) preambulumbekezdésben említett ellenőrző látogatás során kiderült, hogy Kambodzsa a hajók lajstromozását egy az országon kívül található nemzetközi hajónyilvántartás keretében végzi, amely nem biztosítja, hogy a kambodzsai lobogó alatt közlekedő hajók tényleges kapcsolatban álljanak az országgal. Az állam és a nyilvántartásában lajstromozott hajók közötti tényleges kapcsolat hiánya sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 91. cikkében foglalt, a hajók honosságára vonatkozó feltételeket. Ezt a megállapítást az ITF is megerősíti, amely szerint a kambodzsai lobogó olcsó lobogó ([2]).

(97) Végül meg kell jegyezni, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 25., 26. és 27. pontjában foglalt ajánlásokkal ellentétben Kambodzsa nem dolgozott ki a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzeti cselekvési tervet.

(98) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Kambodzsa elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

([1]) A vonatkozó információk forrása a CCAMLR webhelye: http://www.ccamlr.org/

([2]) Az információ forrása: http://www.itfglobal.org/index.cfm

5.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(99) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([3]) alapján Kambodzsa közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a százharminckilencedik). Másrészről Kambodzsa az 1905/2006/EK rendelet II. mellékletében a legkevésbé fejlett országok között szerepel. Kambodzsa besorolására figyelemmel a Bizottság megvizsgálta, hogy az általa gyűjtött információk összefüggésbe hozhatók-e Kambodzsa fejlődő országként tapasztalt sajátos korlátaival.

(100) Noha általánosságban az ellenőrzés és megfigyelés terén létezhetnek sajátos kapacitáskorlátok, Kambodzsa fejlettségi szintjéből adódó sajátos korlátai nem indokolják a nemzeti jogi keretben az IUU-halászati tevékenységek visszaszorítását, megakadályozását és felszámolását célzó nemzetközi jogi eszközökre utaló konkrét rendelkezések hiányát. Mindemellett ezek a korlátok nem indokolják, hogy Kambodzsa nem hozott létre a nyílt tengeri halászati tevékenységekkel kapcsolatos nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszert.

(101) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Kambodzsa fejlettségi szintje hátrányosan érintheti az ország fejlettségi állapotát. Ugyanakkor, tekintettel a Kambodzsát jellemző hiányosságok jellegére, az ország fejlettségi szintje nem szolgálhat mentségként vagy más jellegű igazolásként Kambodzsa lobogó szerinti államként nyújtott átfogó halászati teljesítményére, sem az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló elégtelen fellépésére.

6. A FIDZSI KÖZTÁRSASÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(102) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. január 1-jén elfogadta a Fidzsi Köztársaság (a továbbiakban: Fidzsi) lobogó szerinti államként küldött értesítését.

(103) 2012. január 16. és 20. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett Fidzsin az EFCA támogatásával.

([3]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

(104) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó fidzsi rendelkezésekkel, illetve a Fidzsi által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(105) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2012. február 9-én elküldték Fidzsinek.

(106) Fidzsinek az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos észrevételei 2012. március 8-án érkeztek meg.

(107) Fidzsi a WCPFC tagja. Ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét.

(108) Annak megállapítása érdekében, hogy Fidzsi eleget tesz-e a (107) preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (107) preambulumbekezdésben felsorolt regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

(109) A Bizottság a WCPFC által közzétett, rendelkezésre álló adatokból származó információkat használt fel.

7. FIDZSI NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(110) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Fidzsire háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

7.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(111) Ami a Fidzsi lobogója alatt közlekedő IUU-hajókat illeti, meg kell jegyezni, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján az IUU-hajók ideiglenes vagy végleges listáin nem szerepelnek ilyen hajók, és olyan, korábban Fidzsi lobogója alatt közlekedő, jogellenes tevékenységet folytató hajókról sincsenek adatok, amelyek alapján a Bizottság megvizsgálhatná Fidzsinek az ismétlődő IUU-halászati tevékenységekkel kapcsolatos teljesítményét.

(112) A fenti preambulumbekezdés szerinti információk és tényelemek hiányában a 31. cikk (3) bekezdése és a 31. cikk (4) bekezdésének a) pontja értelmében megállapítható, hogy nem szükséges értékelni, vajon Fidzsinek a jogellenes halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló fellépése összhangban áll-e a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeivel.

7.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikke (5) bekezdésének b) és d) pontja)**

(113) A Bizottság megvizsgálta, hogy Fidzsi hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.

(114) A rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Fidzsi nem teljesítette a hatékony végrehajtási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. A (103) preambulumbekezdésben említett ellenőrző látogatás során a Bizottság megállapította, hogy nemzeti jogszabályaiban („a tengeri területekről szóló törvényben" és a „halászati törvényben") Fidzsi nem rendelkezett a lobogója alatt közlekedő, fidzsi felségvizeken kívül halászó hajókat érintő konkrét irányítási és ellenőrzési intézkedésekről.

(115) A (103) preambulumbekezdésben említett ellenőrző látogatás során a Bizottság feltárta, hogy Fidzsi jogrendszere nem ír elő kifejezetten a nyílt tengeren elkövetett halászati jogsértések kezelésére, valamint az IUU-halászati tevékenységek megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló konkrét szabályokat és intézkedéseket. Nyilvánvaló az is, hogy a fidzsi jogszabályok nem rendelkeznek olyan intézkedésekről, amelyek a Fidzsi felségvizein kívül IUU-halászati tevékenységet folytató, fidzsi lobogó alatt közlekedő hajók, illetve az ilyen tevékenységben részt vevő fidzsi állampolgárok elleni szankciókat tartalmaznának.

(116) A nyílt tengeren folytatott IUU-halászati tevékenység formájában elkövetett jogsértésekre vonatkozó konkrét jogi rendelkezések hiánya egyértelműen jelzi, hogy Fidzsi nem tesz eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. Ezenfelül a nyílt tengeren folytatott IUU-halászati tevékenység formájában elkövetett jogsértések kezelésére szolgáló konkrét jogi szabályok hiánya rámutat arra, hogy Fidzsi a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségeknek. Mindemellett a halászhajók műveleteire vonatkozó végrehajtási és ellenőrzési jogi keret hiánya egyúttal sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 217. cikkét, amely előírja, hogy a lobogó szerinti állam célzott végrehajtási intézkedésekkel biztosítja a nemzetközi szabályok betartását, a feltételezett jogsértések kivizsgálását és a tényleges jogsértések megfelelő szankcionálását.

(117) Fidzsi ezenfelül nem bizonyította, hogy teljesíti az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjában foglalt ajánlásokat, amelyek előírják, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye rendelkezéseinek fényében minden államnak intézkedéseket kell hoznia és együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a joghatósága alá tartozó állampolgárok ne támogassák az IUU-halászatot, és ne vegyenek részt abban. Fidzsi azt sem bizonyította, hogy az IUU-halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása terén – az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 28. pontjában előírt módon – együttműködik, és tevékenységeit összehangolja más államokkal.

(118) A (113)–(117) preambulumbekezdésben ismertetett helyzetre figyelemmel megállapítható, hogy az IUU-halászati tevékenység formájában elkövetett jogsértésekre vonatkozóan a fidzsi jogszabályokban előírt szankciók szintje nem áll összhangban a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (2) bekezdésével, amely kimondja, hogy a jogsértések vonatkozásában alkalmazandó szankcióknak elég súlyosnak kell lenniük ahhoz, hogy hatékonyan biztosítsák a megfelelést, és ott, ahol sor kerül ilyenre, visszaszorítsák a jogsértések előfordulását, valamint hogy a jogsértőket megfosszák a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. Mindemellett Fidzsi hatékony végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket az ilyen halászatból származó haszontól.

(119) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a FAO már 2007-ben, a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló fidzsi nemzeti cselekvési terv (a továbbiakban: az IUU-halászatról szóló nemzeti cselekvési terv) kidolgozásakor biztosított segítségnyújtás keretében sürgette, hogy a védelmi és gazdálkodási intézkedések betartásának biztosítása érdekében Fidzsi szilárdítsa meg és aktualizálja a halászati gazdálkodással kapcsolatos törvényeit, valamint erősítse meg végrehajtási mechanizmusait ([1]). A FAO kérése és az IUU-halászatról szóló, 2009-ben elfogadott nemzeti cselekvési tervben Fidzsi által tett kötelezettségvállalás ellenére azóta sem végezték el a fidzsi jogszabályoknak a FAO ajánlásainak való megfelelést célzó felülvizsgálatát.

(120) Ami a fidzsi hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([2]) alapján Fidzsi közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a századik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Fidzsi a magasabb közepes jövedelmű országok között szerepel.

(121) A (103) preambulumbekezdésben említett ellenőrző látogatás során feltárt információk alapján nem tekinthető úgy, hogy a határozat e szakaszában ismertetett hiányosságok oka a pénzügyi forráshiány, mivel a végrehajtás és következésképpen az együttműködés elmulasztása egyértelműen a szükséges jogi és közigazgatási keret hiányával áll összefüggésben.

(122) Mindemellett fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 85. és 86. pontjában foglalt, a fejlődő országok sajátos igényeire vonatkozó ajánlásokkal összhangban az Unió már korábban támogatást nyújtott egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási programhoz ([3]). E program előnyeiből Fidzsi is részesült.

(123) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (5) bekezdésének b) és d) pontja értelmében – megállapítható, hogy Fidzsi elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

7.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(124) Fidzsi ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét. Fidzsi a WCPFC szerződő fele.

(125) A Bizottság minden olyan információt megvizsgált, amelyet Fidzsinek a WCPFC szerződő feleként betöltött státusával kapcsolatban jelentősnek vélt.

(126) A Bizottság továbbá megvizsgált minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Fidzsi vállalta a WCPFC által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.

(127) A Bizottság a megfelelés-ellenőrzési rendszerről szóló, 2010-re vonatkozó jelentéstervezet ([4]), valamint a 2010-re vonatkozó végleges megfelelés-ellenőrzési jelentés ([5]) alapján értékelte, hogy Fidzsi milyen mértékben tett eleget a WCPFC által előírt védelmi és gazdálkodási szabályoknak és jelentéstételi kötelezettségeknek.

([1]) A Fidzsi-szigeteki Köztársaság IUU-halászatról szóló nemzeti cselekvési tervének tervezete, Colin Brown, a FAO Csendes-óceáni szigeteki Szubregionális Hivatalának (Apia, Szamoa) tanácsadója, 2007. október.

([2]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

([3]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

([4]) WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/07, 2011. szeptember 5.

([5]) WCPFC8-2011-52, 2012. március 30.

(128) Különösen, a rendelkezésre álló információk alapján Fidzsi nem teljesítette azt a WCPFC 2009-03. számú védelmi és gazdálkodási intézkedésében foglalt követelményt, hogy jelentést tegyen a kardhalra halászó hajók számáról. Ugyancsak nem teljesítette azt a WCPFC 2008-01. számú védelmi és gazdálkodási intézkedésében foglalt követelményt, hogy nyújtsa be a nagyszemű tonhalra és a sárgaúszójú tonhalra vonatkozó fogási és halászati erőkifejtési, valamint méretösszetételi adatokat. Nem tett továbbá eleget a WCPFC 2008-03. számú védelmi és gazdálkodási intézkedése szerinti azon követelménynek, hogy jelentést tegyen a FAO iránymutatásainak végrehajtásáról, valamint információkkal szolgáljon a tengeri teknőcöket érintő műveletekről. Mindemellett nem teljesítette a WCPFC 2007-01. számú védelmi és gazdálkodási intézkedését, valamint nem felelt meg a WCPFC hajómegfigyelési rendszerre vonatkozó szabványai, műszaki előírásai és eljárásai 7.2.2., 7.2.4. és 7.2.3. pontja szerinti, a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatos szabványoknak, műszaki előírásoknak és eljárásoknak. Végül, Fidzsi nem tett eleget a WCPFC 2007-01. számú védelmi és gazdálkodási intézkedése szerinti regionális megfigyelői programban előírt, külföldi megfigyelőkre vonatkozó követelménynek.

(129) Az a tény, hogy Fidzsi elmulasztotta a (128) preambulumbekezdésben említett információk benyújtását a WCPFC részére, azt bizonyítja, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményében és halállományokról szóló egyezményében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(130) A WCPFC védelmi és gazdálkodási intézkedéseiben előírt fogási és halászati erőkifejtési adatok jelentésének, a hajómegfigyelési rendszer használatára vonatkozó szabályok helyes alkalmazása biztosításának, valamint a regionális megfigyelői program előírásszerű végrehajtásának elmulasztása miatt Fidzsi nem tudja megfelelően teljesíteni az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. és 118. cikke szerinti kötelezettségeit, amelyek előírják az államok számára, hogy saját állampolgáraikra vonatkozóan fogadjanak el a nyílt tengeri élővilág védelmét célzó intézkedéseket, valamint hogy működjenek együtt a nyílt tengeri területek élővilágára irányuló védelmi és gazdálkodási intézkedések terén.

(131) Azáltal, hogy nem hajtotta végre a WCPFC védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, Fidzsi megszegte a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményeket.

(132) Mivel Fidzsi nem juttatta el az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet előírásainak megfelelő módon a nyílt tengeren halászó hajók helyzetére, fogási adataira és halászati erőkifejtésére vonatkozó információkat, megsértette a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének e) pontját.

(133) Az érintett regionális gazdálkodási szervezet regionális megfigyelői programja megfelelő végrehajtásának elmulasztásával Fidzsi egyúttal a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdése g) pontjának ii. alpontját is sértő módon jár el.

(134) Ezenfelül az érintett regionális gazdálkodási szervezet hajómegfigyelési programja megfelelő végrehajtásának elmulasztásával Fidzsi a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdése g) pontjának iii. alpontját is sértő módon jár el.

(135) Végül a (103) preambulumbekezdésben említett ellenőrző látogatás során gyűjtött, a nyílt tengeri átrakásokat szabályozó jogi rendelkezések teljes hiányát megállapító információk fényében Fidzsi nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének h) pontjában előírt feltételeket.

(136) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – a 31. cikk (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Fidzsi elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

7.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(137) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója [1] alapján Fidzsi közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a századik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Fidzsi a magasabb közepes jövedelmű országok között szerepel.

(138) E besorolásra figyelemmel Fidzsi nem tekinthető olyan országnak, amelynek közvetlenül a fejlettségi szintjéből adódóan lennének sajátos korlátai. Nem került elő olyan meggyőző bizonyíték, amely arra utalna, hogy Fidzsi az alacsony fejlettség miatt mulasztotta el a nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését. Hasonlóképpen nincs olyan kézzelfogható bizonyíték, amely a halászati tevékenységek megfigyelése, ellenőrzése és felügyelete terén feltárt hiányosságokat közvetlenül összefüggésbe hozná a kapacitás vagy az infrastruktúra hiányával. Valójában a fenti preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt a nemzetközi szabályoknak való megfelelés hiánya a jelek szerint a megfelelő jogi eszközök és különösen a nemzeti jogi keretben az IUU-halászati tevékenységek visszaszorítását, megakadályozását és felszámolását célzó intézkedésekre utaló konkrét rendelkezések hiányához kapcsolódik közvetlenül.

(139) Az ellenőrzési és irányítási kapacitások tekintetében nyilvánvaló, hogy a halászati tevékenységek minél hatékonyabb megfigyelése, ellenőrzése és felügyelete érdekében

[1] Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

a Fidzsi lobogója alatt közlekedő hajóflotta jelentős – a nemzeti halászati ágazat áttekintéséről szóló dokumentumban ([1]) 2009 októberében már a FAO által is jelzett – növekedésének megfelelő intézkedésekkel kell együtt járnia. Mindezek ellenére Fidzsi magasabb közepes jövedelmű ország, és nincs olyan meggyőző bizonyíték, amely alátámasztaná, hogy teljesítménye közvetlenül fejlettségi korlátokhoz köthető. Tulajdonképpen hangsúlyozni kell, hogy amikor Fidzsi az ellenőrzési rendszerének átalakítása és jogi keretének a nemzetközi halászati jogi kerethez történő hozzáigazítása nélkül engedélyezte a lajstromozott halászflottája számottevő bővítését, a nemzetközi kötelezettségeivel ellentétes módon járt el.

(140) Indokolt megjegyezni továbbá, hogy az Unió 2012-ben már támogatást nyújtott Fidzsi részére egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez ([2]).

(141) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Fidzsi fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

8. A GUINEAI KÖZTÁRSASÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(142) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. január 1-jén elfogadta a Guineai Köztársaság (a továbbiakban: Guinea) lobogó szerinti államként küldött értesítését.

(143) 2011. május 16. és 20. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett Guineában az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával.

(144) Az ellenőrző látogatás célja a Guinea által a Bizottsághoz bejelentett, az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó guineai rendelkezésekkel, illetve a Guinea által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(145) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2011. augusztus 2-án elküldték Guineának.

(146) 2011. szeptember 27. és 30. között a Bizottság újabb ellenőrző látogatást tett Guineában az első látogatás nyomán hozott intézkedések nyomon követésére.

(147) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos guineai észrevételek 2011. november 15-én érkeztek meg.

(148) Guinea 2011. november 21-én, 2011. december 1-jén, 2012. március 26-án és 2012. május 22-én újabb írásbeli észrevételeket nyújtott be.

(149) Guinea az ICCAT és az IOTC szerződő fele. Guinea ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét. Guinea ezenfelül tagja a szubregionális halászati tanácsadó szervezetként működő Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottságnak (CECAF). A CECAF célja, hogy az illetékessége szerinti területen a halászat és a halászati műveletek megfelelő irányításával és fejlesztésével előmozdítsa a tengeri élővilág fenntartható hasznosítását.

(150) Annak megállapítása érdekében, hogy Guinea eleget tesz-e a (149) preambulumbekezdésben említett fenti nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (149) és (151) preambulumbekezdésben felsorolt, érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

(151) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, elsősorban az ICCAT, a NEAFC, a NAFO és a SEAFO által megfelelési jelentések vagy az IUU-halászatot folytató hajókról készített listák formájában közzétett, rendelkezésre álló adatokból származó információkat, valamint az NMFS jelentéséből származó, nyilvánosan hozzáférhető információkat használt fel.

([1]) A FAO áttekintése Fidzsi nemzeti halászati ágazatáról, FID/CP/FIJ, 2009. október, (ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/fcp/en/FI_CP_FJ.pdf).

([2]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

9. GUINEA NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(152) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Guineára háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

9.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(153) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból ([1]) származó információk alapján megállapította, hogy a vonatkozó listákon két, guineai lobogó alatt közlekedő IUU-hajó szerepel ([2]). Ezek a DANIAA (korábbi neve: CARLOS) és a MAINE nevű hajók.

(154) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból ([3]) származó információk alapján megállapította, hogy az IUU-hajók vonatkozó listáin szereplő egyik ilyen hajó (RED, korábbi nevén KABOU) az e listákba ([4]) történő felvételét követően Guinea lobogója alatt közlekedett.

(155) Ezenfelül 2010. január 1. és 2011. június 1. között három, guineai lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajó az ICCAT valamely részes, lobogó szerinti állama által kiállított nemzetközi halászati engedély nélkül tonhalfajokra halászott az ICCAT-területen. Az említett hajók erre az időre érvényes halászati engedélyét Togo állította ki a togói kizárólagos gazdasági övezetben folytatott halászati tevékenységekre vonatkozóan, ez az ország pedig sem szerződő, sem együttműködő félként nem vesz részt az ICCAT-ban. Ezenfelül a hajók 2010. január 1. és 2011. június 1. között a fedélzeten üzembe helyezett VMS-berendezés nélkül közlekedtek az ICCAT-területen, és ezzel megsértették az ICCAT 03-14. számú ajánlását. A Bizottság által 2011. március 14-én, 2011. július 26-án és 2011. szeptember 20-án az IUU-rendelet 26. cikkével összhangban Guineához intézett hivatalos megkereséseket követően a guineai hatóságok 2011 áprilisában az e preambulumbekezdésben említett tények miatt és a vonatkozó guineai jogi rendelkezések értelmében közigazgatási szankcióval sújtották az érintett hajókat. A rendelkezésre álló információk szerint továbbá 2011 júniusában hajómegfigyelési rendszereszközöket (VMS-eszközöket) helyeztek üzembe az érintett hajók fedélzetén. Ezenkívül a három hajó 2010. január 1. és 2011. május 29. között egyúttal több ízben jogellenes tengeri átrakást hajtott végre az ICCAT-területen egy olyan szállítóhajóra, amely nem szerepelt a 06-11. számú ICCAT-ajánlás szerint az ICCAT-területen működésre jogosult szállítóhajókat tartalmazó ICCAT-nyilvántartásban ([5]). Az ajánlás értelmében az erszényes kerítőhálós hajók számára az ICCAT-területen tilos a tonhalfajok tengeren történő átrakása. A Bizottság megállapította, hogy a 2010 januárja és 2011 májusa közötti, ismétlődő tengeren történő átrakások megsértették az ICCAT 06-11. számú ajánlását, mivel ebben az időszakban több mint 30 ilyen elvégzett átrakást dokumentáltak.

(156) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében a lobogó szerinti államot terheli a felelősség. A Bizottság úgy véli, az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepelnek olyan IUU-hajók, amelyek jelenleg Guinea lobogója alatt közlekednek vagy a listákra történő felvételüket követően Guinea lobogója alatt közlekedtek, egyértelműen jelzi, hogy Guinea nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. A fent említett számú IUU-hajóval Guinea nem teljesítette eredményesen az arra irányuló kötelezettségeit, hogy betartsa a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és biztosítsa, hogy hajói nem folytatnak az ilyen intézkedések hatékonyságát aláásó tevékenységet.

(157) A halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a lobogó szerinti állam köteles gondoskodni arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási előírásait. A lobogó szerinti államoknak egyúttal gyors vizsgálatokat és bírósági eljárásokat kell lefolytatniuk. A lobogó szerinti államnak továbbá megfelelő szankciókról kell gondoskodnia, meg kell akadályoznia a jogsértések ismételt elkövetését, és meg kell fosztania a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. E tekintetben az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több, guineai lobogó alatt közlekedő IUU-hajó szerepel, rámutat arra, hogy Guinea nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti kötelezettségeit.

(158) Ezenfelül, a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 20. cikke szerint az államoknak közvetlenül vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek révén együtt kell működniük a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedései teljesítésének és végrehajtásának biztosítása érdekében. Az említett cikkben ismertetett célzott követelményrendszer meghatározza az államok kivizsgálásra, kölcsönös együttműködésre és az IUU-halászati tevékenységek szankcionálására irányuló kötelezettségeit. Előirányozza továbbá, hogy a bejelentés szerint korábban a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseinek hatékonyságát aláásó tevékenységeket folytató hajók esetében az államok mindaddig igénybe vehetik a regionális halászati gazdálkodási szervezetek eljárásait az ilyen hajók tevékenységének megakadályozására, amíg a lobogó szerinti állam megfelelő intézkedéseket nem hoz. E tekintetben az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több, jelenleg vagy korábban (az e listákra történő felvételüket követően) guineai lobogó alatt közlekedő, továbbra is működő hajó szerepel, azt bizonyítja, hogy

([1]) Az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek az ICCAT, a NEAFC, a NAFO és a SEAFO.
([2]) Lásd a 468/2010/EU rendelet mellékletének B. részét.
([3]) Az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek a NEAFC, a NAFO és a SEAFO.
([4]) Lásd a Bizottság 724/2011/EU végrehajtási rendeletét (HL L 194., 2011.7.26., 14. o.).
([5]) Nem szerepel az ICCAT szállítóhajó-nyilvántartásában: http://www.iccat.es/en/vesselsrecord.asp

Guinea a végrehajtás területén folytatott nemzetközi együttműködés tekintetében nem teljesíti a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit.

(159) Emlékeztetni kell arra is, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 118. cikkével összhangban az államok kötelesek együttműködni a nyílt tengeri területek élővilágának védelme és a kapcsolódó gazdálkodás területén. E tekintetben az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepel több olyan, jelenleg vagy korábban (az e listákra történő felvételüket követően) guineai lobogó alatt közlekedő hajó, amely továbbra is végez halászati műveleteket, azt jelzi, hogy Guinea nem teljesíti a lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeit. A jogellenes halászatot folytatóként elismert halászhajók veszélyeztetik az élővilág védelmét és kezelését.

(160) Guineának a regionális halászati szervezetek listáiban szereplő, IUU-halászatot folytató és Guinea lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében elkövetett mulasztása egyúttal sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 217. cikkét is, amely előírja, hogy a lobogó szerinti állam célzott végrehajtási intézkedésekkel biztosítja a nemzetközi szabályok betartását, a feltételezett jogsértések kivizsgálását és a tényleges jogsértések megfelelő szankcionálását.

(161) Az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek hajókat tartalmazó listáiban több, jelenleg vagy korábban (az e listákra történő felvételüket követően) guineai lobogó alatt közlekedő IUU-hajó szerepel, egyúttal azt is jelzi, hogy Guinea nem tudja megvalósítani az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési tervben foglalt ajánlásokat. Az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 34. pontjában foglalt ajánlás szerint az államoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult halászhajók ne folytassanak IUU-halászatot, illetve ne támogassák azt.

(162) A 2011. májusi ellenőrző látogatás során, valamint a Bizottság által az IUU-rendelet 25. cikkével összhangban gyűjtött információk is megerősítik, hogy Guinea nem teljesíti a lobogó szerinti államként a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikke szerint rá háruló megfelelési és végrehajtási kötelezettségeket. A (174) és (175) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Bizottság megállapította, hogy a Guinea lobogója alatt közlekedő halászhajók ismétlődő IUU-halászati tevékenységet folytatnak. E helyzet alapján haladéktalanul megindította az IUU-rendelet 26. és 27. cikke szerinti eljárások megindítását. A 27. cikk szerinti, folyamatban lévő eljárások célja annak megállapítása, vajon az IUU-halászati tevékenységeket olyan megfelelő szankciókkal sújtják-e, amelyek visszatartó erővel bírnak a jogsértések elkövetése tekintetében, és megfosztják-e a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól.

(163) A Bizottság által 2011 májusában tett ellenőrző látogatás során gyűjtött információk alapján feltárta, hogy Guinea nem hozott megfelelő intézkedéseket a vizein közlekedő halászhajók által elkövetett, ismétlődő IUU-halászati tevékenységek megelőzésére, felderítésére és szankcionálására. A rendelkezésre álló információk megerősítik, hogy az illetékes guineai hatóságok a vizeiken közlekedő külföldi halászhajók által elkövetett jogsértések bejelentéséhez elegendő, elsősorban megfigyelői és fogási jelentésekből származó információk ellenére nem indítottak eljárást, és nem alkalmaztak szankciókat az érintett hajókkal szemben. Ráadásul vannak arra utaló jelek is, hogy a guineai hatóságok nem megfelelően hajtják végre a Guinea és egy külföldi ország között létrejött államközi megállapodás rendelkezéseit.

(164) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Guinea elmulasztotta a lobogó szerinti és parti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt vagy a tengeri vizein közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem lépett fel megfelelően a korábban a lobogója alatt vagy a tengeri felségvizein közlekedő hajók által folytatott, dokumentált és ismétlődő IUU-halászati tevékenységgel szemben.

9.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)**

(165) Azt illetően, vajon Guinea hatékonyan működik-e együtt a Bizottsággal az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálása terén, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság által gyűjtött adatok szerint Guinea nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(166) E tekintetben emlékeztetni kell a Guinea lobogója alatt közlekedő három erszényes kerítőhálós hajót érintő, a (154) preambulumbekezdésben ismertetett helyzetre. Ebben az összefüggésben megjegyzendő, hogy mivel a guineai hatóságok elmulasztották az IUU-rendelet 26. cikke keretében történő együttműködést, a Bizottság az érintett piaci szereplővel szemben megindította a rendelet 27. cikke szerinti eljárást.

(167) A (154)–(166) preambulumbekezdésben bemutatott tényállás azt jelzi, hogy Guinea az Európai Bizottság vonatkozó megkereséseit követően nem lépett fel végrehajtási intézkedésekkel az ilyen IUU-halászat ellen.

(168) A (154)–(166) preambulumbekezdésben ismertetett tényállásból nyilvánvaló, hogy Guinea nem tesz eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. Mindemellett Guinea nem teljesíti a lobogó szerinti államként a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikke szerint rá háruló megfelelési és végrehajtási kötelezettségeket, mivel nem bizonyította, hogy az említett cikkben foglalt részletes szabályokkal összhangban járt el és cselekedett.

(169) Ez a helyzet rávilágít arra is, hogy az IUU-halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása terén Guinea nem működött együtt és tevékenységeit nem hangolta össze más államokkal az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 28. pontjában előírt módon. Guinea emellett nem vette figyelembe az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 24. pontjában foglalt ajánlásokat sem, amelyek azt javasolják, hogy a lobogó szerinti államok a tevékenység megkezdésétől a kirakodás helyszínén át egészen a végső célállomásig gondoskodjanak a halászat átfogó és hatékony megfigyeléséről, ellenőrzéséről és felügyeletéről, többek között a hajómegfigyelési rendszer (VMS) vonatkozó nemzeti, regionális és nemzetközi előírásokkal összhangban történő végrehajtása révén, az ország joghatósága alá tartozó hajók fedélzetén hajómegfigyelési rendszer felszerelésére vonatkozó követelményt is ideértve. Hasonlóképpen, Guinea nem vette figyelembe az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 45. pontjában foglalt ajánlásokat sem, amelyek javaslata szerint a lobogó szerinti államoknak biztosítaniuk kell, hogy a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult, a felségterületükön vagy joghatóságukon kívüli vizeken halászó hajók mindegyike rendelkezzen a lobogó szerinti állam által kibocsátott érvényes halászati engedéllyel.

(170) A Bizottság megvizsgálta, hogy Guinea hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.

(171) Megjegyzendő, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Guinea nem teljesítette a hatékony végrehajtási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan hajó szerepel, amelyek jelenleg Guinea lobogója alatt közlekednek vagy a listákra történő felvételüket követően Guinea lobogója alatt közlekedtek. Ezen IUU-hajók létezése azt jelzi, hogy Guinea a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségeknek. A fenti helyzet továbbá rámutat, hogy Guinea nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeket; ez a bekezdés a lobogó szerinti államokra vonatkozó megfelelési és végrehajtási szabályokról rendelkezik. Guinea e területen elért eredményei a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményekkel sem állnak összhangban, amelyek többek között előírják, hogy a szankcióknak elég súlyosnak kell lenniük, és meg kell fosztaniuk a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól.

(172) Mindemellett Guinea hatékony végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket az ilyen halászatból származó haszontól.

(173) A 2011 májusában tett ellenőrző látogatás során a Bizottság megállapította, hogy az 1977. február 19-i D/97/017/PRG/SGG guineai rendeletben foglaltaknak megfelelően a jogsértések esetén alkalmazandó szankciókat felül kell vizsgálni. Guinea 2012. március 1-jén (az e preambulumbekezdésben említett) korábbi rendeletet hatályon kívül helyező új rendelet elfogadásával és a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkében foglalt követelményeknek megfelelően a szankciók szigorításával végrehajtotta a szankciórendszer reformját. Mindezidáig azonban nem szolgált konkrét tájékoztatással az új jogi keret alkalmazásának módjára vonatkozóan.

(174) E tekintetben az IUU-rendelet III. és V. fejezetével összhangban gyűjtött okmányszerű bizonyítékok alapján megállapítást nyert, hogy a (166) preambulumbekezdésben említett, és 2010. január 1. és 2011. június 1. között az ICCAT-területen – az ICCAT 03-14. számú ajánlását megsértve – a fedélzeten üzembe helyezett VMS-eszközök nélkül üzemelő három, guineai lobogó alatt közlekedő hajó 2010-ben legalább 8 922 tonna tonhalfajt (elsősorban bonitót) fogott ki. E helyzet nyomán a Bizottság haladéktalanul megindította az IUU-rendelet 26. és 27. cikke szerinti eljárásokat. A 27. cikk szerinti eljárás jelenleg is folyamatban van.

(175) Hasonlóképpen, az IUU-rendelet III. és V. fejezetével összhangban gyűjtött okmányszerű bizonyítékok alapján kiderült, hogy a (166) preambulumbekezdésben említett három, guineai lobogó alatt közlekedő hajó 2010 januárjától 2011 májusáig több mint 30, összesen 14 200 tonna tonhalat érintő tengeri átrakást hajtott végre, ezzel megsértve az ICCAT 06-11. számú ajánlását. E helyzet nyomán a Bizottság haladéktalanul megindította az IUU-rendelet 26. és 27. cikke szerinti eljárásokat. A 27. cikk szerinti eljárás jelenleg is folyamatban van.

(176) A Bizottság által 2011 májusában tett ellenőrző látogatás során megállapította, hogy az illetékes guineai hatóságok a guineai vizeken közlekedő külföldi halászhajók által elkövetett jogsértések bejelentéséhez elegendő, elsősorban megfigyelői és fogási jelentésekből származó információk ellenére nem léptek fel azonnal, és nem indítottak eljárást, illetve adott esetben nem alkalmaztak szankciókat az érintett hajókkal szemben. Az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 62. cikkének értelmében a parti állam köteles előmozdítani a kizárólagos gazdasági övezet tengeri élővilágának optimális hasznosítására irányuló célkitűzés megvalósulását. Mindemellett a kizárólagos gazdasági övezetben halászatot folytató külföldi állampolgároknak be kell tartaniuk a védelmi intézkedéseket, valamint a parti állam törvényeiben és rendelkezéseiben előírt egyéb feltételeket. E tekintetben a Guineában tapasztalt közigazgatási gyakorlatok nem állnak összhangban a parti államoknak az ENSZ Tengerjogi Egyezménye szerinti nemzetközi kötelezettségeivel.

(177) A halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 20. cikke szerint az államoknak azonnali és gyors együttműködést kell folytatniuk a védelmi és gazdálkodási intézkedések betartásának és végrehajtásának biztosítása, valamint az állítólagos jogsértések kezelése érdekében.

(178) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel megállapítható, hogy a Guinea által parti államként alkalmazott végrehajtási eljárások nem állnak összhangban a halállományokról szóló ENSZ-megállapodásával. Ennek az az oka, hogy Guinea szakpolitikájából hiányzik a végrehajtás területén folytatott azonnali nemzetközi együttműködés, ami következésképpen aláássa az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szembeni végrehajtási intézkedések hatékonyságát.

(179) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulása, jellege, körülményei, mértéke és súlyossága tekintetében a Bizottság a Guinea lobogója alatt közlekedő hajók 2012-ig tartó, ismétlődő és rendszeres IUU-halászati tevékenységeit vette figyelembe.

(180) Ami a guineai hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([1]) alapján Guinea alacsony humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a százhetvennyolcadik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Guinea a legkevésbé fejlett országok között szerepel. E tekintetben az illetékes hatóságok korlátozott pénzügyi és igazgatási kapacitása olyan tényezőnek tekinthető, amely aláássa Guinea együttműködési és végrehajtási kötelezettségei teljesítésére való alkalmasságát. Mindazonáltal figyelembe kell venni, hogy az Unió a 2009-ben hatályos halászati partnerségi megállapodás keretében az elmúlt 3 év során biztosított pénzügyi és technikai segítségnyújtással ([2]), valamint a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet célzó technikai segítségnyújtási program ([3]) révén a közelmúltban megerősítette Guinea igazgatási kapacitását.

(181) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Guinea elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

9.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(182) Guinea ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét. Ezenfelül Guinea az IOTC és az ICCAT szerződő fele.

(183) A Bizottság minden olyan információt megvizsgált, amelyet Guineának az IOTC és az ICCAT szerződő feleként betöltött státusával kapcsolatban jelentősnek vélt.

(184) A Bizottság továbbá megvizsgált minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Guinea vállalta az IOTC és az ICCAT által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.

(185) Emlékeztetni kell arra, hogy az ICCAT 2010-ben jelentéstételi hiányosságok miatt azonosításról szóló levelet küldött Guineának ([4]). Az azonosításról szóló levélben közölte, hogy Guinea nem teljesítette az ICCAT 05-09. számú ajánlásában foglalt, statisztikák szolgáltatásával kapcsolatos kötelezettségét. Ugyanebben a levélben az ICCAT felhívta a figyelmet arra, hogy Guinea nem nyújtott be minden szükséges adatot és információt, mivel többek között nem juttatta el az ICCAT titkárságának az éves jelentést, a megfelelési táblázatokat, az I. feladatra (flottastatisztikák) és a II. feladatra (fogások mérete) vonatkozó adatokat, a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros hajókhoz kapcsolódó gazdálkodási intézkedésekre vonatkozó információkat, valamint a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedésekről szóló jelentést. A vonatkozó követelményekről az ICCAT (188) és (190) preambulumbekezdésben felsorolt határozatai és ajánlásai rendelkeznek. Indokolt megjegyezni azt is, hogy Guineát az ICCAT 2009-ben azonosította, és az azonosítást 2010 és 2011 során fenntartotta.

(186) A Bizottság továbbá megvizsgálta az ICCAT által arra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, hogy Guinea eleget tett-e az ICCAT előírásainak és jelentéstételi követelményeinek. A Bizottság ehhez az ICCAT 2010. évi összefoglaló megfelelési táblázatait ([5]), valamint 2011. évi összefoglaló megfelelési táblázatait vette alapul ([6]).

([1]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

([2]) Az Unió a hajómegfigyelési rendszert, valamint egy járőrhajó árát finanszírozta.

([3]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

([4]) Az ICCAT 2010. március 4-i levele, 567. sz. ICCAT-hírlevél, 2010.3.4.

([5]) ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok, COC-308/2010. sz. dokumentum, 2010.11.10.

([6]) ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok tervezetei, COC-308/2011. sz. dokumentum.

(187) 2010-re vonatkozóan Guinea nem nyújtotta be: az éves jelentéseket és statisztikákat, a védelmi és gazdálkodási intézkedésekre vonatkozó információkat és a megfelelési táblázatokat. Guinea ezenfelül nem számolt be az ICCAT-nak az ICCAT IUU-hajókat tartalmazó listáján szereplő egy hajóval szemben tett intézkedésekről.

(188) Fontos, hogy a rendelkezésre álló információk alapján Guinea 2010-ben nem nyújtott be információkat az ICCAT-nak a következőkre vonatkozóan: éves jelentések (tudományos) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), éves jelentések (ICCAT-bizottság) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), kereskedelmi intézkedések keretében benyújtott behozatali és kirakodási adatok (a 06-13. számú ajánlás szerint), átrakási nyilatkozatok (tengeren történő átrakás) (a 06-11. számú ajánlás szerint), átrakási jelentések (a 06-11. számú ajánlás szerint), a szabályok be nem tartására vonatkozó adatok (a 08-09. számú ajánlás szerint), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentések (a 02-22/09-08. számú ajánlás szerint), a germonra halászó hajók éves jegyzéke (a 98-08. számú ajánlás szerint), a Földközi-tengeren kardhalra halászó hajók jegyzéke (a 09-04/09-08 számú ajánlás szerint), a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros halászhajókra vonatkozó gazdálkodási előírás (a 01-20. számú ajánlás szerint), hajóbérlés (a 02-21. számú ajánlás szerint), jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók (a 09-10. számú ajánlás szerint), állítólagos jogellenes halászatról szóló jelentések (a 09-10. számú ajánlás szerint), hajók észlelése (a 94-09. számú határozat szerint), kikötői ellenőrzési jelentések (a 97-10. számú ajánlás szerint), az ICCAT statisztikai dokumentációs programjából származó adatok (a 01-21. számú és a 01-22. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokhoz tartozó érvényesítő bélyegzők és aláírások (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokhoz tartozó kapcsolattartók (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokkal kapcsolatos jogszabályok (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumok jelöléséről szóló összefoglaló (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumok (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokról szóló éves jelentés (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó szezonális halászati tilalom betartása (a 09-04. számú ajánlás szerint), a Guineai-öbölben található tilalmi területek/tilalmi időszakok tiszteletben tartására irányuló belső eljárás (a 09-04. számú ajánlás szerint), megfelelési táblázatok (a 98-14. számú ajánlás szerint), a kelet-atlanti és a földközi-tengeri kékúszójú tonhalra vonatkozó információk benyújtása (a 06-07. számú, valamint a 08/05. és 09-11. számú ajánlás szerint).

(189) 2011-re vonatkozóan Guinea nem nyújtotta be: az éves jelentést, az I. feladat flottajellemzőkkel kapcsolatos adatait és a II. feladat (fogások méretére vonatkozó) adatait, a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó védelmi és gazdálkodási intézkedésekkel kapcsolatos információkat és a megfelelési táblázatokat. Guinea ezenfelül nem számolt be az ICCAT-nak az ICCAT IUU-hajókat tartalmazó listáján szereplő egy hajóval szemben tett intézkedésekről.

(190) Fontos, hogy a rendelkezésre álló információk alapján Guinea 2011-ben nem nyújtott be információkat az ICCAT-nak a következőkre vonatkozóan: éves jelentések (tudományos) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), éves jelentések (ICCAT-bizottság) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), átrakási nyilatkozatok (tengeren történő átrakás) (a 06-11. számú ajánlás szerint), átrakási jelentések (a 06-11. számú ajánlás szerint), átrakásra szolgáló (szállító-)hajók (a 06-11. számú ajánlás szerint), 20 méternél hosszabb hajók (a 09-08. számú ajánlás szerint), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentések (a 02-22/09-08. számú ajánlás szerint), a germonra halászó hajók éves jegyzéke (a 98-08. számú ajánlás szerint), a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros halászhajókra vonatkozó gazdálkodási előírás (a 01-20. számú ajánlás szerint), hajóbérlés (a 02-21. számú ajánlás szerint), alternatív tudományos megfigyelési megközelítés (a 10-10. számú ajánlás szerint), a Guineai-öbölben található tilalmi területek/tilalmi időszakok tiszteletben tartására irányuló belső eljárás (a 09-04. számú ajánlás szerint), megfelelési táblázatok (a 98-14. számú ajánlás szerint), a kelet-atlanti és a földközi-tengeri kékúszójú tonhalra vonatkozó információk benyújtása (a 06-07. számú, valamint a 08/05. és 09-11. számú ajánlás szerint).

(191) A Bizottság által 2011 májusában Guineában tett ellenőrző látogatás során további tényelemekre derült fény. Noha (az ICCAT 03-14. számú ajánlásával összhangban) az ICCAT-területen közlekedő hajók fedélzetén hajómegfigyelési rendszereszközöket kell üzembe helyezni, az ellenőrző látogatás során megállapítást nyert, hogy a guineai halászati felügyelő központ nem működik. Konkrét esetek alapján világossá vált, hogy 2010-re vonatkozóan csak korábbi adatok, és azok is csak részben álltak rendelkezésre. Műszaki problémák miatt a hajómegfigyelési rendszer sem a nyílt tengeren közlekedő guineai hajók tevékenységének, sem pedig a guineai vizeken közlekedő külföldi halászhajók tevékenységének nyomon követésére nem volt alkalmas.

(192) A Bizottság által 2011 májusában tett ellenőrző látogatás során hasonlóképpen kiderült, hogy Guinea nem ellenőrizte az ICCAT-területen a lobogója alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók tengeren végzett átrakási műveleteit. E tekintetben a guineai hatóságok még jóvá is hagyták a 06-11. számú ICCAT-ajánlás rendszeres megsértését, mivel 22 olyan fogási tanúsítványt hitelesítettek, amelyekben az ICCAT-területen közlekedő három guineai erszényes kerítőhálós hajó által elvégzett tengeri átrakási műveletek szerepeltek.

(193) A 2011 májusában tett ellenőrző látogatás során a Bizottság továbbá megállapította, hogy a tengeri felügyeleti műveletek lebonyolítására fordított működési és pénzügyi eszközök nem voltak elégségesek a külföldi hajók által guineai vizeken folytatott tevékenységek hatékony megfigyelésének biztosításához. Megállapította továbbá, hogy a guineai hatóságok a guineai halászati törvény számos rendelkezését nem alkalmazták és nem hajtották végre. Ezeket a halászati idény végén a halászati naplók közlését, valamint a guineai halászati terv értelmében a csak kikötői átrakást engedélyező követelményt előíró rendelkezéseket a guineai hatóságok nem alkalmazták és nem hajtották végre. Ennélfogva e rendelkezések végrehajtásának a guineai hatóságok általi elmulasztása csökkentette az alkalmazandó törvények és rendeletek hatékonyságát.

(194) A 2011 májusában tett ellenőrző látogatás során a Bizottság azt is megállapította, hogy a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti eszközök, valamint az ország kizárólagos gazdasági övezetének tengeri élővilága tekintetében a kifogható mennyiségek meghatározására irányuló célzott tudományos tanácsadás ellenére (2009 óta nem történt közvetlen állományfelmérés) Guinea 2010-ben több mint 60, 2011 júniusában pedig 56 külföldi halászhajó részére állított ki halászati engedélyt. Következésképpen a guineai hatóságok ezen engedélyek kibocsátására irányuló döntése csökkentette az alkalmazandó törvények és rendeletek hatékonyságát.

(195) A Bizottság továbbá megvizsgálta az IOTC által arra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, hogy Guinea eleget tett-e az IOTC előírásainak és jelentéstételi követelményeinek. Az IOTC a következőképpen jellemezte az IOTC védelmi és gazdálkodási intézkedései végrehajtásának 2011. évi általános szintjét Guineában: „Az IOTC intézkedéseinek való megfelelés és a válaszlépések általános hiánya" és „a végrehajtási jelentés hiánya, valamint távolmaradás a megfelelési problémáról folytatott egyeztetésről". 2012-ben az IOTC a következőképpen értékelte a Guineában tapasztalt meg nem felelési problémát: „Az intézkedéseknek való megfelelés és a válaszlépések általános hiánya" ([1]).

(196) Az IOTC által Guineára vonatkozóan közzétett 2011. évi megfelelési jelentés ([2]) számos ponton állapította meg a megfelelés hiányát, a következők tekintetében: éves jelentések, a tonhalra és kardhalra halászó aktív hajók listájának bejelentése (09/02. számú határozat), a belföldi hajók megfigyelése és az aktív hajók listájának bejelentése (09/02. számú határozat), a hajómegfigyelési rendszer felszerelése, mivel erre vonatkozóan nem szolgáltak információval (06/03. számú határozat), a fogásokra, a járulékos fogásokra és a halászati erőkifejtésre vonatkozó adatok (10/02. számú határozat), a regionális megfigyelői program, mivel a végrehajtás szintjéről nem adtak tájékoztatást (10/04. számú határozat), a halászhajók általi fogások nyilvántartása, mivel a végrehajtás szintjéről nem adtak tájékoztatást (10/03. számú határozat), a tengeri madarak véletlen járulékos fogásainak csökkentése a horogsoros halászatban, mivel erre vonatkozóan nem nyújtottak be információt (10/06. számú határozat), az IOTC-ben való közreműködés mértéke.

(197) Az IOTC Guineára vonatkozó, 2012. évi megfelelési jelentése ([3]) számos ponton állapította meg a megfelelés hiányát, a következők tekintetében: éves jelentések, a hajók megjelölése, a fedélzeten szállított eszközök és a hajónaplók megjelölése, mivel ezekkel kapcsolatban nem adtak információt (01/02. számú határozat), a területi tilalom végrehajtására irányuló jogi és közigazgatási intézkedések közlése (10/01. számú határozat), az aktív hajók listájának bejelentése (10/08. számú határozat), a tonhalra és kardhalra halászó aktív hajók listájának bejelentése (09/02. számú határozat), a belföldi hajók megfigyelése és az aktív hajók listájának bejelentése (09/02. számú határozat), a hajómegfigyelési rendszer 15 méternél hosszabb hajókon történő telepítése, mivel erre vonatkozóan nem nyújtottak be információt (06/03. számú határozat), statisztikai követelmények (10/02. számú határozat), enyhítő intézkedések végrehajtása és a nem IOTC-fajok járulékos fogásai, regionális megfigyelői program, mivel a végrehajtás szintjéről nem adtak tájékoztatást (10/04. számú határozat).

(198) Az a tény, hogy Guinea elmulasztotta a (185)–(197) preambulumbekezdésben említett információk benyújtását az ICCAT és az IOTC részére, azt igazolja, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményében és halállományokról szóló egyezményében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(199) A 2011. májusi ellenőrző látogatás során feltárt és a (191)–(194) preambulumbekezdésben említett hiányosságok további bizonyítékként szolgálnak arra, hogy Guinea nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodásban foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(200) A védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információk, valamint az éves jelentések és statisztikák benyújtásának elmulasztása miatt Guinea nem tudja megfelelően teljesíteni az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. és 118. cikke szerinti kötelezettségeit, amelyek előírják az államok számára, hogy saját állampolgáraikra vonatkozóan fogadjanak el a nyílt tengeri élővilág védelmét célzó intézkedéseket, valamint hogy működjenek együtt a nyílt tengeri területek élővilágára irányuló védelmi és gazdálkodási intézkedések terén.

(201) A határozat e szakaszában foglaltak szerint Guinea teljesítménye sérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményeket.

([1]) Az IOTC Guineára vonatkozó megfelelési jelentése (2012. március 9-i jelentés), IOTC-2012-CoC09- CR08E (4. oldal).

([2]) Az IOTC Guineára vonatkozó megfelelési jelentése (a megfelelési bizottság 8. ülése, 2011).

([3]) Az IOTC Guineára vonatkozó megfelelési jelentése (2012. március 9-i jelentés), IOTC-2012-CoC09- CR08E.

(202) Mivel Guinea a regionális halászati gazdálkodási szervezetek előírásaival ellentétben nem ellenőrzi a nyílt tengeren közlekedő hajóit, valamint nem biztosítja, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák az ICCAT ajánlásait, megsérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének a) pontját, amely előírja, hogy a nyílt tengeri halászatot folytató hajókkal rendelkező államok ellenőrző intézkedésekkel biztosítják, hogy ezek a hajók eleget tegyenek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek előírásainak.

(203) Guinea nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt nyilvántartási és időszerű jelentéstételi követelményeket, mivel nem szolgált információkkal az ICCAT részére az éves jelentésekről, az I. feladatról (flottajellemzők), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentésekről, a megfelelési táblázatokról, valamint a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros hajókhoz kapcsolódó gazdálkodási intézkedésekről.

(204) Mindemellett, mivel nem tett jelentést az IOTC-nek a fogási adatokról, a nemzeti megfigyelői programok adatairól, az aktív hajók listájáról, valamint a fogási, járulékos fogási és halászati erőkifejtési adatokról, Guinea nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének f) és i) pontja, valamint 18. cikkének (4) bekezdése szerinti kötelezettségeinek.

(205) A 2011. májusi ellenőrző látogatás során a guineai hatóságok megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti képességeivel, a hajómegfigyelési rendszer telepítéséről Guinea által az IOTC-nek tett jelentés elmulasztásával és az ICCAT-területen közlekedő hajók hajómegfigyelési rendszer általi felügyeletére vonatkozó ICCAT-ajánlás (10/02. számú határozat) végrehajtásának nyilvánvaló hiányával összefüggésben gyűjtött információk fényében Guinea nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének g) pontjában előírt feltételeket.

(206) A határozat e szakaszában foglaltak szerint Guinea teljesítménye sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezménye szerinti, a parti államokra vonatkozó követelményeket.

(207) Az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 61. cikkének értelmében a parti állam köteles meghatározni a kizárólagos gazdasági övezetének tengeri élővilágára vonatkozó kifogható mennyiséget. A parti állam a legjobb tudományos adatokat figyelembe véve védelmi és gazdálkodási intézkedések révén köteles biztosítani, hogy a túlhalászás ne veszélyeztesse kizárólagos gazdasági övezete élővilágának megőrzését. E tekintetben az a tény, hogy Guinea 2009 óta nem végzett közvetlen állományfelmérést, hogy nem hajtja végre a halászati naplók és a tengeri átrakások közlésére alkalmazandó szabályokat, valamint hogy felderített jogsértések esetén nem indít eljárást, illetve nem alkalmaz szankciókat, nem áll összhangban az ENSZ Tengerjogi Egyezménye értelmében a parti államokra háruló nemzetközi kötelezettségekkel.

(208) A (175) preambulumbekezdésben ismertetettek szerint a védelmi és gazdálkodási intézkedésekkel kapcsolatos végrehajtási intézkedések terén megvalósuló hatékony nemzetközi együttműködés hiánya azt bizonyítja, hogy Guinea nem tesz eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 61. és 62. cikkében foglalt követelményeknek. Ugyanezen okból Guinea mint parti állam nem vette figyelembe az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 51. pontjában foglalt ajánlásokat, amelyek azt javasolják, hogy az államok hajtsanak végre a kizárólagos gazdasági övezetben folytatott IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedéseket. A parti államok többek között mérlegelhetik a kizárólagos gazdasági övezetben folytatott halászati tevékenységek hatékony megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét, annak biztosítását, hogy a felségvizeiken csak az általuk engedélyezett tengeri átrakásra kerüljön sor, vagy hogy az átrakást a megfelelő gazdálkodási előírásokkal összhangban végezzék, valamint a vizeikhez történő halászati hozzáférés olyan módon történő szabályozását, amely elősegíti az IUU-halászat megelőzését, megakadályozását és felszámolását.

(209) Meg kell továbbá jegyezni, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 25., 26. és 27. pontjában foglalt ajánlásokkal ellentétben Guinea nem dolgozott ki a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzeti cselekvési tervet.

(210) Végül, a 2011. májusi ellenőrző látogatás során a Bizottság megállapította, hogy a guineai jog értelmében engedélyezhető a guineai lobogó alatti ideiglenes lajstromozás, amelynek érvényessége hathavonta korlátlan időre meghosszabbítható. Ezenfelül a lajstromozásnak – szokatlan módon – nem szabják feltételéül a korábbi lobogó alatti lajstromozás törlését, és nem kötik ki a hajó haszonélvezőjének azonosítását. A guineai kormányzat kizárólag a Guineában tartózkodó hajók guineai képviselőjének személyazonosságáról vezet nyilvántartást. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a haszonélvezőkkel szembeni eredményes intézkedések fontosságát a FAO és az OECD vonatkozó dokumentumai is megerősítik, amelyek kiemelik a haszonélvezőkre vonatkozó információk jogellenes tevékenységek elleni küzdelemben játszott jelentős szerepét ([1]), valamint a halászhajók és a haszonélvezeti jogviszony nyilvántartásának szükségességét ([2]). Ez a közigazgatási gyakorlat, amely az IUU-halászatot folytató piaci szereplőket IUU-hajók lajstromozására ösztönözheti, ellentétes az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkével.

([1]) OECD, „Ownership and Control of Ships" (A hajók tulajdonosi viszonyai és ellenőrzése) című jelentés, forrás: http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf

([2]) FAO, „Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership" (A halászhajók, szállító hűtőhajók, ellátóhajók és a haszonélvezeti jogviszony átfogó nyilvántartása), 2010. márciusi jelentés a FAO Halászati Osztálya által készített tanulmányról (forrás: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf), illetve az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontja.

(211) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Guinea elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

9.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(212) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója [1] alapján Guinea alacsony humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a százhetvenyolcadik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Guinea a legkevésbé fejlett országok között szerepel. Guinea besorolására figyelemmel a Bizottság megvizsgálta, hogy az általa gyűjtött információk összefüggésbe hozhatók-e Guinea fejlődő országként tapasztalt sajátos korlátaival.

(213) Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikke értelmében 2010. január 1-jén elfogadta Guinea lobogó szerinti államként küldött értesítését. Guinea ennélfogva az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében megerősítette, hogy bevezette azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyeket a halászhajóinak teljesíteniük kell.

(214) A Bizottság tájékoztatta Guineát az általa tett két ellenőrző látogatás során feltárt különböző hiányosságokról. A Bizottság együttműködést, illetve azt kérte a guineai hatóságoktól, hogy tegyenek előrelépést a feltárt hiányosságok tekintetében alkalmazott korrekciós intézkedések terén. Guinea ez idáig egyáltalán nem hozott konkrét korrekciós intézkedéseket, és a szankciórendszer közelmúltbeli felülvizsgálatán kívül (2012. március 1-jei rendelet), amelynek célja a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkében foglalt követelményekkel összhangban álló szankciók meghatározása volt, nem ért el kedvező eredményeket a feltárt hiányosságok korrekciója tekintetében.

(215) Ezenfelül az elmúlt évek során biztosított uniós pénzügyi és technikai segítségnyújtás a közelmúltban megerősítette Guinea igazgatási kapacitását. Ez a segítségnyújtás az Unió és Guinea között a 2009. évre vonatkozóan végrehajtott halászati partnerségi megállapodás keretében, valamint a jogellenes halászat elleni küzdelmet célzó 2012. évi technikai segítségnyújtás formájában valósult meg [2].

(216) A Bizottság ezért figyelembe vette Guinea fejlettségi korlátait, és kellő időt biztosított az ország számára az intézkedések végrehajtásához annak érdekében, hogy Guinea egységes, hatékony és konstruktív módon tudja orvosolni a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeinek való megfelelés hiányát.

(217) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Guinea fejlettségi szintje hátrányosan érintheti az ország fejlettségi állapotát. Ugyanakkor, tekintettel a Guineát jellemző hiányosságok jellegére, az uniós segítségnyújtásra és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedésekre, az ország fejlettségi szintje nem szolgálhat mindenre kiterjedő mentségként vagy más jellegű igazolásként Guinea lobogó szerinti államként nyújtott átfogó halászati teljesítményére, valamint az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló elégtelen fellépésére.

10. A PANAMAI KÖZTÁRSASÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(218) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. február 3-án elfogadta a Panamai Köztársaság (a továbbiakban: Panama) lobogó szerinti államként küldött értesítését.

(219) 2010. június 21. és 25. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett Panamában az EFCA támogatásával.

(220) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó panamai rendelkezésekkel, illetve a Panama által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(221) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2010. november 29-én elküldték Panamának.

[1] Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

[2] Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(222) 2011. április 13. és 16. között a Bizottság újabb ellenőrző látogatást tett Panamában az első látogatás nyomán hozott intézkedések nyomon követésére.

(223) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos panamai észrevételek 2011. május 10-én érkeztek meg.

(224) Panama 2011. április 15-én, 2011. november 12-én és 2012. január 5-én újabb írásbeli észrevételeket nyújtott be. Ezenfelül a 2011. július 18-án, 2011. szeptember 21-én, 2011. október 13-án, 2011. október 14-én, 2011. november 23-án, 2012. március 6-án és 2012. június 20-án Brüsszelben tartott értekezleteken is szolgált válaszokkal.

(225) Panama az IATTC és az ICCAT szerződő fele, valamint a WCPFC tagsággal nem rendelkező együttműködő fele. Panama ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét.

(226) Annak megállapítása érdekében, hogy Panama eleget tesz-e a (225) preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (225) és (227) preambulumbekezdésben felsorolt érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

(227) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, elsősorban az ICCAT, a CCAMLR, a WCPFC, a NEAFC, a NAFO és a SEAFO által megfelelési jelentések vagy a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajókról készített listák formájában közzétett, rendelkezésre álló adatokból származó információkat, valamint az NMFS jelentéséből származó, nyilvánosan hozzáférhető információkat használt fel.

11. PANAMA NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(228) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Panamára háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

11.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(229) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból [1] származó információk alapján megállapította, hogy a vonatkozó listákon számos, panamai lobogó alatt közlekedő IUU-hajó szerepel [2]. Ezek a következők: Alboran II (korábbi neve: White Enterprise), Challenge (korábbi nevei: Mila/Perseverance), Eros Dos (korábbi neve: Furabolos), Heavy Sea (korábbi nevei: Duero/Keta), Iannis 1, Red (korábbi neve: Kabou), Senta (korábbi neve: Shin Takara Maru) és Yucatan Basin (korábbi nevei: Enxembre/Fonte Nova).

(230) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból [3] származó információk alapján megállapította, hogy az IUU-hajókat tartalmazó, vonatkozó listákra történő felvételüket követően több hajó is Panama lobogója alatt közlekedett [4]. Ezek a következők: Lila No 10, Melilla No 101, Melilla No 103, No. 101 Gloria (korábbi neve: Golden Lake), Sima Qian Baru 22 (korábbi nevei: Corvus/Galaxy), Tching Ye No. 6, Xiong Nu 33 (korábbi nevei: Draco-1, Liberty).

(231) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében a lobogó szerinti államot terheli a felelősség. A Bizottság úgy véli, az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepelnek olyan IUU-hajók, amelyek jelenleg Panama lobogója alatt közlekednek vagy az említett listákra történő felvételüket követően Panama lobogója alatt közlekedtek, egyértelműen jelzi, hogy Panama nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. A fent említett számú IUU-hajóval Panama nem teljesítette eredményesen az arra irányuló kötelezettségeit, hogy betartsa a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és biztosítsa, hogy hajói nem folytatnak az ilyen intézkedések hatékonyságát aláásó tevékenységet.

(232) Ezenfelül 2011 márciusában az egyik tagállamban átvizsgáltak egy Panama lobogója alatt közlekedő szállítóhajót. E vizsgálat során olyan információk láttak napvilágot, amelyek alapján IUU-halászat és kapcsolódó tevékenységek folytatását vélelmezték. Az említett hajó nem rendelkezett a szállításra, átrakásra és a halászati tevékenységek támogatására szóló, Panama által kiállított érvényes engedéllyel. A hajó engedély nélkül végzett átrakást a Bissau-guineai Köztársaság (a továbbiakban: Bissau-Guinea) kizárólagos gazdasági övezetbeli vizein, és a Libériai Köztársaság (a továbbiakban: Libéria) által előírt célzott védelmi és gazdálkodási intézkedések tárgyát képező vizeken közlekedő hajóktól vett át halat, az említett intézkedéseket megsértve. A libériai vizeken jogellenes feltételek között üzemelő halászhajók és a kapcsolódó halászati termékeket átvevő szállítóhajónak ugyanazon jogalany volt a haszonélvezője. Az érintett tagállam hatóságai 2011. március 21-én tájékoztatták a panamai hatóságokat a halászatitermék-szállítási tevékenységekről, utóbbiak pedig 2011. április 15-én küldött válaszukban közölték, hogy nem adtak szállításra, átrakásra és a halászati tevékenységek támogatására szóló

[1] Az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek a NEAFC, a NAFO, a SEAFO, a CCAMLR és a WCPFC.

[2] Lásd a 468/2010/EU rendelet mellékletének B. részét.

[3] Az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek a NEAFC, a NAFO, a SEAFO, a CCAMLR, az IATTC és az ICCAT.

[4] Lásd a 468/2010/EU rendelet mellékletének B. részét.

érvényes engedélyt, és nincs tudomásuk arról, hogy Bissau-Guinea, Guinea vagy Libéria átrakási engedélyt állított volna ki az adott szállítóhajó részére. E tények elismerése ellenére az érintett hajó 2011 során folytatta szokásos tevékenységét Nyugat-Afrikában, és Panama nem tett olyan bejelentést, amely szerint konkrét intézkedést hozott az ügyben.

(233) A halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a lobogó szerinti állam köteles gondoskodni arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási előírásait. A lobogó szerinti államoknak egyúttal gyors vizsgálatokat és bírósági eljárásokat kell lefolytatniuk. A lobogó szerinti államnak továbbá megfelelő szankciókról kell gondoskodnia, meg kell akadályoznia a jogsértések ismételt elkövetését, és meg kell fosztania a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. E tekintetben az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több, panamai lobogó alatt közlekedő IUU-hajó szerepel, rámutat arra, hogy Panama nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti kötelezettségeit.

(234) A 2010. júniusi ellenőrző látogatás során gyűjtött információk is megerősítik, hogy Panama nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikke szerinti megfelelési és végrehajtási kötelezettségeit. Az ellenőrző látogatás eredményeképpen megállapítást nyert, hogy az érintett panamai hatóságok nem jogosultak közigazgatási vizsgálatok keretében jogi vagy természetes személyektől lényeges információkat gyűjteni, a kiszabott bírságok behajtása eredménytelennek bizonyult, míg azokban az esetekben, amikor a piaci szereplők vagy a haszonélvezők nem panamai székhellyel rendelkeztek, hanem off-shore vállalatként tevékenykedtek, a szankciókról szóló határozatok végrehajtását nem tudták megfelelően biztosítani, mivel Panama és az érintett harmadik országok között nem léteztek megfelelő együttműködési mechanizmusok. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a haszonélvezőkkel szembeni eredményes intézkedések fontosságát a FAO és az OECD vonatkozó dokumentumai is megerősítik, amelyek kiemelik a haszonélvezőkre vonatkozó információk jogellenes tevékenységek elleni küzdelemben játszott jelentős szerepét ([1]), valamint a halászhajók és a haszonélvezeti jogviszony nyilvántartásának szükségességét ([2]).

(235) Ezenfelül, a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 20. cikke szerint az államoknak közvetlenül vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek révén együtt kell működniük a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedései teljesítésének és végrehajtásának biztosítása érdekében. Az említett cikkben ismertetett célzott követelményrendszer meghatározza az államok kivizsgálásra, kölcsönös együttműködésre és az IUU-halászati tevékenységek szankcionálására irányuló kötelezettségeit. Előirányozza továbbá, hogy a bejelentés szerint korábban a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseinek hatékonyságát aláásó tevékenységeket folytató hajók esetében az államok mindaddig igénybe vehetik a regionális halászati gazdálkodási szervezetek eljárásait az ilyen hajók tevékenységének megakadályozására, amíg a lobogó szerinti állam megfelelő intézkedéseket nem hoz. E tekintetben az a tény, hogy több, IUU-halászati tevékenységet folytató és jelenleg, illetve a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáira történő felvételüket követően Panama lobogója alatt közlekedő hajó továbbra is működik, azt bizonyítja, hogy Panama a végrehajtás területén folytatott nemzetközi együttműködés tekintetében nem teljesítette a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit.

(236) Emlékeztetni kell arra is, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 118. cikkével összhangban az államok kötelesek együttműködni a nyílt tengeri területek élővilágának védelme és a kapcsolódó gazdálkodás területén. E tekintetben az a tény, hogy több, jogellenes halászatot folytató és jelenleg, illetve a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáira történő felvételét követően Panama lobogója alatt közlekedő hajó továbbra is folytat halászati műveleteket, azt jelzi, hogy Panama nem teljesíti a lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. A jogellenes halászatot folytatóként elismert halászhajók veszélyeztetik az élővilág védelmét és kezelését.

(237) Panamának a regionális halászati szervezetek listáiban szereplő, IUU-halászatot folytató és Panama lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében elkövetett mulasztása egyúttal sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 217. cikkét is, amely előírja, hogy a lobogó szerinti állam célzott végrehajtási intézkedésekkel biztosítja a nemzetközi szabályok betartását, a feltételezett jogsértések kivizsgálását és a tényleges jogsértések megfelelő szankcionálását.

(238) Az a tény, hogy a több IUU-hajó jelenleg Panama lobogója alatt közlekedik, illetve a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáira történő felvételét követően Panama lobogója alatt közlekedett, egyúttal azt is jelzi, hogy Panama nem tudja megvalósítani az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési tervben foglalt ajánlásokat. Az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 34. pontjában foglalt ajánlás szerint az államoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult halászhajók ne folytassanak IUU-halászatot, illetve ne támogassák azt.

(239) Fontos továbbá megjegyezni, hogy az NMFS jelentése Panamát IUU-halászati tevékenységet folytató hajókkal rendelkező országként azonosítja. Az NMFS jelentése szerint több, panamai lobogó alatt közlekedő hajó folytatott olyan halászati tevékenységet, amely sérti az IATTC védelmi és gazdálkodási intézkedéseit ([3]). Mindemellett az

([1]) OECD, „Ownership and Control of Ships" (A hajók tulajdonosi viszonyai és ellenőrzése) című jelentés, forrás: http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf

([2]) FAO, „Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership" (A halászhajók, szállító hűtőhajók, ellátóhajók és a haszonélvezeti jogviszony átfogó nyilvántartása), 2010. márciusi jelentés a FAO Halászati Osztálya által készített tanulmányról (forrás: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf), illetve az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontja.

([3]) Az NMFS jelentése, 98. o.

NMFS jelentése az IATTC előírásait sértő jogellenes halászati tevékenységekkel kapcsolatos további információkra, valamint arra is felhívja a figyelmet, hogy a CCAMLR-területen belül a CCAMLR IUU-hajókat tartalmazó listáján szereplő, Panama lobogója alatt közlekedő hajókat észleltek ([1]). Ezek az információk alátámasztják az arra vonatkozó ténymegállapításokat, hogy Panama az IUU-halászat tekintetében nem teljesíti a lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(240) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Panama elmulasztotta a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem lépett fel megfelelően a korábban a lobogója alatt közlekedő hajók által folytatott, dokumentált és ismétlődő IUU-halászati tevékenységgel szemben.

11.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)**

(241) Azt illetően, vajon Panama hatékonyan működik-e együtt a Bizottsággal az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálása terén, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság által gyűjtött adatok szerint Panama nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(242) A (231) preambulumbekezdésben kifejtett kérdést illetően megjegyezendő, hogy 2011. október 28-án a Bizottság az IUU-rendelet 26. cikke értelmében kivizsgálás iránti hivatalos megkereséssel értesítette Panamát. Panama 2011. november 21-i válaszában közölte, hogy az ügy kivizsgálása érdekében értesíti az érintett hajó tulajdonosát, és 20 napos válaszadási határidőt biztosít számára. A Bizottság 2011. december 16-án emlékeztetőt küldött a megkereséséről. A panamai hatóságok 2012. január 11-i válaszukban egyszerűen újra elküldték 2011. november 21-i levelük másolatát. A panamai hatóságok számára további hat hetet kaptak a válaszadásra. A panamai hatóságok időszerű fellépésének, illetve válaszának hiányában a Bizottság 2012. március 2-án megindította az érintett piaci szereplővel szemben az IUU-rendelet 27. cikke szerinti eljárást. 2012. május 2-án, azaz öt hónappal a Bizottság első megkeresése után a panamai hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy az elkövetett jogsértésekért csak részleges bírságot szabtak ki, mivel az csak annak büntetésére szolgált, hogy a piaci szereplő nem rendelkezett a halászati termékek szállítására és tengeri átrakására szóló megfelelő engedéllyel. Ez a szankció azonban nem foglalta magában a Libériában az ipari halászati tevékenységekre érvényben lévő moratórium megsértésével, illegálisan fogott halászati termékek átvételét. Mivel a halászati termékeket átadó halászhajók és az azokat átvevő szállítóhajó egyazon jogalany tulajdonában állt, a tények nem támasztják alá a gazdasági szereplő jóhiszemű magatartását feltételező magyarázatokat. A 27. cikk szerinti eljárás jelenleg is folyamatban van, a tények azonban arra utalnak, hogy Panama több mint ésszerű határidőn belül nem adott megfelelő választ az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálására, valamint ezzel összefüggésben visszajelzés küldésére és követő intézkedések biztosítására irányuló bizottsági megkeresésekre. Mindemellett a küldött válaszok nem tértek ki minden feltárt IUU-tevékenységre.

(243) Panama fenti magatartása alapján arra következtethetünk, hogy az ország nem tesz eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. A (242) preambulumbekezdésben leírt eset azt igazolja, hogy Panama nem ismerheti a lobogója alatt közlekedő hajók által végzett tevékenységek jellegét. Az említett esetben a panamai hatóságoknak nem volt tudomásuk arról, hogy az érintett hajó több éve halászati termékek átrakásával és szállításával foglalkozik, amely tevékenységek különleges engedélyek és szabályok tárgyát képezik.

(244) A (242) preambulumbekezdésben leírt esetben bizonyos jelek arra utalnak, hogy Panama nem teljesíti az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjában foglalt ajánlásokat, amelyek előírják, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye rendelkezéseinek fényében minden államnak intézkedéseket kell hoznia és együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a joghatósága alá tartozó állampolgárok ne támogassák az IUU-halászatot, és ne vegyenek részt abban. Panama azt sem bizonyította, hogy az IUU-halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása terén – az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 28. pontjában előírt módon – együttműködik és tevékenységeit összehangolja más államokkal. Panama ezenfelül nem vette figyelembe az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 48. pontjában foglalt ajánlásokat, amelyek javaslata szerint a lobogó szerinti államoknak biztosítaniuk kell, hogy a szállítóhajók és a segédhajók ne támogassák az IUU-halászatot és ne vegyenek részt abban, valamint az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 49. pontjában foglalt ajánlásokat, amelyek többek között azt javasolják, hogy a lobogó szerinti államok gondoskodjanak arról, hogy a tengeri átrakásokban részt vevő szállító- és segédhajók rendelkezzenek a lobogó szerinti állam által kiállított előzetes átrakási engedéllyel.

(245) A Bizottság megvizsgálta, hogy Panama hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértők IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében. Megjegyzendő, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Panama nem teljesítette a hatékony

([1]) Az NMFS jelentése, 99. o.

végrehajtási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy több olyan IUU-hajó van, amelyek jelenleg is Panama lobogója alatt közlekednek, illetve amelyek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáira történő felvételüket követően Panama lobogója alatt közlekedtek. Ezen IUU-hajók létezése azt jelzi, hogy Panama a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségeknek.

(246) A fenti preambulumbekezdésben ismertetett helyzet továbbá egyértelműen rámutat, hogy Panama nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeket; ez a bekezdés a lobogó szerinti államokra vonatkozó megfelelési és végrehajtási szabályokról rendelkezik. Panama e területen elért eredményei a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményekkel sem állnak összhangban, amelyek többek között előírják, hogy a szankcióknak elég súlyosnak kell lenniük, és meg kell fosztaniuk a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. Mindemellett Panama hatékony végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket az ilyen halászatból származó haszontól.

(247) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulása, jellege, körülményei, mértéke és súlyossága tekintetében a Bizottság a Panama lobogója alatt közlekedő hajók 2012-ig tartó, ismétlődő és rendszeres IUU-halászati tevékenységeit vette figyelembe.

(248) Ami a panamai hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([1]) alapján Panama magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül az ötvennyolcadik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Panama a magasabb közepes jövedelmű országok között szerepel. Tekintettel az ország besorolására, nincs szükség a panamai illetékes hatóságok meglévő kapacitásának vizsgálatára. Ennek az az oka, hogy Panama e preambulumbekezdésben ismertetett fejlettségi szintje nem tekinthető olyan tényezőnek, amely aláássa az illetékes hatóságok más országokkal történő együttműködésre és a végrehajtási intézkedések meghozatalára alkalmas kapacitását.

([1]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

(249) A 2010. júniusi ellenőrző látogatás során szerzett információk alapján megállapítható, hogy a panamai hatóságok nem annyira a pénzügyi erőforrások, mint inkább a feladataik ellátásához szükséges jogi és közigazgatási környezet és jogosultságok hiányával küzdenek.

(250) Mindemellett fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 85. és 86. pontjában foglalt, a fejlődő országok sajátos igényeire vonatkozó ajánlásokkal összhangban az Unió már korábban támogatást nyújtott egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási programhoz ([2]). E program előnyeiből Panama is részesült.

(251) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Panama elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

11.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(252) Panama ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét. Ezenfelül Panama az IATTC és az ICCAT szerződő fele, valamint a WCPFC tagsággal nem rendelkező együttműködő fele.

(253) A Bizottság minden olyan információt megvizsgált, amelyet Panamának az IATTC és az ICCAT szerződő feleként, valamint a WCPFC tagsággal nem rendelkező együttműködő feleként betöltött státusával kapcsolatban jelentősnek vélt.

(254) A Bizottság továbbá megvizsgált minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Panama vállalta az IATTC, az ICCAT és a WCPFC által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.

(255) Emlékeztetni kell arra, hogy az ICCAT 2010-ben jelentéstételi hiányosságok miatt azonosításról szóló levelet küldött Panamának ([3]). Az azonosításról szóló levelében közölte, hogy Panama nem teljesítette az ICCAT 05-09. számú ajánlásában foglalt, statisztikák szolgáltatásával

([2]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

([3]) Az ICCAT 2010. március 4-i levele, 561 sz. ICCAT-hírlevél, 2010.3.4.

kapcsolatos kötelezettségét. Ugyanebben a levélben az ICCAT felhívta a figyelmet arra, hogy Panama nem nyújtott be minden szükséges adatot és információt, többek között az éves jelentést; az I. feladatra (flottaadatokat tartalmazó statisztikák) vonatkozó adatokat későn küldte el, a II. feladatra (fogások mérete) vonatkozó adatokat vagy későn vagy egyáltalán nem küldte el, a megfelelési táblázatokat nem juttatta el, és a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros hajókhoz kapcsolódó gazdálkodási intézkedésekre vonatkozó információkat nem nyújtotta be az ICCAT titkárságára. A vonatkozó követelményekről az ICCAT (258) és (260) preambulumbekezdésben felsorolt határozatai és ajánlásai rendelkeznek. Indokolt megjegyezni azt is, hogy Panamát az ICCAT 2009-ben azonosította, és az azonosítást 2010 és 2011 során fenntartotta.

(256) A Bizottság továbbá megvizsgálta az ICCAT által arra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, hogy Panama eleget tett-e az ICCAT védelmi és gazdálkodási előírásainak és jelentéstételi követelményeinek. A Bizottság ehhez az ICCAT 2010. évi összefoglaló megfelelési táblázatait [1], valamint 2011. évi összefoglaló megfelelési táblázatait vette alapul [2].

(257) 2010-re vonatkozóan Panama nem nyújtotta be: az éves jelentéseket és statisztikákat, a védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, valamint a kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információkat.

(258) Fontos, hogy a rendelkezésre álló információk alapján Panama 2010-ben nem nyújtott be információkat az ICCAT-nak a következőkre vonatkozóan: éves jelentések (tudományos) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), éves jelentések (ICCAT-bizottság) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), kereskedelmi intézkedések keretében benyújtott behozatali és kirakodási adatok (a 06-13. számú ajánlás szerint), átrakási nyilatkozatok (tengeren történő átrakás) (a 06-11. számú ajánlás szerint), átrakási jelentések (a 06-11. számú ajánlás szerint), a szabályok be nem tartására vonatkozó adatok (a 08-09. számú ajánlás szerint), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentések (a 02-22/09-08. számú ajánlás szerint), a germonra halászó hajók éves jegyzéke (a 98-08. számú ajánlás szerint), átrakást végző hajók – csak a fogadó hajókra vonatkozó információkat nyújtották be (a 06-11. számú ajánlás szerint), a földközi-tengeri kardhalra halászó hajók jegyzéke (a 09-04/09-08. számú ajánlás szerint), a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros halászhajókra vonatkozó gazdálkodási előírás (a 01-20. számú ajánlás szerint), gazdálkodási előírás (a 01-20. számú határozat szerint), hajóbérlés (a 02-21. számú ajánlás szerint), jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók (a 09-10. számú ajánlás szerint), állítólagos jogellenes halászatról szóló jelentések (a 09-10. számú ajánlás szerint), hajók észlelése (a 94-09. számú határozat szerint), kikötői ellenőrzési jelentések (a 97-10. számú ajánlás szerint), az ICCAT statisztikai dokumentációs programjából származó adatok (a 01-21. számú és a 01-22. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokhoz tartozó érvényesítő bélyegzők és aláírások (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokhoz tartozó kapcsolattartók (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokkal kapcsolatos jogszabályok (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumok jelöléséről szóló összefoglaló (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumok (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentumokról szóló éves jelentés (a 08-12/09-11. számú ajánlás szerint), a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó szezonális halászati tilalom betartása (a 09-04. számú ajánlás szerint), a Guineai-öbölben található tilalmi területek/tilalmi időszakok tiszteletben tartására irányuló belső eljárás (a 09-04. számú ajánlás szerint).

(259) 2011-re vonatkozóan Panama nem nyújtotta be: az éves jelentésekre és statisztikákra vonatkozó részleges információkat, a védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, valamint a kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információkat.

(260) A rendelkezésre álló információk alapján Panama különösen nem nyújtott be információkat a következőkre vonatkozóan: éves jelentések (tudományos) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), éves jelentések (ICCAT-bizottság) (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), megfelelési táblázatok (98-14. számú ajánlás), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentések (09-08. számú ajánlás), a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros halászhajókra vonatkozó gazdálkodási előírás (a 01-20. számú ajánlás szerint), gazdálkodási előírás (a 01-20. számú határozat szerint), a nemzeti megfigyelői programokból származó adatok (10-04. számú ajánlás).

(261) A Bizottság által 2010 júniusában Panamában tett ellenőrző látogatás során további tényelemekre derült fény. A hajómegfigyelési rendszer működési képességeit illetően kiderült, hogy egyes konkrét esetekben a panamai hatóságok nem fértek hozzá az ICCAT-területen belül közlekedő hajók hajómegfigyelési rendszer szerinti helyzeti adataihoz. A hajók helyzeti adatai kizárólag egy interneten keresztül elérhető online rendszerben állak rendelkezésre, ahol nem volt mód az adatok vizuális térképalkalmazással történő megjelenítésére, és azokat csak a hajópozíció ellenőrzésének időpontját megelőző két hónapra vonatkozóan lehetett lekérni. Az ellenőrzési programokat illetően az is megállapítást nyert, hogy a nyílt tengeren közlekedő hajókra vonatkozóan nem működik ellenőrzési program, nem dolgoztak ki a

[1] ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok, COC-308/2010. sz. dokumentum, 2010.11.10.

[2] ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok tervezetei, COC-308/2011. sz. dokumentum.

megfigyelői tevékenységek támogatására szolgáló sablonokat, iránymutatásokat vagy módszertant, és hiányoznak az ellenőrzések elvégzéséhez szükséges légi és tengeri operatív eszközök. A kirakodásokat illetően kiderült, hogy nem léteznek olyan eszközök, amelyek biztosítanák a panamai kizárólagos gazdasági övezeten kívül eső különböző kikötőkben végzett kirakodások felügyeletét. A megfigyelés, ellenőrzés és felügyelet terén számos hiányosságot tártak fel. Több, konkrét eseteken végzett vizsgálat alapján megállapítást nyert, hogy az ICCAT-területen közlekedő hajókra vonatkozóan egyes adatok nem álltak rendelkezésre. Végül, az átrakások szabályozását illetően a Panama által benyújtott, rendelkezésre álló információk arra engednek következtetni, hogy az átrakások szabályozására szolgáló kapacitás hiánya miatt Panama öt földközi-tengeri segédhajót törölt a nyilvántartásából.

(262) A WCPFC esetében a rendelkezésre álló információk [1] arról tanúskodnak, hogy Panama nem nyújtotta be a WCPFC-szabályokban előírt információkat. Panamát felkérték, hogy a WCPFC 2009-11. számú védelmi és gazdálkodási intézkedése 3. pontjának c) alpontjával összhangban szolgáltasson kiegészítő információkat az IUU-hajókról, valamint nyújtsa be az I. és a II. részre vonatkozó, 2011. évi jelentéseket.

(263) Az IATTC tekintetében az NMFS jelentéséből származó, a (239) preambulumbekezdésben ismertetett információk és az IATTC információi [2] azt jelzik, hogy a Panama lobogója alatt közlekedő egyes hajók megsértették a védelmi és gazdálkodási intézkedéseket.

(264) Az a tény, hogy Panama elmulasztotta a (258)–(260) preambulumbekezdésben említett információk benyújtását az ICCAT részére, azt jelzi, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményében és halállományokról szóló egyezményében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(265) A 2010. júniusi ellenőrző látogatás során feltárt és a (261) preambulumbekezdésben említett hiányosságok további bizonyítékként szolgálnak arra, hogy Panama nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodásban foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(266) A védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információk, valamint az éves jelentések és statisztikák benyújtásának elmulasztása miatt Panama nem tudja megfelelően teljesíteni az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. és 118. cikke szerinti kötelezettségeit, amelyek előírják az államok számára, hogy saját állampolgáraikra vonatkozóan fogadjanak el a nyílt tengeri élővilág védelmét célzó intézkedéseket, valamint hogy működjenek együtt a nyílt tengeri területek élővilágára irányuló védelmi és gazdálkodási intézkedések terén.

(267) A határozat e szakaszában foglaltak szerint Panama teljesítménye sérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményeket.

(268) Mivel Panama a regionális halászati gazdálkodási szervezetek előírásaival ellentétben nem ellenőrzi a nyílt tengeren közlekedő hajókat, megsérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének a) pontját, amely előírja, hogy a nyílt tengeri halászatot folytató hajókkal rendelkező államok ellenőrző intézkedésekkel biztosítják, hogy ezek a hajók eleget tegyenek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek előírásainak.

(269) Panama nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt nyilvántartási és időszerű jelentéstételi követelményeket, mivel nem szolgált információkkal az ICCAT részére az éves jelentésekről, az I. feladatról (flottajellemzők), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentésekről, a megfelelési táblázatokról, valamint a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros hajókra vonatkozó gazdálkodási előírásokról.

(270) Mindemellett, mivel nem tett jelentést az ICCAT-nak a fogási adatokról, a nemzeti megfigyelői programok adatairól, valamint az átrakási kérdéseket érintő információkról, továbbá az ellenőrzési programok, a Panamán kívüli kikötőkben végzett kirakodások felügyeletét biztosító eszközök, valamint a behozatali és kirakodási adatokat tartalmazó piaci statisztikák hiánya miatt Panama nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének f) pontja szerinti kötelezettségeinek.

(271) A 2010. júniusi ellenőrző látogatás során a panamai hatóságok megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti képességeiről gyűjtött információk fényében Panama nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének g) pontjában előírt feltételeket.

(272) Mivel nem nyújtotta be az ICCAT részére a 2010-re vonatkozó kikötői ellenőrzési jelentést, Panama nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 23. cikke szerinti kötelezettségeinek.

(273) Ezenfelül, a ((262) és (263) preambulumbekezdésben foglaltak értelmében a WCPFC-től és az IATTC-től kapott tájékoztatás arra enged következtetni, hogy Panama a védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. cikke és a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke szerinti kötelezettségeit.

[1] A WCPFC Panamához intézett, 2011. október 8-i levele.

[2] A BIZOTTSÁG ÁLTAL ELFOGADOTT INTÉZKEDÉSEK VÉGREHAJTÁSÁNAK FELÜLVIZSGÁLATÁVAL FOGLALKOZÓ IATTC-BIZOTTSÁG, 2. ÜLÉS, La Jolla, Kalifornia (USA), 2011. június 29–30., 3–5. o.

(274) A 2010. júniusi ellenőrző látogatás továbbá rávilágított, hogy a panamai hajónyilvántartás nem biztosítja, hogy a Panama lobogója alatt közlekedő hajók tényleges kapcsolatban álljanak az országgal. Az állam és a nyilvántartásban lajstromozott hajók közötti tényleges kapcsolat hiánya sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 91. cikkében foglalt, a hajók honosságára vonatkozó feltételeket. Ezt a megállapítást az ITF is megerősíti, amely szerint a panamai lobogó olcsó lobogó ([1]).

(275) Végül meg kell jegyezni, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 25., 26. és 27. pontjában foglalt ajánlásokkal ellentétben Panama nem dolgozott ki a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzeti cselekvési tervet.

(276) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Panama elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

11.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(277) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([2]) alapján Panama magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül az ötvennyolcadik). Emlékeztetni kell továbbá arra is, hogy az 1905/2006/EK rendelet szerint Panama a magasabb közepes jövedelmű országok között szerepel.

(278) E besorolásokra figyelemmel Panama nem tekinthető olyan országnak, amelynek közvetlenül a fejlettségi szintjéből adódóan lennének sajátos korlátai. Nem került elő olyan meggyőző bizonyíték, amely arra utalna, hogy Panama az alacsony fejlettség miatt mulasztotta el a nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését. Hasonlóképpen nincs olyan kézzelfogható bizonyíték, amely a halászati tevékenységek megfigyelése, ellenőrzése és felügyelete terén feltárt hiányosságokat a kapacitás vagy az infrastruktúra hiányával hozná összefüggésbe.

(279) Indokolt megjegyezni továbbá, hogy az Unió Panama részére már nyújtott támogatást egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez ([3]). Semmi nem támasztja alá, hogy az érintett hiányosságok orvosolása érdekében Panama megfogadta a kapott tanácsokat, illetve hogy a kapacitásépítés megvalósítása céljából nyomonkövetési intézkedéseket kért az Uniótól.

(280) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Panama fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

12. A SRÍ LANKA DEMOKRATIKUS SZOCIALISTA KÖZTÁRSASÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(281) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. január 1-jén elfogadta a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság (a továbbiakban: Srí Lanka) lobogó szerinti államként küldött értesítését.

(282) 2010. november 29. és december 3. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett Srí Lankán az EFCA támogatásával.

(283) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó Srí Lanka-i rendelkezésekkel, illetve a Srí Lanka által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(284) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2011. február 3-án elküldték Srí Lankának. Mivel Srí Lanka nem tájékoztatta a Bizottságot a Halászati és Vízi Erőforrások Osztályát vezető főigazgató személyének változásáról, a jelentés nem jutott el a címzetthez, így azt 2011. április 7-én ismét elküldték.

([1]) Az információ forrása: http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenien-183.cfm

([2]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

([3]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(285) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos Srí Lanka-i észrevételek 2011. május 12-én érkeztek meg.

(286) 2011. október 5. és 7. között a Bizottság újabb ellenőrző látogatást tett Srí Lankán az első látogatás nyomán hozott intézkedések nyomon követésére.

(287) Srí Lanka 2011. november 15-én újabb írásbeli észrevételeket nyújtott be.

(288) Srí Lanka az IOTC tagja. Srí Lanka ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét, valamint csatlakozott a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló FAO-megállapodáshoz.

(289) Annak megállapítása érdekében, hogy Srí Lanka eleget tesz-e a (288) preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint az IOTC által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

(290) A Bizottság az IOTC által közzétett, rendelkezésre álló adatokból, valamint a Bizottság által Srí Lankán tett bizottsági ellenőrző látogatás során szerzett információkat használt fel.

13. SRÍ LANKA NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(291) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Srí Lankára háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

13.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(292) A bizottsági ellenőrző látogatások során, valamint az IOTC-től kapott információk alapján megállapítást nyert, hogy Srí Lanka nem rendelkezik a nyílt tengeri halászat engedélyezését szabályozó jogszabállyal [1]. Ebből következik, hogy a Srí Lanka által az IOTC engedélyezett hajókat tartalmazó nyilvántartásában lajstromozott 3 307 hajó jogellenesen jár el, amikor a Srí Lanka-i kizárólagos gazdasági övezeten kívül, az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen folytat halászati tevékenységet. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerint a lobogó szerinti államnak tilalmi intézkedéseket kell hoznia a megfelelő halászati engedéllyel nem rendelkező hajói által folytatott nyílt tengeri halászat megakadályozására. Az a tény, hogy Srí Lanka az érintett hajók működését jogilag engedélyező jogszabály hiányában lajstromozott több mint 3 000 hajót az IOTC engedélyezett hajókat tartalmazó nyilvántartásában, azt bizonyítja, hogy Srí Lanka nem a lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségekkel összhangban jár el.

(293) Ezenfelül a Bizottság az IOTC-től származó információk [2] alapján megállapította, hogy egyes parti államok több, Srí Lanka-i lobogó alatt közlekedő hajót tartóztattak fel és büntettek meg, mert azok az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen jogellenes halászatot folytattak. Ezek a halászhajók a következők voltak: 2010-ben: Lek Sauro, Madu Kumari 2, Anuska Putha 1, Sudeesa Marine 5, Rashmi, Chmale, Shehani Duwa, Dory II, Randika Putah 1 és Vissopa Matha, 2011-ben: Sudharma, Speed Bird 7, Pradeepa 2, Kasun Putha 1, Win Marine 1, Speed Bird 3, Muthu Kumari és Little Moonshine, valamint 2012-ben: Helga Siril.

(294) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében a lobogó szerinti államot terheli a felelősség. A Bizottság úgy véli, az a tény, hogy Srí Lanka-i lobogó alatt közlekedő hajók továbbra is jogellenes halászatot folytatnak az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen, egyértelműen jelzi, hogy Srí Lanka nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. A fent említett számú, engedély nélkül, és ennélfogva jogellenesen halászatot folytató hajóval Srí Lanka nem teljesítette eredményesen az arra irányuló kötelezettségeit, hogy betartsa a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és biztosítsa, hogy hajói nem folytatnak az ilyen intézkedések hatékonyságát aláásó tevékenységet.

(295) A halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a lobogó szerinti állam köteles gondoskodni arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási előírásait. A lobogó szerinti államoknak egyúttal gyors vizsgálatokat és bírósági eljárásokat kell lefolytatniuk. A lobogó szerinti államnak továbbá megfelelő szankciókról kell gondoskodnia, meg kell akadályoznia a jogsértések ismételt elkövetését, és meg kell fosztania a jogsértőket a jogellenes tevékenységekből származó haszontól. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy Srí Lankának nincs olyan jogszabálya, amely a Srí Lanka lobogója alatt közlekedő hajók által a Srí Lanka-i kizárólagos gazdasági övezeten kívül folytatott halászati tevékenység engedélyezéséről rendelkezne. Az, hogy Srí Lanka több mint 3 000 halászhajót lajstromozott az IOTC engedélyezett hajókat tartalmazó nyilvántartásában, egyértelműen bizonyítja, hogy Srí Lanka engedélyezi a hajói által az IOTC-szabályokat sértő módon folytatott nyílt tengeri halászatot, mivel az országnak nincs a nyílt tengeri halászati tevékenységek engedélyezéséről rendelkező jogszabálya. Ez világosan rámutat arra, hogy Srí Lanka nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti kötelezettségeit.

[1] Az információ forrása: http://iotc.org/English/index.php

[2] Az információ forrása: http://iotc.org/English/index.php

(296) Ezenfelül, a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 20. cikke szerint az államoknak közvetlenül vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek révén együtt kell működniük a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedései teljesítésének és végrehajtásának biztosítása érdekében. Az említett cikkben ismertetett célzott követelményrendszer meghatározza az államok kivizsgálásra, kölcsönös együttműködésre és az IUU-halászati tevékenységek szankcionálására irányuló kötelezettségeit. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az IOTC 2011. márciusi éves ülésére készült, IUU-hajókat tartalmazó lista tervezetében 13 Srí Lanka-i hajó szerepelt ([1]). A konszenzus hiánya ellenére az IOTC beleegyezett abba, hogy a hajók ne kerüljenek fel a listára. Felkérte azonban Srí Lankát arra, hogy havonta számoljon be e hajók hollétéről, valamint a Srí Lanka-i bíróságoknak az egyes hajókra vonatkozó jogerős határozatáról. Megjegyzendő, hogy mivel az IOTC kérése ellenére a 12 hónap közül mindössze négy esetben tett jelentést az IOTC-nek, Srí Lanka a végrehajtás területén folytatott nemzetközi együttműködés tekintetében nem teljesítette a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit.

(297) Emlékeztetni kell arra is, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 118. cikkével összhangban az államok kötelesek együttműködni a nyílt tengeri területek élővilágának védelme és a kapcsolódó gazdálkodás területén. E tekintetben az a tény, hogy több, Srí Lanka-i lobogó alatt közlekedő hajó jogellenes halászatot folytat az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen, azt jelzi, hogy Srí Lanka nem teljesíti a lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket A jogellenes halászaton ért halászhajók veszélyeztetik az élővilág védelmét és kezelését.

(298) Srí Lankának az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen jogellenes halászatot folytató és Srí Lanka lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében elkövetett mulasztása egyúttal sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 217. cikkét is, amely előírja, hogy a lobogó szerinti állam célzott végrehajtási intézkedésekkel biztosítja a nemzetközi szabályok betartását, a feltételezett jogsértések kivizsgálását és a tényleges jogsértések megfelelő szankcionálását.

(299) E tekintetben az a tény, hogy több, Srí Lanka-i lobogó alatt közlekedő hajó jogellenes halászatot folytat az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen, egyúttal azt is jelzi, hogy Srí Lanka nem tudja megvalósítani az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési tervben foglalt ajánlásokat. Az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 34. pontjában foglalt javaslat szerint az államoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult halászhajók ne folytassanak IUU-halászatot, illetve ne támogassák azt.

(300) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Srí Lanka elmulasztotta a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem lépett fel megfelelően a korábban a lobogója alatt közlekedő hajók által folytatott, dokumentált és ismétlődő IUU-halászati tevékenységgel szemben.

13.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)**

(301) Azt illetően, vajon Srí Lanka hatékonyan működik-e együtt a Bizottsággal az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálása terén, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság által gyűjtött adatok szerint Srí Lanka nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(302) A (296) preambulumbekezdésben említettek szerint a 2011. márciusi éves ülésre készült, IUU-hajókat tartalmazó lista tervezetében 13 Srí Lanka-i hajó szerepelt. A konszenzus hiánya ellenére az IOTC beleegyezett abba, hogy a hajók ne kerüljenek fel a listára. Felkérte azonban Srí Lankát arra, hogy havonta számoljon be e hajók hollétéről, valamint a Srí Lanka-i bíróságoknak az egyes hajókra vonatkozó jogerős határozatáról. Srí Lanka ugyanakkor az IOTC kérése ellenére a 12 hónap közül mindössze négyben tett jelentést az IOTC-nek.

(303) A fenti preambulumbekezdésben leírt magatartásával Srí Lanka nem bizonyította, hogy eleget tesz az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett.

(304) Srí Lanka ezenfelül nem bizonyította, hogy teljesíti az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjában foglalt ajánlásokat, amelyek előírják, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye rendelkezéseinek fényében minden államnak intézkedéseket kell hoznia és együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a joghatósága alá tartozó állampolgárok ne támogassák az IUU-halászatot, és ne vegyenek részt abban. Srí Lanka azt sem bizonyította, hogy az IUU-halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása terén – az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 28. pontjában előírt módon – együttműködik és tevékenységeit összehangolja más államokkal.

(305) A Bizottság megvizsgálta, hogy Srí Lanka hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.

([1]) Az IOTC 2011. február 28-i 2011/18. sz. hírlevele.

(306) Megjegyzendő, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Srí Lanka nem teljesítette a hatékony végrehajtási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. E tekintetben egyes parti államok hatóságainak a Srí Lanka-i kizárólagos gazdasági övezeten kívül jogellenes halászati tevékenységet folytató, Srí Lanka lobogója alatt közlekedő hajókról készült fedélzeti jelentéséből származó információk ([1]) arra utalnak, hogy Srí Lanka nem hajtja végre a hajók megjelölésével és egyes dokumentumok, többek között a hajónaplók fedélzeten történő szállításával kapcsolatos követelményeket. Az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen megfelelő megjelölés és fedélzeti dokumentáció nélkül közlekedő Srí Lanka-i hajók azt jelzik, hogy Srí Lanka nem tesz eleget a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségeknek.

(307) Mindemellett a Srí Lanka lobogója alatt közlekedő és az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen jogellenes halászatot folytató hajók folyamatos jelenléte arra is egyértelműen rámutat, hogy Srí Lanka nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeket; ez a bekezdés a lobogó szerinti államokra vonatkozó megfelelési és végrehajtási szabályokról rendelkezik. Srí Lanka e területen elért eredményei a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményekkel sem állnak összhangban, amelyek többek között előírják, hogy a szankcióknak elég súlyosnak kell lenniük, és meg kell fosztaniuk a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. Mindemellett Srí Lanka hatékony végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket az ilyen halászatból származó haszontól.

(308) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulása, jellege, körülményei, mértéke és súlyossága tekintetében a Bizottság a Srí Lanka lobogója alatt közlekedő hajók 2012-ig tartó, ismétlődő és rendszeres IUU-halászati tevékenységeit vette figyelembe.

(309) Ami a Srí Lanka-i hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([2]) alapján Srí Lanka közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a kilencvenhetedik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Srí Lanka az alacsonyabb közepes jövedelmű országok között szerepel.

([1]) Az információ forrása: http://iotc.org/English/index.php

([2]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

(310) Az első ellenőrző látogatás során szerzett információk alapján megállapítható, hogy a Srí Lanka-i hatóságok nem annyira a pénzügyi erőforrások, mint inkább a feladataik ellátásához szükséges jogi és közigazgatási környezet, illetve humánerőforrások hiányával küzdenek.

(311) Mindemellett fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 85. és 86. pontjában foglalt, a fejlődő országok sajátos igényeire vonatkozó ajánlásokkal összhangban az Unió már korábban támogatást nyújtott egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási programhoz ([3]).

(312) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Srí Lanka elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

13.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(313) Srí Lanka ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét. Ezenfelül Srí Lanka az IOTC tagja.

(314) A Bizottság minden olyan információt megvizsgált, amelyet Srí Lankának az IOTC tagjaként betöltött státusával kapcsolatban jelentősnek vélt.

(315) A Bizottság továbbá megvizsgált minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Srí Lanka vállalta az IOTC által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.

(316) Emlékeztetni kell arra, hogy az IOTC 2011. március 22-én a 2011. évi megfelelési jelentésére vonatkozóan figyelmeztető levelet ([4]) küldött Srí Lankának. A levélben felvetett főbb aggodalmak között szerepelt a végrehajtási jelentés késedelmes benyújtása, a Srí Lanka-i hajók hajómegfigyelési rendszerrel és megfigyelői programmal kapcsolatos megfelelésének szintje, a flottafejlesztési tervben megfigyelt következetlenségek, a teknőcök és

([3]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

([4]) Az információ forrása: http://www.iotc.org/English/meetings/comm/history/doc_meeting_CO9.php => Compliance Reports (Megfelelési jelentések) => Response to Letters of Feedback (A visszajelzést tartalmazó levelekre küldött válaszok) => Sri Lanka_16-05-11.

tengeri madarak járulékos fogásairól szóló jelentések hiánya, a harmadik országbeli hajók által a Srí Lanka-i kikötőkben végzett kirakodásra vonatkozó információk hiánya, valamint a statisztikai jelentéstételi követelmény csupán részleges teljesítése.

(317) A fenti preambulumbekezdésben bemutatott helyzeten túl a Bizottság megvizsgálta az IOTC által arra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, hogy Srí Lanka eleget tett-e az IOTC védelmi és gazdálkodási előírásainak és jelentéstételi követelményeinek. A Bizottság ehhez az IOTC 2011. évi megfelelési jelentését [1], valamint 2012. évi megfelelési jelentését vette alapul [2].

(318) A 2011. évi megfelelési jelentés tekintetében Srí Lanka nem nyújtotta be: az éves jelentéseket és statisztikákat, a védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, valamint a kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információkat.

(319) Fontos, hogy a rendelkezésre álló információk alapján Srí Lanka 2010-ben nem nyújtott be információkat az IOTC-nek a következőkre vonatkozóan: a végrehajtási jelentés és a Tudományos Bizottságnak benyújtandó nemzeti jelentés; a flottafejlesztési terv, a 2006 során trópusi tonhalfélékre halászó aktív hajók listája, a 2007 során kardhalra és germonra halászó aktív hajók listája (a 09/02. számú határozat szerint); az aktív hajók listája (a 10/08. számú határozat szerint), az IUU-hajókat tartalmazó lista tervezete, annak ellenére, hogy azon 13 saját hajója is szerepelt (a 09/03. számú határozat szerint); a teknőcök és tengeri madarak járulékos fogásai (a 10/02. számú határozat szerint); a halászhajók fogásainak nyilvántartása (a 10/03. számú határozat szerint); kijelölt kikötők (a 10/11. számú határozat szerint).

(320) A 2012. évi megfelelési jelentés tekintetében Srí Lanka nem nyújtotta be: a statisztikákra vonatkozó valamennyi előírt információt, a védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, valamint a kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információkat.

(321) A rendelkezésre álló információk alapján Srí Lanka 2011 tekintetében egyáltalán nem közölt, vagy csak részleges információkat nyújtott be a következőkre vonatkozóan: a hajómegfigyelési rendszer 15 méternél hosszabb hajók esetében történő bevezetése és a hajómegfigyelési rendszer adatainak összefoglalása (a 06-03. és a 10/01. számú határozat szerint); a flottafejlesztési terv (a 09/02. számú határozat szerint); az aktív hajók listája (a 10/08. számú határozat szerint), a rókacápafajokra vonatkozó halászati tilalom és a tengeri teknőcökről szóló jelentés (a 10/12. és a 09/06. számú határozat szerint); regionális megfigyelői programok (a 11/04. számú határozat szerint); a kijelölt illetékes hatóság és a kikötői ellenőrzésekről szóló ellenőrzési jelentések (a 10/11. számú határozat szerint); a jogellenes halászatot folytatóként azonosított hajók és állampolgárok (a 11/03. és a 07/01. számú határozat szerint).

(322) Emellett a Srí Lankán tett első ellenőrző látogatás alkalmával számos problémára derült fény. Az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen, a Srí-Lanka-i kizárólagos gazdasági övezeten kívül közlekedő Srí Lanka-i halászhajók megfigyelésére a hajómegfigyelési rendszer hiánya miatt nem volt mód. Srí Lanka nem rendelkezett a fogásokkal kapcsolatos jelentéstételt szabályozó jogszabállyal. Nem léteztek a harmadik országbeli hajók által végzett kirakodásokra vonatkozó iránymutatások vagy módszertan, különösen az olyan kirakodások tagadásának eseteire, amelyekről a lobogó szerinti államot nem értesítették. Az ellenőrző látogatás számos nyilvánvaló hiányosságot tárt fel a megfigyelés, ellenőrzés és felügyelet terén.

(323) Az a tény, hogy Srí Lanka elmulasztotta a (316)–(321) preambulumbekezdésben említett információk benyújtását az IOTC részére, azt jelzi, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményében és halállományokról szóló egyezményében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(324) Az első ellenőrző látogatás során feltárt és a (322) preambulumbekezdésben említett hiányosságok további bizonyítékként szolgálnak arra, hogy Srí Lanka nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodásban foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(325) A védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információk, valamint az éves jelentések és statisztikák benyújtásának elmulasztása miatt Srí Lanka nem tudja megfelelően teljesíteni az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. és 118. cikke szerinti kötelezettségeit, amelyek előírják az államok számára, hogy saját állampolgáraikra vonatkozóan fogadjanak el a nyílt tengeri élővilág védelmét célzó intézkedéseket, valamint hogy működjenek együtt a nyílt tengeri területek élővilágára irányuló védelmi és gazdálkodási intézkedések terén.

(326) Srí Lanka a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezésekkel ellentétben nem ellenőrzi a nyílt tengeri hajókat. Srí Lanka egy több mint 3 000 engedélyezett hajót tartalmazó listát nyújtott be az IOTC nyilvántartásába annak ellenére, hogy nem rendelkezik az érintett hajók jogszerű halászati engedélyének megadásáról szóló jogszabállyal. Ez azt jelenti, hogy a Srí Lanka-i flotta 1 napnál hosszabb nyílt tengeri tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkező része jogellenes halászati tevékenységet folytat az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó és a Srí-Lanka-i kizárólagos gazdasági övezeten kívül eső területen.

[1] Az IOTC Srí Lankára vonatkozó megfelelési jelentése, IOTC-2011-S15-CoC26rev1. sz. dokumentum.

[2] Az IOTC Srí Lankára vonatkozó megfelelési jelentése, IOTC-2012-CoC09-CR25_Rev2. sz. dokumentum.

(327) Srí Lanka nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerinti kötelezettségeinek, mivel nem rendelkezik a lobogója alatt közlekedő és a nyílt tengeren halászatot folytató hajók engedélyezésére és üzemeltetésére vonatkozó jogszabállyal.

(328) Srí Lanka nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt nyilvántartási és időszerű jelentéstételi követelményeket, mivel nem szolgált információkkal az IOTC részére a flottafejlesztési tervről, az aktív hajók listájáról és a tengeri teknőcökről szóló jelentésről.

(329) Mindemellett, mivel nem teljesíti a hajóin üzembe helyezendő hajómegfigyelési rendszerre vonatkozó IOTC-követelményeket, valamint nem rendelkezik ellenőrzési programokkal és a Srí Lankán kívüli kikötőkben végzett kirakodások felügyeletét biztosító eszközökkel, Srí Lanka nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének f) pontja szerinti kötelezettségeinek.

(330) Az IOTC-követelmények által előírt megfigyelői programok hiánya, valamint az első ellenőrző látogatás során a Srí Lanka-i hatóságok megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti képességeiről gyűjtött információk fényében Srí Lanka nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének g) pontjában előírt feltételeket.

(331) A (326)–(330) preambulumbekezdésben foglalt elemzésből egyértelműen megállapítható, hogy Srí Lanka teljesítménye sérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (3) bekezdését.

(332) Mivel nem nyújtotta be az IOTC részére a kikötői ellenőrzési programot, Srí Lanka nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 23. cikke szerinti kötelezettségeinek.

(333) Ezenfelül, a (316)–(321) preambulumbekezdésben foglaltak értelmében az IOTC-től kapott tájékoztatás arra enged következtetni, hogy Srí Lanka a védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. cikke és a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke szerinti kötelezettségeit.

(334) Végül meg kell jegyezni, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 25., 26. és 27. pontjában foglalt ajánlásokkal ellentétben Srí Lanka nem dolgozott ki a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzeti cselekvési tervet.

(335) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Srí Lanka elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

13.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(336) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója [1] alapján Srí Lanka közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a kilencvenhetedik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Srí Lanka az alacsonyabb közepes jövedelmű országok között szerepel.

(337) E besorolásra figyelemmel Srí Lanka nem tekinthető olyan országnak, amelynek közvetlenül a fejlettségi szintjéből adódóan lennének sajátos korlátai. Nem került elő olyan meggyőző bizonyíték, amely arra utalna, hogy Srí Lanka az alacsony fejlettség miatt mulasztotta el a nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését. Hasonlóképpen nincs olyan kézzelfogható bizonyíték, amely a halászati tevékenységek megfigyelése, ellenőrzése és felügyelete terén feltárt hiányosságokat a kapacitás vagy az infrastruktúra hiányával hozná összefüggésbe. Valójában a fenti preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt a nemzetközi szabályoknak való megfelelés hiánya a jelek szerint a megfelelő jogi eszközök és az eredményes intézkedések meghozatalára való hajlandóság hiányához kapcsolódik közvetlenül.

(338) Indokolt megjegyezni továbbá, hogy az Unió 2012-ben már támogatást nyújtott Srí Lanka részére egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez [2].

(339) Az e szakaszban ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Srí Lanka fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

[1] Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

[2] Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

14. A TOGÓI KÖZTÁRSASÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(340) 2011. március 29. és április 1. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett a Togói Köztársaságban (a továbbiakban: Togo) az EFCA támogatásával.

(341) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó togói rendelkezésekkel, illetve a Togo által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(342) A Bizottság 2011. május 11-én és 2011. július 5-én az ellenőrző látogatás nyomon követése keretében írásbeli pontosítást kért Togótól.

(343) Togo 2011. május 17-én, 2011. július 14-én, 2011. július 19-én és 2011. július 26-án írásbeli észrevételekkel és tájékoztatással szolgált.

(344) Togo egyetlen regionális halászati gazdálkodási szervezetben sem vesz részt szerződő félként, illetve tagsággal nem rendelkező együttműködő félként. Togo tagja a szubregionális halászati tanácsadó szervezetként működő Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottságnak (CECAF) és a Guineai-öböl Középnyugati Részéért Felelős Halászati Bizottságnak (FCWC). A CECAF célja, hogy az illetékessége szerinti területen a halászat és a halászati műveletek megfelelő irányításával és fejlesztésével előmozdítsa a tengeri élővilág fenntartható hasznosítását. Hasonlóképpen az FCWC is a szerződő felek közötti együttműködés fokozására törekszik, amellyel célja, hogy megfelelő gazdálkodás révén biztosítsa az FCWC-egyezmény hatálya alá tartozó tengeri élővilág védelmét és optimális hasznosítását, valamint hogy ösztönözze az erre az élővilágra épülő halászat fenntartható fejlődését.

(345) Togo ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét.

(346) Annak megállapítása érdekében, hogy Togo eleget tesz-e a fenti preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásban előírt, valamint a (347) preambulumbekezdésben felsorolt érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

(347) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, elsősorban az ICCAT, a CCAMLR, a WCPFC, a NEAFC, a NAFO és a SEAFO által megfelelési jelentések vagy az IUU-hajókat tartalmazó listák formájában közzétett, rendelkezésre álló adatokból származó információkat, valamint az NMFS jelentéséből, illetve az FCWC által közzétett, „Támogatás az FCWC jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó regionális cselekvési tervének végrehajtásához" című végleges technikai jelentésből származó, nyilvánosan hozzáférhető információkat használt fel.

15. TOGO NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(348) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Togóra háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

15.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(349) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listái alapján megállapította, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáira történő felvételüket követően több hajó is Togo lobogója alatt közlekedett [1]. Ezek a hajók a következők: Aldabra (a listára történő felvétel időpontjában togói lobogó alatt közlekedett), Amorinn, Cherne, Kuko (a listára történő felvétel időpontjában togói lobogó alatt közlekedett), Lana, Limpopo, Murtosa (a listára történő felvétel időpontjában togói lobogó alatt közlekedett), Pion, Seabull 22, Tchaw (a listára történő felvétel időpontjában togói lobogó alatt közlekedett), Xiong Nu Baru 33 (a listára történő felvétel időpontjában togói lobogó alatt közlekedett).

(350) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint minden állam tényleges joghatóságot és ellenőrzést gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók felett. A Bizottság úgy véli, az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szerepelnek olyan IUU-hajók, amelyek a listákra történő felvételüket követően Togo lobogója alatt közlekedtek, egyértelműen jelzi, hogy Togo nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. A fent említett számú, rendszeresen IUU-halászatot folytató hajóval Togo nem teljesítette eredményesen az arra irányuló kötelezettségeit, hogy betartsa a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és biztosítsa, hogy hajói nem folytatnak az ilyen intézkedések hatékonyságát aláásó tevékenységet.

[1] Lásd a 468/2010/EU rendelet mellékletének B. részét.

(351) Az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikke értelmében a lobogó szerinti állam köteles biztosítani a lobogója alatt közlekedő hajók megfelelését, valamint saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. Ezenfelül az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. cikke szerint a lobogó szerinti állam a nyílt tengerek élővilágának védelméhez szükséges mértékben – saját állampolgáraira vonatkozóan – köteles ilyen intézkedéseket hozni, vagy ilyen intézkedések meghozatala érdekében együttműködni más államokkal. E tekintetben az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin régóta szerepel több olyan hajó, amely a listákra történő felvételét követően Togo lobogója alatt közlekedett, rámutat arra, hogy Togo nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezménye szerinti kötelezettségeit.

(352) Emlékeztetni kell arra is, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 118. cikkével összhangban az államok kötelesek együttműködni a nyílt tengeri területek élővilágának védelme és a kapcsolódó gazdálkodás területén. E tekintetben az a tény, hogy több, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin szereplő és az e listákra történő felvételét követően Togo lobogója alatt közlekedő hajó továbbra is folytat halászati műveleteket, azt jelzi, hogy Togo nem teljesíti a lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket. A jogellenes halászatot folytatóként elismert halászhajók veszélyeztetik az élővilág védelmét és kezelését.

(353) Az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan hajó szerepel, amelyek a listákra történő felvételüket követően Togo lobogója alatt közlekedtek, egyúttal sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 217. cikkét is, amely előírja, hogy a lobogó szerinti állam célzott végrehajtási intézkedésekkel biztosítja a nemzetközi szabályok betartását, a feltételezett jogsértések kivizsgálását és a tényleges jogsértések megfelelő szankcionálását.

(354) Az a tény, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin több olyan IUU-hajó szerepel, amely a listákra történő felvételét követően Togo lobogója alatt közlekedett, egyúttal azt is jelzi, hogy Togo nem tudja megvalósítani az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési tervben foglalt ajánlásokat. Az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 34. pontjában foglalt javaslat szerint az államoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a lobogójuk alatti közlekedésre jogosult halászhajók ne folytassanak IUU-halászatot, illetve ne támogassák azt.

(355) Fontos továbbá megjegyezni, hogy Togo szerepel az NMFS jelentésében. Az NMFS jelentése szerint több, togói lobogó alatt közlekedő hajó folytatott olyan halászati tevékenységet, amely sérti a CCAMLR védelmi és gazdálkodási intézkedéseit ([1]). Az NMFS jelentése Togót nem azonosítja IUU-halászati tevékenységet folytató hajókkal rendelkező országként, mivel bizonyos intézkedésekkel (a lajstromozás törlése) igyekeztek orvosolni az említett togói lobogó alatt közlekedő hajók jogellenes halászati tevékenységeit. Az NMFS jelentése ugyanakkor aggasztónak tartja, hogy más szankciók alkalmazása helyett a hajók lajstromozásának törlésével kívánják megoldani az IUU-halászati tevékenységek kérdését.

(356) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Togo elmulasztotta a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem lépett fel megfelelően a korábban a lobogója alatt közlekedő hajók által folytatott, dokumentált és ismétlődő IUU-halászati tevékenységgel szemben.

15.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)**

(357) Azt illetően, vajon Togo hatékonyan működik-e együtt a Bizottsággal az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálása terén, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság által gyűjtött adatok szerint Togo nem teljesítette a nemzetközi jog értelmében lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(358) A Bizottság több ízben kérte Togót, hogy tegye meg a szükséges korrekciós intézkedéseket a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen működő és a CCAMLR IUU-hajókat tartalmazó listáján szereplő, Togo lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében. Togo csak a Bizottság harmadik emlékeztető levelét követően állított ki a lajstromozás törlését igazoló tanúsítványt kilenc IUU-hajó számára, és e tanúsítványok preambulumbekezdéseiben a Bizottság leveleire hivatkozott. További két togói IUU-hajó lajstromozását törölték, miután a Bizottság többször kérte a jogállásukkal kapcsolatos információk pontosítását. Mindazonáltal, a hajónyilvántartásból való törlésen kívül Togo semmilyen egyéb intézkedést nem hozott a feltárt és ismétlődő IUU-halászat kezelése érdekében.

(359) A fenti preambulumbekezdésben leírt magatartásával Togo nem bizonyította, hogy eleget tesz az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett.

(360) A Bizottság megvizsgálta, hogy Togo hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.

([1]) Az NMFS jelentése, 107–108. o.

(361) A rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Togo nem teljesítette a hatékony végrehajtási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin rendkívül sok olyan IUU-hajó szerepel, amelyek a listára történő felvételüket követően Togo lobogója alatt közlekedtek. Ezen IUU-hajók létezése azt jelzi, hogy Togo a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében nem tesz eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikke szerint rá háruló kötelezettségeknek.

(362) Ezenfelül a megfelelést és a végrehajtást illetően az ellenőrző látogatás során megállapítást nyert, hogy Togo nem rendelkezik az IUU-halászati tevékenységekre vonatkozó célzott jogszabállyal. A hajók lajstromozásának törlésén kívül más intézkedést nem hozott. Ez utóbbi intézkedés azonban nem vonja maga után a hajók által folytatott jogellenes halászati tevékenységek kivizsgálását vagy a feltárt jogsértésekre vonatkozó szankciók alkalmazását. A halászhajó lajstromozásának törlése valójában nem biztosítja, hogy a jogsértők tetteit szankcionálják, és megfosszák őket a tevékenységükből származó haszontól. A halászhajók nyilvántartásból való törlésére irányuló egyszerű közigazgatási határozat, amely más szankciók alkalmazására nem ad lehetőséget, nem bír visszatartó erővel. Az ilyen fellépés nem biztosítja, hogy a lobogó szerinti állam az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkében előírtak szerint ellenőrzést gyakoroljon a halászhajók felett. Továbbá, Togo megfelelési és végrehajtási teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjával, amely előírja, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye rendelkezéseinek fényében minden államnak intézkedéseket kell hoznia és együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a joghatósága alá tartozó állampolgárok ne támogassák az IUU-halászatot, és ne vegyenek részt abban. Togo ezen a téren elért eredményei nem állnak összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják a jogellenes halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól.

(363) A Bizottság és Togo közötti levélváltások, valamint a Bizottság által Togóban tett ellenőrző látogatás során folytatott egyeztetések is megerősítik, hogy Togo nem teljesíti végrehajtási kötelezettségeit. Togo többször is kijelentette, hogy jogszabályai nem rendelkeznek az IUU-halászat elkövetőire vonatkozó szankciókról.

(364) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulása, jellege, körülményei, mértéke és súlyossága tekintetében a Bizottság a Togo lobogója alatt közlekedő hajók 2012-ig tartó, ismétlődő és rendszeres IUU-halászati tevékenységeit vette figyelembe.

(365) Ami a togói hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója [1] alapján Togo alacsony humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a százhatvankettedik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Togo a legkevésbé fejlett országok között szerepel. E tekintetben az illetékes hatóságok korlátozott pénzügyi és igazgatási kapacitása olyan tényezőnek tekinthető, amely aláássa Togo együttműködési és végrehajtási kötelezettségei teljesítésére való alkalmasságát. Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az együttműködési és a végrehajtási hiányosságok elsősorban a szükséges nyomonkövetési intézkedéseket lehetővé tevő megfelelő jogi keret hiányával, semmint az illetékes hatóságok meglévő kapacitásával állnak összefüggésben.

(366) Mindemellett fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 85. és 86. pontjában foglalt, a fejlődő országok sajátos igényeire vonatkozó ajánlásokkal összhangban az Unió a Bizottság által finanszírozott célzott technikai segítségnyújtási program keretében [2] támogatást nyújtott Togónak az IUU-rendelet alkalmazásához.

(367) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Togo elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

15.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(368) Togo csak az ENSZ Tengerjogi Egyezményét ratifikálta, és egyetlen regionális halászati gazdálkodási szervezetben sem vesz részt szerződő félként vagy tagsággal nem rendelkező együttműködő félként.

(369) A Bizottság az FCWC-től és a CCAMLR-től származó minden olyan információt megvizsgált, amelyet Togo szempontjából jelentősnek vélt.

(370) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy Togo tagja a szubregionális halászati tanácsadó testületként működő FCWC-nek. 2009 decemberében tartották az FCWC Miniszteri Konferenciájának harmadik ülését, ahol elfogadták az FCWC tagországainak tengeri övezeteiben folytatott jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó regionális cselekvési tervet (az FCWC

[1] Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

[2] Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

regionális cselekvési terve). A miniszterek megbízták a Miniszteri Konferencia elnökét és az FCWC főtitkárát, hogy „tegyék meg a regionális terv végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést” ([1]). Az FCWC jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemmel foglalkozó munkacsoportjának első ülésére 2010. április 28. és 30. között került sor Ghánában. Az ülésen előterjesztettek, majd elfogadtak egy több megvalósítandó feladatot (a hajók lajstromozásának módszerei, az FCWC tagországai közötti, tudatosságnövelést célzó együttműködés, a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló megállapodás, valamint az FCWC egyes tagországaiban engedélyezett ipari hajók nemzeti szintű jegyzékének összeállítása) tartalmazó ütemtervet ([2]).

(371) A fenti preambulumbekezdésben ismertetett helyzetet illetően meg kell jegyezni, hogy a levelezésből és a Togóban tett bizottsági ellenőrző látogatásból nem következik, hogy Togo lépéseket tett az FCWC regionális cselekvési tervének vagy az FCWC jogellenes halászattal foglalkozó munkacsoportja első ülésén megfogalmazott ajánlásoknak a végrehajtására.

(372) Ezenfelül 2010 és 2011 során a CCAMLR többször jelezte, hogy Togo lobogója alatt közlekedő, illetve olyan IUU-hajókat észlelt, amelyek szerepelnek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáin, és az e listákra történő felvételüket követően Togo lobogója alatt közlekedtek. Ezek a közlemények megtalálhatók a CCAMLR tagjainak küldött hírleveleiben ([3]): COMM CIRC 10/11. sz. dokumentum – az IUU-hajók listáján szereplő Typhoon-1 és Draco I észlelése, 10/23. sz. dokumentum – az IUU-hajók listáján szereplő Typhoon-1 és Draco I észlelése, 10/37. sz. dokumentum – az IUU-hajók listáján szereplő Bigaro észlelése, 10/38. sz. dokumentum, a nem szerződő felek IUU-hajókat tartalmazó listájának aktualizálása – Triton I (módosult a név [Zeus] és a lobogó [Togo]), 10/72. sz. dokumentum – az IUU-hajók listáján szereplő Bigaro észlelése, 10/133. sz. dokumentum – az IUU-hajók listáján szereplő Kuko (korábban Typhoon 1) észlelése, 11/03. sz. dokumentum – az IUU-hajók listáján szereplő hajók észlelése és a nem szerződő felek IUU-hajókat tartalmazó listájának aktualizálása – Typhoon-1, Zeus és Bigaro.

(373) A CCAMLR továbbá azt is figyelembe vette, hogy a jelentések szerint Togo 2010 során megfosztotta lobogójától a *Bigaro*, *Carmela*, *Typhoon-1*, *Chu Lim*, *Rex* és *Zeus* nevű hajókat, amelyek mindegyike szerepelt a nem szerződő felek IUU-hajókat tartalmazó listáján. Számos későbbi észlelésről szóló jelentés ugyanakkor arra utalt, hogy az érintett hajók továbbra is Togo lobogója alatt közlekedtek (amint az a CCAMLR SCIC-10/4. számú dokumentumában szerepel) ([4]).

(374) Ezenkívül a bizottsági ellenőrző látogatás rávilágított, hogy a togói hatóságok nem rendelkeznek a lobogó szerinti államként rájuk háruló kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges jogi kerettel, valamint megfigyelési és felügyeleti kapacitásokkal.

(375) A határozat e szakaszában leírt magatartásával Togo nem bizonyította, hogy eleget tesz az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. A lobogó szerinti állam részéről a halászhajók lajstromozásának törlése önmagában nem elégséges, mivel ez az intézkedés nem orvosolja az IUU-tevékenységet, nem biztosítja az IUU-halászati tevékenység törvényben előírt közigazgatási és/vagy büntetőjogi szankciókkal történő büntetését, és lehetővé teszi, hogy a halászhajó továbbra is szabadon folytassa a nemzetközileg elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedéseket sértő működését.

(376) Ezenfelül a bizottsági ellenőrző látogatás feltárta, hogy a togói hajólajstromozási eljárások nem veszik figyelembe a hajók esetleges korábbi IUU-halászati tevékenységeit. Ez a közigazgatási gyakorlat, amely az IUU-halászatot folytató piaci szereplőket IUU-hajók lajstromozására ösztönözheti, ellentétes az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkével.

(377) Végül meg kell jegyezni, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 25., 26. és 27. pontjában foglalt ajánlásokkal ellentétben Togo nem dolgozott ki a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzeti cselekvési tervet.

(378) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Togo elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

([1]) A vonatkozó információk forrása az FCWC webhelye: http://www.fcwc-fish.org/.

([2]) A vonatkozó információk forrása az FCWC webhelye: http://www.fcwc-fish.org/.

([3]) A vonatkozó információk forrása a CCAMLR webhelye: http://www.ccamlr.org/.

([4]) A vonatkozó információk forrása a CCAMLR webhelye: http://www.ccamlr.org/.

15.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(379) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([1]) alapján Togo alacsony humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a százhatvankettedik). Ezt az 1905/2006/EK rendelet II. melléklete is megerősíti, ahol Togo a legkevésbé fejlett országok között szerepel. Togo besorolására figyelemmel a Bizottság megvizsgálta, hogy az általa gyűjtött információk összefüggésbe hozhatók-e Togo fejlődő országként tapasztalt sajátos korlátaival.

(380) Noha általánosságban az ellenőrzés és megfigyelés terén létezhetnek sajátos kapacitáskorlátok, Togo fejlettségi szintjéből adódó sajátos korlátai nem indokolják a nemzeti jogi keretben az IUU-halászati tevékenységek visszaszorítását, megakadályozását és felszámolását célzó nemzetközi jogi eszközökre utaló konkrét rendelkezések hiányát. Mindemellett ezek a korlátok nem indokolják, hogy Togo nem hozott létre a nyílt tengeri halászati tevékenységekkel kapcsolatos nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszert.

(381) Togo uniós támogatást kért a jogellenes halászat elleni küzdelemhez. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az Unió korábban már támogatást nyújtott a Togói Köztársaság 1998. évi halászati törvényrendeletének és a kapcsolódó végrehajtási rendeleteknek a felülvizsgálatát és aktualizálását célzó technikai segítségnyújtási intézkedéshez ([2]), valamint a jogellenes halászat elleni küzdelem keretében Togóban végrehajtott célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez ([3]).

(382) A bizottsági ellenőrző látogatást követően Togo bejelentette, hogy különböző intézkedéseket ír elő a külföldi vállalatok tulajdonában álló togói hajókra vonatkozóan. Ez idáig azonban nem került sor egyértelmű jogi keret bevezetésére vagy végrehajtására. Ennélfogva megállapítható, hogy nemzetközi kötelezettségeinek megkerülése érdekében Togo nem hivatkozhat az igazgatási kapacitás hiányára, mivel a Bizottság figyelembe vette Togo fejlettségi korlátait, és megfelelő támogatást nyújtott.

(383) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Togo fejlettségi szintje hátrányosan érintheti az ország fejlettségi állapotát. Ugyanakkor, tekintettel a Togót jellemző hiányosságok jellegére, az uniós segítségnyújtásra és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedésekre, az ország fejlettségi szintje nem szolgálhat mindenre kiterjedő mentségként vagy más jellegű igazolásként Togo lobogó szerinti államként nyújtott átfogó halászati teljesítményére, valamint az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló elégtelen fellépésére.

16. A VANUATUI KÖZTÁRSASÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(384) 2012. január 23. és 25. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett a Vanuatui Köztársaságban (a továbbiakban: Vanuatu) az EFCA támogatásával.

(385) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó vanuatui rendelkezésekkel, illetve a Vanuatu által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(386) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2012. február 14-én elküldték Vanuatunak.

(387) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos vanuatui észrevételek 2012. május 11-én érkeztek meg.

(388) Vanuatu az IATTC, az ICCAT, a WCPFC és az IOTC szerződő fele. Nem szerződő félként együttműködik a CCAMLR-ben. Vanuatu ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és aláírta a halállományokról szóló ENSZ-megállapodást.

(389) Annak megállapítása érdekében, hogy Vanuatu eleget tesz-e a (388) preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (388) preambulumbekezdésben felsorolt érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

([1]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

([2]) A Togói Köztársaság 1998. évi halászati törvényrendeletének és a kapcsolódó végrehajtási rendeleteknek a felülvizsgálata és aktualizálása (AKCS II. HALÁSZATI program). A vonatkozó információk forrása az FCWC webhelye: http://www.fcwc-fish.org/.

([3]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(390) A Bizottság az ICCAT, az IOTC és a WCPFC által közzétett, rendelkezésre álló adatokból származó információkat használt fel.

17. VANUATU NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(391) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Vanuatura háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

17.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontja)**

(392) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján megállapította, hogy 2010-ben egy Vanuatu lobogója alatt közlekedő hajó felkerült az IOTC IUU-hajókat tartalmazó listájára ([1]). A hajó neve Jupiter No. 1. Ezt követően az IOTC – figyelembe véve Vanuatu arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy törli az érintett hajót a vanuatui hajónyilvántartásból, valamint tájékoztatja a WCPFC-t a hajó helyzetéről – a 14. ülése alkalmával úgy határozott, hogy leveszi a hajót az IUU-hajók listájáról ([2]).

(393) A Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján ezenkívül azt is megállapította, hogy 2010-ben egy korábban Vanuatuban lajstromozott és a dél-afrikai vizeken IUU-halászati tevékenységet folytató Balena nevű hajó ([3]) is felkerült az IOTC IUU-hajókat tartalmazó listájára, később azonban törölték onnan, miután Vanuatu bemutatta a hajóra vonatkozóan kiállított selejtezési tanúsítványt ([4]).

(394) Ugyanezt a hajót 2010-ben az Unió is felvette az IUU-hajókat tartalmazó listájára ([5]), 2011-ben azonban törölte onnan.

(395) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében a lobogó szerinti államot terheli a felelősség. A Bizottság véleménye szerint a Vanuatu lobogója alatt közlekedő és az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen jogellenes halászatot folytató hajók létezése egyértelműen jelzi, hogy Vanuatu nem teljesítette eredményesen az arra irányuló kötelezettségeit, hogy betartsa a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és biztosítsa, hogy hajói nem folytatnak az ilyen intézkedések hatékonyságát aláásó tevékenységet.

(396) A halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a lobogó szerinti állam köteles gondoskodni arról, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók betartsák a regionális halászati gazdálkodási szervezetek védelmi és gazdálkodási előírásait. A lobogó szerinti államoknak egyúttal gyors vizsgálatokat és bírósági eljárásokat kell lefolytatniuk. A lobogó szerinti államnak továbbá megfelelő szankciókról kell gondoskodnia, meg kell akadályoznia a jogsértések ismételt elkövetését, és meg kell fosztania a jogsértőket a jogellenes tevékenységekből származó haszontól. E tekintetben az a tény, hogy egy regionális halászati gazdálkodási szervezet IUU-hajókat tartalmazó listáján több, vanuatui lobogó alatt közlekedő IUU-hajó szerepel, rámutat arra, hogy Vanuatu nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti kötelezettségeit. Vanuatu intézkedései a jelek szerint csak a regionális halászati gazdálkodási szervezethez kapcsolódó korrekciós intézkedésekre irányultak, és nem törekedtek az elkövetett jogsértések esetében alkalmazandó átfogó szankciórendszer kialakítására.

(397) A bizottsági ellenőrző látogatás során gyűjtött információk is megerősítik, hogy Vanuatu nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikke szerinti megfelelési és végrehajtási kötelezettségeit. Amint azt a (402) és (403) preambulumbekezdés részletesen kifejti, az ellenőrző látogatás feltárta, hogy az érintett vanuatui hatóságok a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt valamennyi követelményt megsértik, így lobogó szerinti államként Vanuatu nem tud eleget tenni a lobogója alatt közlekedő hajók által folytatott IUU-halászati tevékenységek kezelésére vonatkozó kötelezettségének.

(398) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – a 31. cikk (3) bekezdése és a 31. cikk (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Vanuatu elmulasztotta a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a korábban a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem lépett fel megfelelően a korábban a lobogója alatt közlekedő hajók által folytatott, dokumentált és ismétlődő IUU-halászati tevékenységgel szemben.

17.2. **Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikke (5) bekezdésének b) és d) pontja)**

(399) A Bizottság megvizsgálta, hogy Vanuatu hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e a jogsértőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.

([1]) A Jupiter No. 1 nevű hajó, az IOTC 2010/17. sz., 2010. február 15-i hírlevele.
([2]) Jelentés az Indiai-óceáni Tonhalbizottság tizennegyedik üléséről, Puszan, IOTC-2010-S14-R[E].
([3]) A Balena nevű hajó, az IOTC 2010/23. sz., 2010. március 9-i hírlevele.
([4]) Jelentés az Indiai-óceáni Tonhalbizottság tizennegyedik üléséről, Puszan, IOTC-2010-S14-R[E].
([5]) Lásd a 468/2010/EU rendelet mellékletének B. részét.

(400) Megjegyzendő, hogy Vanuatu nem tartotta be az IOTC-területen feltehetően jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászati tevékenységet folytató hajók listájának meghatározásáról szóló 09/03. számú IOTC-határozatot. Vanuatu nem tett eleget az IOTC által előírt azon kötelezettségének, hogy juttassa el véleményét az IOTC-nek az egyes jogellenes halászati tevékenységet folytató külföldi hajóknak az IOTC IUU-hajókat tartalmazó 2011. évi listájáról történő törléséről ([1]).

(401) A fenti preambulumbekezdésben leírt magatartásával Vanuatu nem bizonyította, hogy eleget tesz a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 20. cikkében foglalt feltételeknek, amelyek előírják azokat a végrehajtással kapcsolatos nemzetközi együttműködés tekintetében alkalmazandó szabályokat és eljárásokat, amelyeket az államoknak a szubregionális és regionális védelmi és gazdálkodási intézkedések teljesítésének és végrehajtásának biztosítása érdekében követniük kell.

(402) A Vanuatu által bevezetett végrehajtási intézkedéseket illetően a Bizottság által Vanuatuban tett ellenőrző látogatás során megállapítást nyert, hogy noha a Vanuatu lobogója alatt közlekedő és nemzetközi vizeken halászatra jogosult hajóknak be kell tartaniuk a nemzetközi kötelezettségeket, Vanuatu jogrendszere nem ír elő kifejezetten a nyílt tengeren folytatott IUU-halászati tevékenység formájában elkövetett jogsértések kezelésére, valamint az IUU-halászati tevékenységek megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló konkrét szabályokat és intézkedéseket. Az ellenőrző látogatás során gyűjtött információkból úgy tűnik, hogy a Vanuatu joghatósága alá tartozó vizeken kívül halászatot folytató, vanuatui lobogó alatt közlekedő hajókkal szemben egyáltalán nem alkalmaznak szankciókat. Mindemellett, noha Vanuatu aláírta a halállományokról szóló ENSZ-megállapodást, azaz a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok, valamint a nemzetközi vizeken folytatott halászati tevékenységek kezelésére irányuló legfőbb nemzetközileg elismert jogi eszközt, az egyezményt saját jogrendszerében nem hajtotta végre.

(403) A nyílt tengeren folytatott IUU-halászati tevékenység formájában elkövetett jogsértésekre vonatkozó konkrét jogi rendelkezések hiánya egyértelműen jelzi, hogy Vanuatu nem tesz eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek, amelyek előírják, hogy a lobogó szerinti állam saját belső jogának megfelelően joghatóságot gyakorol a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett. Ezenfelül a nyílt tengeren folytatott IUU-halászati tevékenység formájában elkövetett jogsértések kezelésére szolgáló konkrét jogi szabályok hiánya rámutat arra, hogy Vanuatu a nyílt tengeren közlekedő hajói tekintetében nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségeknek.

(404) Vanuatu ezenfelül nem bizonyította, hogy teljesíti az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjában foglalt ajánlásokat, amely előírja, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye rendelkezéseinek fényében minden államnak intézkedéseket kell hoznia és együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a joghatósága alá tartozó állampolgárok ne támogassák az IUU-halászatot, és ne vegyenek részt abban. Ráadásul Vanuatu nem fogadott el a jogellenes halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzeti cselekvési tervet. Azt sem bizonyította, hogy az IUU-halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása terén – az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 28. pontjában előírt módon – együttműködik és tevékenységeit összehangolja más államokkal.

(405) Megállapítást nyert továbbá, hogy Vanuatu nem rendelkezik az IUU-halászati tevékenységeket folytató piaci szereplőket pénzügyi bírsággal sújtó közigazgatási szankciókkal. Emellett a vanuatui jogrendszer igen csekély mértékű büntetőjogi szankciókat ír elő. A bizottsági ellenőrző látogatás feltárta, hogy noha a vanuatui jogi szabályozás általánosságban 100 000 000 vanuatui vatuban (VUV) (hozzávetőleg 830 000 EUR) határozza meg a nemzetközi halászati engedélyekre alkalmazandó feltételek megsértése esetén kiszabható bírság legmagasabb összegét ([2]), a nyílt tengeren folytatott jogellenes tevékenységekért ez idáig egyetlen hajóra sem róttak ki a maximális összegű bírságnak megfelelő büntetést. Ezenfelül a bírságok említett felső összeghatára a nemzetközi kötelezettségeket érintő legsúlyosabb és leggyakoribb jogsértések közül többre, például a fogási adatok közlésének vagy a vizsgálatok betartásának elmulasztására nem alkalmazandó. Az ilyen esetekre vonatkozóan rendkívül alacsony összegű bírságot írnak elő, és annak összegét 1 000 000 VUV-ban (hozzávetőleg 8 300 EUR) maximalizálják ([3]). E szankciók mértéke nyilvánvalóan nem megfelelő és nem arányos a szóban forgó jogsértések súlyosságával, a jogsértések esetleges hatásával, valamint az ilyen jogellenes tevékenységekből származó potenciális haszonnal.

(406) A fenti preambulumbekezdésben ismertetett helyzetre figyelemmel megállapítható, hogy az IUU-halászati tevékenység formájában elkövetett jogsértésekre vonatkozóan a vanuatui jogszabályokban előírt szankciók szintje nem áll összhangban a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 19. cikkének (2) bekezdésével, amely kimondja, hogy a jogsértések vonatkozásában alkalmazandó szankcióknak elég súlyosnak kell lenniük ahhoz, hogy hatékonyan biztosítsák a megfelelést, és ott, ahol sor kerül ilyenre, visszaszorítsák a jogsértések előfordulását, valamint hogy a jogsértőket megfosszák a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. Mindemellett Vanuatu hatékony végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárokra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák a jogsértőket az ilyen halászatból származó haszontól.

([1]) Az IOTC Vanuatura vonatkozó megfelelési jelentése (a megfelelési bizottság 8. ülése, 2011), IOTC-2011-S15-Coc43 és az IOTC 2010/23. sz., 2010. március 9-i hírlevele.

([2]) A Vanuatui Köztársaság jogszabályai, 135. fejezet, 5. rész, 14. és 15. cikk.

([3]) A Vanuatui Köztársaság jogszabályai, 135. fejezet, 5. rész, 16., 17. és 20. cikk.

(407) Ami a vanuatui hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([1]) alapján Vanuatu közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (187 ország közül a százhuszonötödik). Ugyanakkor Vanuatu az 1905/2006/EK rendelet II. mellékletében a legkevésbé fejlett országok között szerepel.

(408) A bizottsági ellenőrző látogatás során feltárt információk alapján nem tekinthető úgy, hogy az ismertetett hiányosságok oka a pénzügyi forráshiány, mivel a végrehajtás és következésképpen az együttműködés elmulasztása egyértelműen a szükséges jogi és közigazgatási keret hiányával függ össze.

(409) Mindemellett fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 85. és 86. pontjában foglalt, a fejlődő országok sajátos igényeire vonatkozó ajánlásokkal összhangban az Unió már korábban támogatást nyújtott egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási programhoz ([2]).

(410) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (5) bekezdésének b) és d) pontja értelmében – megállapítható, hogy Vanuatu elmulasztotta a lobogó szerinti államként az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

17.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(411) Vanuatu ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét és halállományokról szóló egyezményét. Ezenfelül Vanuatu az IATTC, a WCPFC, az IOTC és az ICCAT szerződő fele, valamint a CCAMLR együttműködő nem szerződő fele.

(412) A Bizottság minden olyan információt megvizsgált, amelyet Vanuatunak az IATTC, a WCPFC, az IOTC és az ICCAT szerződő feleként, valamint a CCAMLR együttműködő nem szerződő feleként betöltött státusával kapcsolatban jelentősnek vélt.

(413) A Bizottság továbbá megvizsgált minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Vanuatu vállalta az IATTC, a WCPFC, az IOTC és az ICCAT által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.

(414) Emlékeztetni kell arra, hogy az ICCAT jelentéstételi hiányosságok miatt azonosításról szóló levelet küldött Vanuatunak ([3]). Az azonosításról szóló levélben közölte, hogy Vanuatu nem teljesítette az ICCAT 05-09. számú ajánlásában foglalt, statisztikák szolgáltatásával kapcsolatos kötelezettségét. Ugyanebben a levélben az ICCAT felhívta a figyelmet arra, hogy Vanuatu nem nyújtott be minden szükséges adatot és információt, többek az éves jelentést, az I. feladatra (flottastatisztikák) és a II. feladatra (fogások mérete) vonatkozó adatokat, a megfelelési táblázatokat és az ICCAT 06-11. számú ajánlásában előírt egyes átrakási nyilatkozatokat vagy jelentéseket.

(415) A Bizottság továbbá megvizsgálta az ICCAT által arra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, hogy Vanuatu eleget tett-e az ICCAT védelmi és gazdálkodási előírásainak és jelentéstételi követelményeinek. A Bizottság ehhez az ICCAT-bizottság 2010. évi ([4]) és 2011. évi ([5]) jelentéséhez mellékelt megfelelési táblázatokat vette alapul.

(416) 2010-re vonatkozóan Vanuatu nem nyújtott be az ICCAT-nak az éves jelentéssel összefüggésben kért bizonyos adatokat (az ICCAT-egyezmény, a 01-06. számú határozat és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), valamint a flottaadatokra (I. feladat) és a fogások méretének adataira (II. feladat) vonatkozó, az ICCAT 05-09. számú ajánlásában előírt statisztikákat.

(417) Fontos, hogy a rendelkezésre álló információk alapján Vanuatu 2010-ben nem nyújtott be információkat az ICCAT-nak a flottaadatokra, a fogások méretének adataira (az ICCAT 05-09. számú ajánlása szerint), a megfelelésre (az ICCAT 08-09. számú ajánlása szerint), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentésekre, valamint (az ICCAT 02-22/09-08. számú ajánlása szerint) a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros hajókra vonatkozó gazdálkodási előírásra vonatkozóan ([6]).

(418) 2011-re vonatkozóan Vanuatu nem nyújtott be az ICCAT-nak az éves jelentéssel összefüggésben kért bizonyos adatokat (az ICCAT 01-06. számú ajánlása és a 04-17. számú referenciadokumentum szerint), valamint a flottaadatokra (I. feladat) és a fogások méretének adataira (II. feladat) vonatkozó, az ICCAT 05-09. számú ajánlásában előírt statisztikákat. Ezenfelül Vanuatu nem juttatta el a kvótákhoz és a fogási korlátozásokhoz kapcsolódó megfelelési táblázatokat (az ICCAT 98-14. számú ajánlása szerint), és nem nyújtott be átrakási nyilatkozatokat (az ICCAT 06-11. számú ajánlása szerint) ([7]).

([1]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

([2]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

([3]) Az ICCAT azonosításról szóló, 2012. február 21-i levele.

([4]) ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok, COC-308/2010. sz. dokumentum, 2010.11.10.

([5]) ICCAT összefoglaló megfelelési táblázatok tervezetei, COC-308/2011. sz. dokumentum.

([6]) Az ICCAT Vanuatuhoz intézett, 2011. január 18-i 166. sz. azonosításról szóló levele.

([7]) Az ICCAT Vanuatuhoz intézett, 2012. február 21-i 623. sz. azonosításról szóló levele.

(419) A WCPFC-t illetően meg kell jegyezni, hogy Vanuatu a regionális szervezet által elfogadott több védelmi és alkalmazkodási intézkedésnek sem tett eleget. A Bizottság a WCPFC által a 2012. évi éves ülést megelőzően készített, a megfelelés-ellenőrzési rendszerről szóló jelentéstervezet ([1]) alapján értékelte, hogy Vanuatu milyen mértékben tett eleget a WCPFC által előírt védelmi és gazdálkodási szabályoknak és jelentéstételi kötelezettségeknek.

(420) 2010-re vonatkozóan Vanuatu nem tett eleget a következőknek: a WCPFC cápákról szóló és a cápauszony adott tömegarányának végrehajtását előíró védelmi és gazdálkodási intézkedése (a 2009-4. számú védelmi és gazdálkodási intézkedés (7) bekezdése), a WCPFC-nek a Csendes-óceán déli részén élő germonról szóló védelmi és gazdálkodási intézkedése, amely kötelezően előírja az erre a fajra halászó hajók számát ismertető jelentés benyújtását (2005-02. számú védelmi és gazdálkodási intézkedés), a WCPFC tengeri madarakkal kapcsolatos enyhítő intézkedésekről szóló védelmi és gazdálkodási intézkedése, amelynek célja a tengeri madarakat érintő műveletek és a járulékos fogások jelentése (a 2007-04. számú védelmi és gazdálkodási intézkedés (9) bekezdése), a WCPFC nagyszemű tonhalra és sárgaúszójú tonhalra vonatkozó védelmi és gazdálkodási intézkedése, amely kötelezően előírja a kirakodásokból és átrakásokból származó fogások fajonkénti éves bejelentését, a nagyszemű tonhal erszényes kerítőhálós hajók okozta állománypusztulásának csökkentését, valamint az erszényes kerítőhálós hajók számára nyílt tengeri tilalmi övezetek kijelölését (a 2008-01. számú védelmi és gazdálkodási intézkedés (18), (22) és (43) bekezdése), illetve a WCPFC-nek a halak csoportosulását előidéző eszközökről és a fogások tárolásáról szóló védelmi és gazdálkodási intézkedése, amely kötelezően előírja a visszadobásokról készített rendszerezett jelentés benyújtását, és egy nyomtatott példány eljuttatását a WCPFC számára (a 2009-02. számú védelmi és gazdálkodási intézkedés (12) és (13) bekezdése). Vanuatu továbbá nem teljesítette a WCPFC eresztőhálókra vonatkozó védelmi és gazdálkodási intézkedését, a nagy eresztőhálók nyílt tengeren történő használatához kapcsolódó megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések összefoglalásának benyújtására vonatkozó követelmény tekintetében (a 2008-04. számú védelmi és gazdálkodási intézkedés (5) bekezdése).

(421) Az IOTC-t illetően emlékeztetni kell arra, hogy Vanuaturól megállapították, hogy nem tesz eleget egyes, a regionális szervezet által elfogadott védelmi és alkalmazkodási intézkedésnek. A Bizottság az IOTC által az IOTC megfelelési bizottságának 2011. évi nyolcadik ülése során kidolgozott megfelelési jelentés ([2]) alapján értékelte, hogy Vanuatu milyen mértékben tett eleget az IOTC által előírt védelmi és gazdálkodási szabályoknak és jelentéstételi kötelezettségeknek.

(422) 2011-re vonatkozóan Vanuatu nem teljesítette az IOTC védelmi és gazdálkodási intézkedéseinek végrehajtásáról szóló jelentés benyújtására vonatkozó kötelezettségét. Ezenfelül nem vett részt az IOTC Tudományos Bizottságának ülésein, nem nyújtotta be nemzeti jelentését e Tudományos Bizottságnak, és nem juttatta vissza a megfelelésről szóló kérdőívet. Mindemellett az IOTC által elfogadott, a halászati kapacitás és a lobogó szerinti állam kötelezettségeinek ellenőrzésére vonatkozó határozatokat illetően Vanuatu nem nyújtott be egyes, az IOTC-területen működésre jogosult hajók nyilvántartásáról szóló 07/02. számú IOTC-határozat értelmében kötelező információkat.

(423) Ezenfelül a Bizottság által tett ellenőrző látogatás során kiderült, hogy a Vanuatu részvételével működő regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedéseket semmilyen formában nem ültették át a vanuatui jogba.

(424) Ezen túlmenően Vanuatu halászflottájának irányítását illetően a bizottsági ellenőrző látogatás feltárta, hogy a vanuatui hajólajstromozási eljárások nem veszik figyelembe a vanuatui lobogót igénylő hajók esetleges korábbi IUU-tevékenységeit. Vanuatu továbbá nem rendelkezik olyan konkrét szabályokkal, amelyek biztosítanák, hogy a lobogója alatt lajstromozott halászhajók betartsák azon érintett regionális szervezetek kapacitásirányítási rendelkezéseit, amelyeknek Vanuatu szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele. A Bizottság által tett ellenőrző látogatás ezenkívül arra is rávilágított, hogy Vanuatu nem hajtott végre olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják a vanuatui lobogó alatt közlekedő hajók által Vanuatun kívüli kikötőkben végzett kirakodások felügyeletét.

(425) Az a tény, hogy Vanuatu elmulasztotta a (414)–(423) preambulumbekezdésben említett információk benyújtását az IOTC, a WCPFC és az ICCAT részére, azt jelzi, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményében és halállományokról szóló egyezményében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket.

(426) A védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, kvótákra és fogási korlátozásokra vonatkozó információk, valamint az éves jelentések és statisztikák benyújtásának elmulasztása miatt Vanuatu nem tudja megfelelően teljesíteni az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 117. és 118. cikke szerinti kötelezettségeit, amelyek előírják az államok számára, hogy saját állampolgáraikra vonatkozóan fogadjanak el a nyílt tengeri élővilág védelmét célzó intézkedéseket, valamint hogy működjenek együtt a nyílt tengeri területek élővilágára irányuló védelmi és gazdálkodási intézkedések terén.

(427) Vanuatu teljesítménye sérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt követelményeket, mivel az ország a (424) preambulumbekezdésben kifejtett okok miatt nem gondoskodik arról, hogy eredményesen teljesíteni tudja a lobogója alatt lajstromozott hajók tekintetében rá háruló kötelezettségeket.

([1]) WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/28, 2011. október 12.

([2]) Az IOTC Vanuatura vonatkozó megfelelési jelentése (a megfelelési bizottság 8. ülése, 2011) IOTC-2011-S15-Coc43.

(428) Vanuatu teljesítménye sérti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményeket is.

(429) Mivel Vanuatu nem nyújtotta be az ICCAT-nak az átrakásokkal kapcsolatos információkat, megsértette a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének a) pontjában a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által előírt követelményt, amelynek értelmében ellenőrzést kell gyakorolnia a nyílt tengeren közlekedő hajói felett.

(430) Vanuatu nem teljesíti a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdésének e) pontjában foglalt nyilvántartási és időszerű jelentéstételi követelményeket, mivel nem szolgált információkkal az ICCAT részére az éves jelentésekről, az I. feladatról (flottajellemzők), a 20 méternél hosszabb hajókra vonatkozó belső intézkedési jelentésekről, a megfelelési táblázatokról, valamint a tonhalra halászó, nagyméretű horogsoros hajókra vonatkozó gazdálkodási előírásokról.

(431) Mindemellett, mivel nem tett jelentést az ICCAT-nak, a WCPFC-nek és az IOTC-nek a fogási adatokról, nem szolgált információkkal az ICCAT részére egyes átrakási kérdésekről, valamint a bizottsági ellenőrző látogatás során tett megfigyelések alapján nem rendelkezik a Vanuatun kívüli kikötőkben végzett kirakodások felügyeletét biztosító eszközökkel, Vanuatu nem tesz eleget a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás 18. cikke (3) bekezdése f) pontjának.

(432) A bizottsági ellenőrző látogatás továbbá feltárta, hogy a vanuatui hajónyilvántartás az ország területén kívül található, és nem biztosítja, hogy a Vanuatu lobogója alatt közlekedő hajók tényleges kapcsolatban álljanak az országgal. Az állam és a nyilvántartásban lajstromozott hajók közötti tényleges kapcsolat hiánya sérti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 91. cikkében foglalt, a hajók honosságára vonatkozó feltételeket. Ezt a megállapítást az ITF is megerősíti, amely szerint a vanuatui lobogó olcsó lobogó ([1]).

(433) Végül meg kell jegyezni, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 25., 26. és 27. pontjában foglalt ajánlásokkal ellentétben Vanuatu nem dolgozott ki a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzeti cselekvési tervet.

(434) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Vanuatu elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint védelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

17.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(435) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([2]) alapján Vanuatu közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a százhuszonötödik). Ugyanakkor Vanuatu az 1905/2006/EK rendelet II. mellékletében a legkevésbé fejlett országok csoportjában szerepel. Vanuatu besorolására figyelemmel a Bizottság megvizsgálta, hogy az általa gyűjtött információk összefüggésbe hozhatók-e Vanuatu fejlődő országként tapasztalt sajátos korlátaival.

(436) E tekintetben megjegyzendő, hogy a nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítésének hiánya elsősorban a nemzeti jogi keretben az IUU-halászati tevékenységek visszaszorítását, megakadályozását és felszámolását célzó intézkedésekre utaló konkrét rendelkezések hiányához, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetek előírásainak elégtelen mértékű betartásához kapcsolódik. Úgy tűnik, hogy a Vanuatu lobogója alatt lajstromozott és a nyílt tengeren közlekedő hajók igen nagy száma az, amely aláássa a halászati tevékenységek hatékony megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét. A hajók lajstromozására vonatkozó korlátozás teljes hiánya valójában nem egyeztethető össze a Vanuatu részére a lobogó szerinti államként rá háruló nemzetközi kötelezettségeinek megfelelő ellenőrzési, megfigyelési és felügyeleti intézkedések és eszközök fejlesztéséhez nyújtott forrásokkal. Ennélfogva, noha igaz lehet, hogy Vanuatu fejlettségi korlátokkal küzd, az ország által a halászati ipar fejlesztése területén alkalmazott eljárások nem állnak összhangban a halászati gazdálkodáshoz nyújtott forrásokkal és az ország kapcsolódó prioritásaival.

(437) Indokolt megjegyezni továbbá, hogy az Unió 2012-ben már támogatást nyújtott Vanuatu részére egy az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez ([3]).

(438) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Vanuatu fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

([1]) Az információ forrása: http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenien-183.cfm

([2]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/

([3]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

18. A NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGOK AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉSEK

(439) A fentiekben tett azon megállapítások fényében, miszerint Belize, Kambodzsa, Fidzsi, Guinea, Panama, Srí Lanka, Togo és Vanuatu elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló, az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségei teljesítését, ezeket az országokat az IUU-rendelet 32. cikkével összhangban értesíteni kell arról az eshetőségről, hogy olyan országként azonosítják őket, amelyeket a Bizottság az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint.

(440) Az IUU-rendelet 32. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottságnak értesítenie kell Belize-t, Kambodzsát, Fidzsit, Guineát, Panamát, Srí Lankát, Togót és Vanuatut a nem együttműködő harmadik országként történő lehetséges azonosításukról. A Bizottságnak emellett az IUU-rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie Belize-zel, Kambodzsával, Fidzsivel, Guineával, Panamával, Srí Lankával, Togóval és Vanuatuval szemben. A gondos ügyintézés érdekében ki kell tűzni azt a határidőt, amelyen belül az érintett országok írásban válaszolhatnak az értesítésre, és rendezhetik a helyzetet.

(441) Továbbá ki kell jelenteni, hogy Belize, Kambodzsa, Fidzsi, Guinea, Panama, Srí Lanka, Togo és Vanuatu értesítése arról az eshetőségről, hogy olyan országként azonosítják őket, amelyeket a Bizottság e határozat alkalmazásában nem együttműködő harmadik országnak tekint, nem zárja ki, de nem is vonja automatikusan maga után azt a lehetőséget, hogy a későbbiekben a Bizottság vagy a Tanács a nem együttműködő országok jegyzékének összeállítása céljából további lépéseket tegyen,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

Belize-t, a Kambodzsai Királyságot, a Fidzsi Köztársaságot, a Guineai Köztársaságot, a Panamai Köztársaságot, Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaságot, a Togói Köztársaságot és a Vanuatui Köztársaságot a Bizottság értesíti arról az eshetőségről, hogy olyan országként azonosítják őket, amelyeket a Bizottság a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint.

Kelt Brüsszelben, 2012. november 15-én.

a Bizottság részéről

Maria DAMANAKI

a Bizottság tagja